บันทึกปรากฏการณ์

นำโดย พระอรหันต์จี้กง

แปลและเรียบเรียง : ทพ.บัญชา ศิริไกร

ธรรมกาล เคลื่อนสู่ยุค แห่งสุดท้าย
เคราะห์พิฆาต มุ่งทำลาย ให้ตักษัย
พระจี้กง ผู้ทรงโปรด นิรภัย
เปิดจุดชัย ชี้ช่องทาง ธรรมญาณ

บันทึกปรากฏการณ์ นรกคนเป็น

ISBN 974-8414-72-8

แปลเรียบเรียงโดย ทพ. บัญชา ศิริไกร

แบบปกโดย สมรัตน์ ธนกมลนันท์

พิมพ์ครั้งแรก กรกฎาคม พ.ศ. 2534

玉堂富貴

สารบัญ

หน้า

คำนำพระอรหันต์จี้กง

เจริญพร !

เมื่อพูดถึงการดำรงอยู่ของชีวิต แท้ที่จริงก็คือความเป็นไปของความไม่เที่ยงแท้ เกิดแก่เจ็บตายคล้ายภาพฝันอันลวงหลอก บอกได้ไฉนว่าชีวิตมีตัวตน ผู้คนลุ่มหลงในอกุศลมูล ผ่านพ้นเวลามากี่ยุคสมัย ใยมนุษย์ไม่แปรเปลี่ยน เวียนว่ายเป็นวัฏฏะ เลิกละกิเลสตัณหาโดยยาก มีไม่มากนักที่พอจะรู้จักคุณธรรม หากที่จะรู้ลึกล้ำกลับมีน้อย ชะรอยจะถึงกลียุค ฟ้าบรรทุกภาระอันหนักอึ้งในการโปรดสัตว์ แม้ไม่เร่งรัดแต่ก็ไม่ชักช้า เวลาผ่านไปดุจสายน้ำไหล ใยมิคิดช่วยกันเปลี่ยนกระแสทางเดิน หนังสือธรรมยังมีอยู่น้อยเกินกว่าจะช่วยให้มนุษย์ตื่นจากหลับ ขอเพียงมนุษย์กลับใจหันหาความจริง ตัวอักษรแม้เพียงหนึ่ง ก็อาจจะช่วยให้บรรลุธรรม เมื่อดื่มด่ำในรสแห่งคุณธรรมนี้แล้ว จงช่วยกันเผยแผ่ความดีให้ยั่งยืนสืบไป ลิขิตคำให้ไว้เป็นคำนำหนังสือเล่มใหม่ ณ โรงเจลั้งเต็กตึ้ง อาตมาจี้กง ปุริมพรรษา 2534

มอบไว้ให้สำหรับเป็นคำนำหนังสือเล่มใหม่

ณ วันเสาร์ที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2534

เวลา 11.50 นาฬิกา

เนื่องในพิธีปล่อยสัตว์วันเข้าพรรษา ณ โรงเจลั้งเต็กตึ้ง กรุงเทพฯ

(2)

ขออานิสงส์ในการพิมพ์หนังสือนี้

จงคุ้มครองให้อยู่เย็นเป็นสุขในทุก ๆ ชาติ
ขจัดทุกข์ภัยและกรรมเวรให้หมดไป
ให้มีร่างกายที่แข็งแรง มีจิตใจใสสะอาด
ให้ครอบครัวมีความสุข กิจการงานเจริญรุ่งเรือง
ให้มีบุตรดี มีการศึกษาดี อนาคตสดใส
ให้บุพชนที่วายชนม์ได้ไปสู่คติสุข
ขอให้เกิดปัญญาทั้งในปัจจุบันและตลอดไป

คำนำ

นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2524 ที่ข้าพเจ้าเริ่มแปลหนังสือเที่ยวเมืองนรกเป็นฉบับแรก จนถึงปี พ.ศ.2534 ได้แปลหนังสือ "บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น" นับเป็นเวลา 10 ปีแล้ว เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว แต่จำนวนเล่มที่แปลมีเพียง 6-7 ฉบับเท่านั้น ซึ่งไม่ทันต่อความต้องการของญาติธรรมและกัลยาณมิตรที่ให้กำลังใจ ต่างสนับสนุนปัจจัยเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการพิมพ์ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในจิตกุศลของท่านเป็นอย่างยิ่ง จากจำนวนหนังสือที่พิมพ์ไปแล้วนับแสนเล่ม ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักดีว่า ในบ้านเรายังมีสัตบุรุษอยู่จำนวนมากที่เข้าถึงธรรมแล้วก็มี ที่กำลังจะเข้ามาถึงก็มี ซึ่งท่านนักธรรมเหล่านั้นกำลังปฏิบัติธรรมบำเพ็ญเพียรเพื่อให้หลุดพ้นจากวัฏสงสารอันเป็นทุกข์ที่ต้องเกิด แก่ เจ็บ ตาย ไม่มีที่สิ้นสุด

สำหรับหนังสือ "บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น" นับเป็นตัวอย่างอีกรูปแบบหนึ่งของนรกที่มนุษย์ได้รับอยู่ในปัจจุบัน โดยไม่ต้องรอให้ตายเสียก่อนค่อยตกนรก มันเป็นนรกคนเป็นที่เต็มไปด้วยความเจ็บปวด ทุกข์ทรมานในชีวิตเป็น ๆ นี้แหละ มีบางคนถึงกับทนต่อการเจ็บป่วยทรมานไม่ได้จนบางคนถึงกับต้องอัตวินิบาตกรรมเพื่อจบชีวิตตนเองซึ่งน่าสมเพชเวทนาเป็นอย่างยิ่ง แม้บางคนจะรู้บ้างว่านั่นเป็นเวรกรรมของตนเอง ที่ก่อขึ้นโดยระลึกรู้ได้บ้าง ระลึกรู้ไม่ได้บ้าง อาจจะเป็นแรงกรรมในปัจจุบันชาติหรืออดีตชาติก็ตาม แต่ก็ไม่รู้จะแก้ไขหรือช่วยได้อย่างไร เพื่อให้โทษกรรมที่ได้รับ

อยู่ในขณะนี้ได้เบาบางลง หรือลดความเจ็บปวดทรมานลง เพราะฉะนั้นหนังสือ "บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น" นี้จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยไขปัญหาของท่านได้ระดับหนึ่ง แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นท่านต้องเชื่อใน "กฎแห่งกรรม"

สุดท้าย ขออานิสงส์ในการแปลหนังสือเล่มนี้ อุทิศให้แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ทั้งในอดีตชาติและปัจจุบันชาติ ทั้งของคุณแม่ น้อง ๆ ญาติและครอบครัว จงเป็นสุข ๆ เถิด และขออุทิศให้แก่ คุณพ่อจง ศิริไกร ในปรโลกได้ไปเกิดในแดนวิสุทธิภูมิเถิด

ขออานิสงส์ที่ท่านบริจาคทรัพย์ในการพิมพ์หนังสือนี้เป็นพลวปัจจัยให้ท่านได้เจริญในธรรมยิ่ง ๆ ขึ้น และปราศจากโรคภัยเบียดเบียน มีความสุขทั้งกายและใจ ดุจดังอยู่ใน "สวรรค์คนเป็น" เทอญ

สวัสดี

ทพ.บัญชา ศิริไกร

2 ก.ค. 2534

คำนำ

หนังสือบันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น ได้แปลขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2534 และมีการพิมพ์ซ้ำหลายครั้งแต่ก็ยังมีผู้ต้องการเรื่อยมา "นรกคนเป็น" เป็นหนังสือธรรมเล่มหนึ่งที่เหมาะสำหรับผู้กำลังศึกษาธรรมจะใช้อ่านประกอบ เพื่อพิจารณาให้เข้าถึงสัจธรรม เพราะเนื้อหาหนังสือ "นรกคนเป็น" ได้แสดงให้เห็นทุกข์หนักชนิดหนึ่งของมนุษย์ ดุจเดียวกับทุกข์ในนรก จนบางคนทนแทบไม่ไหวจนบางรายต้องทำอัตวินิบาตกรรม ตายให้รู้แล้วรู้รอดไปก็มีบางคนอาจเจ็บปวดเป็นเวลานาน ๆ โดยหารู้ไม่ว่า นั่นคือการชดใช้หนี้กรรมส่วนหนึ่ง ตราบจนหนี้กรรมหมดจึงจะหายก็จะพูดว่าหมดเคราะห์หมดโศก หรือไม่ก็ตายจากไป ก็จะพูดว่าสิ้นกรรมกันเสียที เพราะความเจ็บปวด ทุกข์ทรมาน จึงเป็นนรกของคนเป็นคนที่ไม่ได้เรียนธรรมก็ไม่รู้ไม่เข้าใจว่า ความเจ็บป่วยที่ตนได้รับก็เกิดจากวิบากกรรมตอบสนอง ก็คงพูดว่าถูกรถชน แพทย์บอกว่าเป็นอย่างนั้น ๆ ล้วนแล้วแต่เป็นปลายเหตุ สำหรับต้นเหตุแท้จริงก็ต้องอาศัยการศึกษาธรรมจนกว่าจะเกิดปัญญาแล้วก็จะรู้ได้เอง

ข้าพเจ้าจึงใคร่อยากให้ท่านผู้อ่านนำไปคิด เมื่อท่านกระจ่างแล้วมโนธรรมก็เกิดขึ้น มโนธรรมจะทำให้ท่านรู้สึกสำนึก เมื่อท่านรู้สำนึกผิด แสดงว่าจิตบริสุทธิ์ได้เผยปรากฏออกมา ท่านหยั่งรู้ด้วยตัวท่านเอง ต่อไปท่านจะอยู่ในความเที่ยงธรรม สิ่งที่กระทำก็จะถูกต้อง ศีลสมาธิก็ไม่จำเป็นสำหรับท่านแล้ว

ขอความเจริญพรอยู่กับท่าน

ทพ. บัญชา ศิริไกร

มกราคม 2542

เทวโองการ

พระประธานของโรงเจขึ้นสู่บัลลังก์ แถลงว่า...

เทวโองการกำลังมาถึง มีบัญชาให้เทพ เทพรักษ์ กับเจ้าหลักเมือง ออกมาต้อนรับห่างจากนอกเมืองสิบลี้ เชิญกุมารเทพสระทิพย์ ออกต้อนรับ ห่างจากนอกเมืองห้าลี้ บรรดาศิษย์ทั้งหลายโปรดอยู่ในความสงบ อย่าอึกทึก เทพเจ้าตั้งแถวคอยรับเสด็จ

ท่านเทพยดา ไท้แปะเซียนอง ลงประทับทรง กลอนว่า

ปรากฏการณ์นรกคนเป็นน่าสงสาร
แดนสะสางชำระโทษล้างเวรกรรม
โทษหนักเบาอยู่กับแรงกรรม
กุศลกรรมเกื้อหนุนกายเนื้อ

ข้าพเจ้าคืนนี้นำสารเทวโองการมายังโรงเจจ๋วงเซินถัง เมื่อประกาศเทวโองการ ทั้งเทพและมนุษย์จงหมอบลง

เง็กเซียนฮ่องเต้พระผู้เป็นเจ้าสูงสุด ประกาศว่า

ข้า ดูแลโลกโลกีย์ ไอธาตุขุ่นคลักยิ่งนานยิ่งข้น ชายก็ไม่อยู่ในวินัยสามคุณธรรมห้า หญิงก็ไม่รักษาความนอบน้อมสามประการและธรรมสี่ข้อ จนเป็นเหตุให้ชาวโลกเจ็บป่วยมากขึ้นทุกวัน นี่เป็นเพราะชาวโลกก่อกรรมจนต้องรับโทษตอบสนอง อีกทั้งขณะที่มนุษย์ ถูกทรมานจากการเจ็บป่วย จิตใจยังไม่เกิดสำนึกผิด

กลับโทษฟ้าโทษคนอีก จนทำให้การเจ็บป่วยไม่รู้จักหายกลับรุมเร้าตัวหนักขึ้น

ท่านสมเด็จมารดาเหล่าหมู่ เมตตาอารีที่ไม่อาจทนเห็นลูกต้องเจ็บปวดทรมานโดยที่ไม่รู้สาเหตุ จึงมีโองการประกาศประทานเทวโองการให้เปิดเผย “นรกคนเป็น” ให้ชาวโลกได้รู้ได้เข้าใจ การเจ็บป่วยย่อมมีเหตุปัจจัย หากสามารถมีใจสำนึกผิดแล้วก็ให้รีบทำบุญทำกุศลเพื่อชำระล้างแรงกรรมที่ก่อให้เกิดการเจ็บปวด

ประกาศว่า

ท่ามกลางโลกที่เห็นอยู่นี้ เมืองทางแดนใต้อันเป็นแดนธรรมะสถานธรรมเกิดขึ้นมากมาย ได้คัดเลือกโรงเจจ๋วงเซินถัง เมืองไถจงภายใต้ความขยันหมั่นเพียรของนายจ๋วงซิว มีการประทับทรงเรื่อยมา ดังนั้นจึงประกาศมอบภาระอันหนักนี้ให้แก่โรงเจจ๋วงเซินถังเป็นผู้รับผิดชอบแต่งหนังสือชื่อว่า “บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น” เป็นการนำเอาสภาพของชาวโลกที่กำลังได้รับความทุกข์จากการเจ็บป่วย มาเล่าให้ผู้คนได้รับรู้ จะได้แก้ไขนิสัยที่ไม่ดีเสีย จึงมีบัญชาให้พระอรหันต์จี้กงนำเอาวิญญาณของลูกหลอเฟยหลวนไปท่อง “นรกคนเป็น” โดยมีบัญชาให้กุมารเทพสระทิพย์ประทับทรงถ่ายทอดเหตุการณ์จริง และมีคำสั่งให้ด่านแต่ละด่านใน “นรกคนเป็น”ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของวิญญาณนางเฟยหลวนให้เปิดด่านเตรียมต้อนรับเพื่อการแต่งหนังสือโดยห้ามฝ่าฝืน โดยไม่กำหนดวันเวลาจนกว่าหนังสือสำเร็จลง เมื่อวันที่หนังสือสำเร็จลง

จะปูนบำเหน็จกุศลให้ อย่าขัดคำสั่งประกาศ จงเคารพนบนอบโดยทันที จงกราบขอบพระคุณด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

แรม 3 ค่ำ เดือน 10 ปีมะเส็ง
ตรงกับวันพุธที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532

คำนำ
พระแม่ธรณีเจ้า แห่งบ่อเก๊กแดนวิสุทธิ์

อันว่าคุณธรรมและมนุษยธรรมเป็นตำรับยาที่ใช้รักษาความเจ็บป่วยของชาวโลก ทั้งที่รู้แต่ก็ไม่ยอมรับการรักษาโดยยอมปล่อยปละร่างกายให้ได้รับความเจ็บป่วย เป็นเหตุให้กายเนื้อเส้นเอ็นกระดูก ข้อต่อตลอดจนส่วนอื่นๆ เสียหาย จนวันหนึ่งเมื่อหนี้กรรมหนักอึ้ง โรคที่ได้รับกลับกลายเป็นโรคร้ายแรงที่แม้แต่หมอทันสมัยก็รักษาไม่หาย น่าสงสารยิ่งนัก

โรงเจจ๋วงเซินถังรับหน้าที่แต่งหนังสือเพื่อปลอบเตือนใจคนเป็นการเตือนชาวโลกว่า ยามปกติต้องระมัดระวังดูแลสุขภาพของตนเอง หนังสือธรรมะ “บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น” ได้บอกถึงรายละเอียดการเจ็บป่วยต่าง ๆ ของชาวโลก ต้องยอมรับเองว่าการเจ็บป่วยที่ขาดการดูแลมีเหตุปัจจัยจากไม่ยึดมั่นในวินัยสาม คุณธรรมห้า หลักมนุษยธรรม คุณสมบัติทั้งสี่ของหญิงและหลักธรรมแปดประการ อันเป็นเหตุทำให้เกิดโรคขึ้น หนังสือ “บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น” เล่มนี้ที่โรงเจจ๋วงเซินถังรับหน้าที่จัดทำ นับเป็นบุญของเหล่าเวไนยสัตว์ เป็นการยืนยันว่าชะตาฟ้ากำหนดให้โรงเจจ๋วงเซินถังถ่ายทอดธรรมอย่างแท้จริง

(10)

ในโอกาสที่หนังสือ “บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น” แต่งสำเร็จลงนี้ ข้าเขียนบทความนี้เป็นการเฉพาะเพื่อใช้เป็นคำนำ

ให้ไว้ ณ โรงเจจ๋วงเซินถัง เมืองไถจง ไต้หวัน
แรม 5 ค่ำ เดือน 10 ปีมะเส็ง
ตรงกับวันศุกร์ที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532

คำนำ
พระศาสดาแห่งเต๋า ไท้เสียงเต๋าโจ้ว

วิถีมหาสัทธรรม ไม่เอนไม่เถียง ชาวโลกปฏิบัติธรรมควรอยู่ในสายกลาง หากมีตัวกูเต๋าไม่สำเร็จ ดูผู้ปฏิบัติธรรมเบื้องล่างนี้ การปฏิบัติทางใจและกาลเวลา ฟุ้งบ้าง สงบบ้าง ไม่แน่นอน ดูน่าเป็นห่วงไม่น้อย เบื้องบนเมตตา แต่ละคนก็สามารถบรรลุถึงจุดที่จิตคนจะกล่อมเกลาได้ การที่มีโองการให้วิญญาณของมือทรงท่องเที่ยวไปและนำปรากฏการณ์ที่ได้พบเห็นนำมาบอกเล่าอย่างละเอียดเพื่อปลอบเตือนชาวโลก นั่นเป็นเพราะไม่อาจทนเห็นเหล่าสรรพสัตว์ ที่คงเวียนว่ายตายเกิดในสี่กำหนดหกช่องทาง น่าเสียดายนัก มีสักกี่คนที่เข้าใจถึงความเมตตาปรานีของเบื้องบน

หนังสือ “บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น” เผยแผ่ออกไปก็เพื่อปลอบเตือนชาวโลกว่า ขณะที่ตนกำลังเจ็บป่วยก็มิใช่จะเป็นเพราะเจ้ากรรม หรือมารจะมาผจญทั้งหมดก็หาไม่ แต่ละอย่างย่อมมีเหตุปัจจัย เพียงเมื่อรู้สาเหตุแล้วจำเป็นต้องแก้ไขสิ่งบกพร่องที่ผ่านมาใหม่ เช่นนั้นแล้ว ที่ว่า “โรค” อาจหายได้โดยไม่ต้องรักษา

วันนี้พอดีทางโรงเจได้แต่งหนังสือ “บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น” สำเร็จลง ข้าให้คำสั้น ๆ เป็นคำนำ

ให้ไว้ ณ แรม 4 ค่ำ เดือน 10 ปีมะเส็ง

ตรงกับวันพฤหัสบดีที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532

คำนำ
เทพยดา ชิวฉางชุน

การตอบสนองของบาปบุญคุณโทษ เหมือนเงาตามตัว ติดตามไม่ลดละ สร้างบุญบุญเกื้อหนุน สร้างบาปบาปตอบสนอง ตั้งแต่อดีตจวบปัจจุบัน เป็นเพราะฐานะของประเทศต่างกัน ของคนก็ต่างกัน มีเพียงสภาพของตน ส่วนใหญ่ก็มีฐานะของบาปบุญมาตัดสิน อันเป็นกฎแน่นอนของกฎแห่งกรรม

ไหนเลย! ชาวโลกจิตใจลุ่มหลงอยู่ในกิเลสจึงวนอยู่ในวัฏสงสารอันยาวนาน ทำให้จิตไม่กระจ่างไม่สงบ จึงประมาทในกฎแห่งกรรมที่ตอบสนองอย่างน่ากลัวนัก มิน่าจิตใจคนยิ่งนานยิ่งหมกมุ่น แม้แต่เทพพุทธก็ยังระอาใจ ช่างน่าสมเพชเวทนา

ในโอกาสที่หนังสือ "บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น" แต่งเสร็จนี้ จะช่วยขุดคุ้ยจิตสำนึกอันดีงาม เพื่อจะได้รู้เข้าใจและหันกลับมาประกอบความดีละความชั่ว เพื่อจะได้รับกรรมดีตอบสนอง เป็นเพราะเบื้องบนเมตตาที่จะโปรดชาวโลกที่รู้ถึงความดีและประกอบคุณความดี รู้บาปและละบาปอันเป็นหนทางหนึ่งของธรรมขันธ์

วันนี้ทางโรงเจของท่าน รับหน้าที่แต่งหนังสืออันมีค่าซึ่งมีน้อยมากในโลกนี้ อาตมาจึงเขียนบทนี้เป็นคำนำ

ชีจิน ชิวฉางชุน

ให้ไว้ ณ แรม 5 ค่ำ เดือน 10 ปีมะเส็ง

ตรงกับวันศุกร์ที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2532

บันทึกนรกคนเป็น

ตอนที่ 1

ลงประทับทรง ณ จ๋วงเซินถังรับภาระหนัก
เผยนรกทั้งเป็นเพื่อปลุกให้ตื่นจากภวังค์

พระจี้กงเสด็จลงประทับทรง กลอนนำเสด็จ

ทรงเมฆาเหินฟ้าลงตำหนัก
อาตมานัดศิษย์รักแต่งหนังสือ
ตักเตือนสื่อวาจาด้วยคำรื่น
ทุกข์ฉกรรจ์ตกนรกทั้งเป็นเป็น

พระจี้กง : อาตมาขี่เมฆมาลงหน้าโรงเจเพื่อมาแต่งคัมภีร์ทอง นับเป็นบุญสัมพันธ์เกื้อหนุน ทั้งนี้เพราะคุณความดีของเวไนยสัตว์ที่ร่วมใจกันสู่โรงเจจ๋วงเซินถัง อีกทั้งความขยันขันแข็งของบรรดาสานุศิษย์ด้วย ประกอบกับปณิธานอันยิ่งใหญ่ที่บำเพ็ญมาของหลินจ๋วงซิว (อาจารย์เจ้าของโรงเจจ๋วงเซินถัง) มีส่วนช่วยส่งเสริม จึงทำให้อาตมาได้มีโอกาสลงมายังโรงเจแห่งนี้อีกครั้งหนึ่ง เป็นการผูกบุญสัมพันธ์กับบรรดาสานุศิษย์เพื่อแต่งหนังสือธรรมะร่วมกับเฟยหลวน (ศิษย์) เพื่อให้ชาวโลกได้เข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับเรื่องกฎแห่งกรรมยิ่งขึ้น

เฟยหลวน : ด้วยบารมีแห่งพุทธรังสี ขอต้อนรับอาจารย์ที่เสด็จมายังตำหนักแห่งนี้อีก นับว่าเป็นบุญวาสนายิ่งนักและก็เป็นบุญ

กุศลของเหล่าเวไนยสัตว์ด้วย ศิษย์รู้สึกซาบซึ้งในมหากรุณาธิคุณของเบื้องบน ที่ประทานวโรกาสให้ศิษย์ได้ติดตามอาจารย์ขึ้นฟ้าลงดินไปทุกแห่งหนเพื่อแต่งหนังสือปลอบเตือนชาวโลก นับว่าเป็นเกียรติอันสูงสุดที่หามิได้ของศิษย์ด้วย

พระจี้กง : ครั้งนี้หากมิใช่เป็นความกรุณาของเบื้องบน ที่ไม่อาจทนเห็นเวไนยสัตว์ที่ลุ่มหลงจมปรักอยู่ในโลกนี้โดยไม่รู้ว่าตนเองได้รับเคราะห์กรรมอะไรบ้าง จึงต้องได้รับกรรมตอบสนองแบบใดบ้าง โดยเฉพาะกายเนื้อขณะที่ได้รับการเจ็บป่วยต้องทุกข์ทรมานปากก็ยังกล่าวโทษอีก โดยไม่มีจิตสำนึกผิดแม้แต่น้อย ดังนั้นจึงมีโองการให้แต่งหนังสือศักดิ์สิทธิ์เล่มนี้ “บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น” เพื่อให้ชาวโลกที่ยังมีชีวิตอยู่ได้มีโอกาสได้รับการชี้แนะที่ดี ให้รู้ว่ามีหนทางปัดเป่ากรรมเวรได้ เพื่อให้มีกายอันบริสุทธิ์จะได้กลับคืนสู่แดนนิพพาน แต่ที่สำคัญก็คือ ต้องการให้มนุษย์มีร่างกายที่แข็งแรง เพื่อบำเพ็ญมหาสัทธรรมได้

เฟยหลวน : ขอบคุณเบื้องบนที่กรุณา แต่ทั้งเกาะไต้หวันมีโรงเจมากมาย เหตุไฉนเบื้องบนจึงเจาะจงมอบภาระอันหนักยิ่งนี้ให้แก่โรงเจนี้เล่า

พระจี้กง : อันนี้เพราะจ๋วงเซินถังยึดมั่นในอุดมการณ์ที่เริ่มแรกจนบัดนี้ เผยแผ่สัทธรรมแทนสวรรค์ด้วยจิตหนึ่งใจเดียว เผยแผ่งานธรรมะอันหนักหน่วงของสำนักทรงอย่างสุดแรงสุดใจ ผนวกกับหลินจ๋วงซิวได้บำเพ็ญจนมีพลังธาตุอันบริสุทธิ์ยิ่งใหญ่

เพื่อโปรดช่วยผู้คนโดยไม่แบ่งเขาแบ่งเรา มิเพียงแสดงธรรมทางโทรทัศน์เท่านั้น ยังมีการบรรยายธรรมทางวิทยุ แม้จะได้รับการโจมตีกล่าวร้ายมากบ้างน้อยบ้างก็ตาม ก็ยังมีสภาพจิตที่สงบเยือกเย็น ซึ่งนับเป็นการฝึกฝนจิตอย่างดี สิ่งที่สำคัญยิ่งก็คือ ปณิธานอันยิ่งใหญ่ที่สามารถแบกรับฟ้าดินซึ่งไม่อาจดูแคลนได้ ด้วยเหตุนี้เบื้องบนจึงได้มอบภาระในการแต่งคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์นี้มาให้กับโรงเจจิ้วงเซินถัง โองการสวรรค์นี้มิใช่เบา ถึงแม้ผู้แบกรับจะรู้สึกหนักหน่วงก็ตามแต่ก็เชื่ออย่างแน่วแน่ว่าในระยะหลายปีมานี้ ที่โรงเจจิ้วงเซินถังทำเพื่อเวไนยสัตว์โดยมีจิตมุ่งมั่นในการเผยแผ่มหาสัทธรรมนี้ จึงเชื่อแน่ว่าจะมีความชำนาญและรู้สึกเบาขึ้น จะสามารถสำเร็จโดยราบรื่น

เฟยหลวน : เฮ้อ! เห็นผู้ปฏิบัติธรรมบางคนที่ละทิ้งเปลี่ยนแปลงกลางคันแล้ว ศิษย์บางครั้งก็คิดว่าการเป็นคน โดยเฉพาะเมื่อตนเองเป็นผู้บำเพ็ญธรรมแล้ว ก็ไม่ควรที่จะทำสิ่งที่ขัดกับการเชื่อถือหรือเรื่องที่ขาดสัจจะ หากตนเองเป็นผู้ที่ไม่ยึดมั่นในสัจจะแล้ว จะไปสั่งสอนกล่อมเกลาผู้อื่นได้อย่างไร หากเป็นเช่นนี้ มิเป็นการตบปากตนเองหรอกหรือ

พระจี้กง : เฮ้อ! กาลสมัยที่ไม่ธรรมดาย่อมมีวิธีที่ไม่ธรรมดาด้วย สิ่งที่น่ากลัวที่สุดของผู้บำเพ็ญธรรมคือการแปรเปลี่ยนกลางคัน ที่กลัวก็คือกลัวว่าผู้บำเพ็ญธรรมที่อยู่ระหว่างการบำเพ็ญไม่สามารถทนต่อการทดสอบได้ โดยเฉพาะการเจ็บป่วยเป็นสิ่งที่ยากลำบากที่สุด ดังนั้นเพื่อเป็นการเพิ่มวิธีอีกวิธีหนึ่ง

จึงให้โรงเจจ่วงเซินถังของเจ้ารับโองการให้แต่งหนังสือธรรมะเล่มนี้ จึงเป็นโอกาสให้อาตมาได้มีโอกาสมากับเจ้าได้มาสนทนากันเหมือนเก่า

เฟยหลวน : โอ้! รู้สึกตื้นตันใจอย่างยิ่ง คิดว่าเป็นคำสรรเสริญของอาจารย์ การที่โรงเจได้รับเกียรติให้แต่งหนังสือ "บันทึกนรกคนเป็น" ครั้งนี้ ศิษย์ทั้งดีใจและตกใจ!

พระจี้กง : เฟยหลวน ทำไมจึงทั้งดีใจทั้งตกใจ

เฟยหลวน : อาจารย์เจ้าคะ ในหนังสือ "บันทึกนรกคนเป็น" นี้ อะไรคือ "นรกคนเป็น" ศิษย์ไม่ค่อยจะเข้าใจย่อมต้องตกใจกลัว! จะเป็นการไปดูเรือนจำของคนใช่ไหม

พระจี้กง : เอ้! ไม่ใช่ หากเป็นแบบนั้นก็ไม่มีอะไรแปลก คนสมัยนี้มักเสพสุขกับวัตถุมากเหลือเกิน ดังนั้นโรคทันสมัยจึงเพิ่มมากขึ้นทุกวัน จนบางครั้งตนเองต้องปลอบใจตัวก็มีอยู่ไม่ใช่น้อย แต่ไม่ว่าจะเป็นอย่างไรก็ตาม ชาวโลกที่มีต่อบาปกรรมที่ตนเองได้รับกับการเจ็บป่วยที่ได้รับ ย่อมต้องมีเหตุที่อธิบายได้ ซึ่งมักจะค้นหามูลเหตุเพื่อตนเองอย่างเช่น คนในสมัยปัจจุบันที่ผ่านการปลูกฝังจากวิชาการแพทย์แผนใหม่กล่าวว่า เมื่อเกิดมีการเจ็บป่วยก็ต้องค้นหาสาเหตุ และส่วนใหญ่ก็มักมีคำพูดที่สมเหตุผล แต่ว่าการเจ็บป่วยบางอย่างที่ค้นหาสาเหตุไม่พบก็มักพูดไม่ออกว่าเป็นมาอย่างไร

เฟยหลวน : ถูกต้อง เมื่อค้นหาสาเหตุการเจ็บป่วยไม่ได้ คนบางกลุ่มก็มักจะคิดได้เองตามธรรมชาติว่า "ถูกของ"

อะไรเข้า หรือพูดว่ามันเป็น "โรคกรรม"

พระจี้กง : ไม่ผิด อันที่จริงเพียงคำว่า "โรคกรรม" เป็นชื่อเรียกรวม ๆ ของโรคที่ตรวจหาพยาธิสภาพของโรคไม่พบ กล่าวคือไม่มีทางที่จะอธิบายถึงสาเหตุแห่งการเจ็บป่วยได้

การเจ็บป่วยบางครั้งมีลักษณะทั้ง "มองเห็นได้" กับ "มองไม่เห็น" ดังนั้นก็จะนำตัวอย่างเหล่านี้มาเตือนสติชาวโลกเพื่อยินยอมรับชะตากรรมแห่งตน อย่างเช่น ทางโรงเจจ๋วงเซินถังที่ชักจูงคนให้ทำบุญเพื่อลบล้างบาปกรรมก็เป็นวิถีทางหนึ่งที่ดีในการลดการเจ็บป่วยให้เบาบางลงบ้าง ส่วนใหญ่แล้วผู้ที่รู้จักหาทางมาวอนขอต่อเทพพุทธให้ช่วยขจัดภัย ก็นับว่าเป็นผู้ที่มีพื้นฐานทางธรรมอยู่บ้าง แต่ว่า "โรคกรรม" เป็นโรคที่ "มองไม่เห็น" อย่างกฎแห่งกรรมก็มองไม่เห็นเช่นกัน ดังนั้นชาวโลกส่วนใหญ่จึงไม่ยอมเชื่อถือ ด้วยเหตุนี้จึงมักสูญเสียโอกาสในการสะเดาะเคราะห์กรรมก็มีมาก

เฟยหลวน : หากเป็นเช่นนี้ก็น่าเสียดาย แต่ว่าตามที่อาจารย์พูดมาเมื่อครู่นี้ การเจ็บป่วยที่สามารถอธิบายได้กับที่ไม่สามารถอธิบายได้ แล้วยังมีอะไรที่ "มองเห็นได้" กับอะไรที่ "มองไม่เห็น" เล่า ศิษย์รู้สึกสับสนไม่กระจ่างแจ้ง ขออาจารย์โปรดอธิบายให้ละเอียดสักหน่อยได้ไหมค่ะ

พระจี้กง : ใครเรียกเจ้าไม่เอาจิตมาตั้งใจฟังล่ะ จึงสับสนไปหมด ดูเจ้าสติจะคลาดเคลื่อนไปนะ หรือเพราะว่าจะแต่งหนังสือกลางคืนก็เลยนอนไม่ค่อยหลับ เอ้อ! เหมือน "โรคเสพติด"

เดี๋ยวให้หลวงตาใช้พัดปัด ๆ สักหน่อย เจ้าจะได้ตื่นขึ้นสดใสขึ้น โอม! อัมมานี ปาบีนิว........

เฟยหลวน : โอ้! สดชื่นเต็มที่เลย รู้สึกประสาทจะสบายขึ้นเยอะเลย อาจารย์! เป็นเทพเป็นเซียนก็ดีอย่างนี้ ไม่ว่าจะเป็นหน้าหนาว หรือหน้าร้อนก็ไม่ถูกอิทธิพลของลมฟ้าอากาศครอบงำ ในรอบหนึ่งปีมีสี่ฤดูกาล ล้วนเย็นสบายเหมือนในฤดูใบไม้ผลิและใบไม้ร่วง ทำให้เป็นที่อิจฉาของคนนะ

พระจี้กง : ไม่ต้องอิจฉา เจ้าต้องเดินตามรอยพระบาทของเทพพุทธและผู้ศักดิ์สิทธิ์ พอบรรลุสู่มรรคผล ก็จะไม่ถูกฤดูกาลทั้งสี่ผูกมัด

เฟยหลวน : เจ้าค่ะ! ศิษย์รู้เจ้าค่ะ

พระจี้กง : พูดเข้าเรื่องเถิด ในสมัยปัจจุบันนี้พอคนเจ็บป่วยก็พูดได้ว่า การเจ็บป่วยครั้งนี้เกิดจากอะไร ๆ ตัวอย่างพูดว่า คนเป็นโรคกระเพาะก็จะพูดว่า เพราะชีวิตเร่งรีบ การกินการดื่มไม่เป็นเวลาจึงเป็นสาเหตุ คนที่เป็นโรคอ้วนก็พูดว่า เพราะการออกกำลังกายไม่พอ คนที่ผอมแห้งก็พูดว่า เพราะทำงานตรากตรำเกินไป คนเป็นโรคไตก็พูดว่า การกินไม่ได้ธาตุอาหารที่สมดุล คนอ้วนเพราะรับของหวานมากเกินไป หรือปล่อยตัวไปตามอารมณ์สนุกมากเกินไป...........เป็นต้น ทำให้เป็นสาเหตุแห่งการเจ็บป่วย ต่าง ๆ เหล่านี้คือสิ่งที่ "มองเห็นได้" สิ่งที่ "มองไม่เห็น" คือทั้ง ๆ ที่รู้ว่าร่างกายมีการเจ็บป่วย แต่ก็ตรวจหาสาเหตุไม่พบ การเจ็บป่วยที่ "มอง

ไม่เห็น" นี้มีสาเหตุสองประการ คือ 1. แรงกรรมเป็นเหตุ 2. กรรมเป็นเหตุ ที่พูดว่า กรรม ก็คือ เจ้ากรรมนายเวรที่ตนเองก่อกรรมไว้ การเจ็บป่วยทั้งสองประการนี้ อย่างหนึ่งก็มาจากผลกรรมในปัจจุบันชาติ กับผลกรรมที่สะสมมาจากอดีตชาติ สถานที่ใช้ควบคุมชาวโลกที่รับกรรมเป็นที่ ๆ เราจะไปเยี่ยมชมกัน หากมิใช่ถึงกาลเวลาอันเหมาะสม หากมิใช่เป็นปณิธานอันยิ่งใหญ่ของจี้วงเซินถัง และหากมิใช่เบื้องบนเมตตาแล้ว ไฉนเลยสถานที่เร้นลับเหล่านี้จะเปิดเผยออกมาได้

เฟยหลวน : อาจารย์ค่ะ! นั่นเป็นที่ไหนล่ะค่ะ

พระจี้กง : ก็เป็นที่ที่เราได้รับโองการให้ไปเยี่ยมชม มันคือ "นรกคนเป็น" ก็เป็นนรกที่ทางยมโลกบันดาลขึ้น

เฟยหลวน : หว้า! ต้องลงไปเมืองนรกอีกหรือ ศิษย์ไม่กล้าไปค่ะ

พระจี้กง : ทำไมล่ะ

เฟยหลวน : เมื่อครั้งก่อนศิษย์ไปเมืองนรกได้ตีสุนัขดำของยมทูตตายไปหนึ่งตัว ศิษย์ต้องทำบุญชดใช้ไปหนึ่งพันห้าร้อยเหรียญ หากต้องไปแล้วเกิดเรื่องเช่นนี้ขึ้นอีก แล้วศิษย์จะทำอย่างไร ศิษย์เป็นคนกลัวสุนัขเป็นที่สุดเลย

พระจี้กง : อ๋อ! เป็นเช่นนี้เอง อาฮ้า! จงวางใจเจ้าเฟยหลวน ครั้งนี้เจ้าได้รับโองการให้ไป แถมยังมีอาตมานำทาง รับรองว่าไม่เกิดเรื่องแน่นอน ที่ที่เราจะไปเป็นที่ที่ทางยมโลกบันดาลขึ้นเพื่อลงโทษ เราจะไปถึงโดยตรงไม่ต้องผ่านเข้าขุมนรก ดังนั้นเจ้าจงเบาใจ

เฟยหลวน : อ๋อ! อย่างนี้ก็เบาใจได้ แต่ว่า อาจารย์ขา ที่นั้นเป็นที่ที่ทางยมโลกบันดาลขึ้น แล้วทำไมไม่เรียกขุมนรกกลับเรียกว่า "นรกคนเป็น" ล่ะ ฟังดูแล้วก็น่ากลัว มีแบบนั้นด้วยหรือ

พระจี้กง : ผู้ที่ได้รับโทษในนรก คือคนบาปที่ทำชั่วเมื่อครั้งอยู่ในโลกมนุษย์ พอตายลงวิญญาณก็ถูกจับมาสอบสวนแล้วรับโทษกรรม สำหรับ "นรกคนเป็น" คือ คนที่มีชีวิตอยู่และประพฤติตัวไม่ถูกต้อง ถูกเบื้องบนจับวิญญาณเป็น ๆ มายัง "นรกคนเป็น" เพื่อรับโทษ ดังนั้นการรับโทษจึงแตกต่างจากขุมนรก เพราะที่นั้นเป็นที่ที่ลงโทษคนที่ตายไปแล้ว แต่อีกที่หนึ่งเป็นที่ลงโทษคนที่ยังไม่ตาย ลงโทษ "วิญญาณเป็น ๆ " มันต่างกันเช่นนี้

เฟยหลวน : ที่แท้เช่นนี้เอง คนที่ถูกจับไปรับโทษทรมาน จะรู้หรือไม่ว่าวิญญาณของเขาถูกจับไปยัง "นรกคนเป็น" เพื่อรับโทษกรรมแล้วค่ะ

พระจี้กง : อันนี้ต้องดูที่สภาพของร่างกายที่กำลังเจ็บป่วยอยู่ก็จะเข้าใจได้ แต่ชาวโลกมัวเมาไม่รู้ได้ ตอนนี้เบื้องบนมีมหากรุณาเปิดประตู "นรกคนเป็น" จุดมุ่งหมายก็เพื่อให้ชาวโลกที่อ่านหนังสือเล่มนี้แล้วตรวจสอบร่างกายตนเอง สำหรับผู้ที่มีการเจ็บป่วยอยู่แล้ว ก็ให้รู้สำนึกผิดในบาปกรรม แล้วตั้งใจสร้างบุญทำความดีมีคุณธรรม ก็จะสามารถทำให้โทษกรรมเบาบางลงบ้าง ต่อ ๆ ไปก็จะสามารถขจัดสภาพความเจ็บป่วยได้ แต่ทว่า

ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับจิตใจของคนจะเป็นเช่นไรจึงจะแน่นอน

เฟยหลวน : เป็นแบบนี้เอง! ถ้างั้นคืนนี้เราจะไปเยี่ยมชมกันเลยหรือเปล่าคะ

พระจี้กง : ไม่ คืนนี้เวลาไม่พอแล้ว คราวหน้าค่อยเริ่มต้นไป สำหรับคืนนี้อาตมาเพียงแต่เอาสภาพของนรกคนเป็นมาเล่าให้ฟังเท่านั้น จุดประสงค์ต้องการให้ชาวโลกได้รู้ว่าหนังสือ "บันทึกนรกคนเป็น" นี้ เบื้องบนเมตตาสงสารชาวโลกที่หลงยึดของปลอมเป็นของจริง มีชีวิตอยู่ใน "นรกคนเป็น" โดยไม่รู้ตัว ควรรู้ว่าคิดดีก็สวรรค์ คิดร้ายก็นรก ทั้งหมดตนเองเป็นผู้สรรหา มิใช่ผู้อื่นจะรับแทนได้ บ้างก็รับผลกรรมในปัจจุบันชาติ บ้างก็รับผลกรรมจากอดีตชาติแตกต่างกันไป เล่ากันไม่หมด หวังว่าชาวโลกคงจะเข้าใจ จบแค่นี้ อาตมากลับ

เฟยหลวน : กราบขอบพระคุณอาจารย์ที่เมตตา ศิษย์ขอน้อมใจส่งอาจารย์

บันทึกนรกคนเป็น

ตอนที่ 2
อย่าพูดว่ากรรมไม่มีคนเห็น
มีศรัทธาต่อธรรมสุขสบาย

พระจี้กงเสด็จลงประทับทรง กลอนนำเสด็จ

ประตูสวรรค์เปิดกว้างโปรดเวไนย
อดีตไม่ได้รับธรรมเบื้องบน
สภาพการณ์นรกคนเป็นเตือนผู้คน
โปรดช่วยผู้หลงตนพ้นภัยทุกข์

พระจี้กง : คืนนี้อาตมาลงมายังโรงเจเพื่อแต่งหนังสือ “บันทึกนรกคนเป็น” ซึ่งหนังสือแบบนี้ยังไม่เคยมี จึงถือว่าเป็นหนังสือยอดเยี่ยมที่สุดนับตั้งแต่โบราณมา หวังว่าเมื่อหนังสือจัดพิมพ์เสร็จสามารถทำให้เหล่าเวไนยสัตว์ที่ลุ่มหลงได้มีจุดมุ่งหมายที่ถูกต้องในการบำเพ็ญธรรม เข้าใจถึงกฎแห่งกรรมว่ามีความน่ากลัวนักควรรู้ว่าเมื่อปลูกพืชอะไรก็จะได้ผลอย่างนั้น กฎสวรรค์นั้นเข้มงวดนัก ไม่ผิดเพี้ยนแม้แต่น้อย ขอถามสักหน่อยเถิดว่าตั้งแต่โบราณมาจนถึงปัจจุบัน มีใครที่เคยได้รับการยกเว้นบ้าง

เฟยหลวน : ขอต้อนรับอาจารย์ที่เสด็จมา ในยุคสุดท้ายนี้ทั้งธรรมะและมารต่าง ๆ ก็มาพร้อมกัน ทำให้อาจารย์ก็ลำบาก

ลำบนกันมาก ท่ามกลางธรรมะอันศักดิ์สิทธิ์ผู้คนยกย่องท่านว่า "องค์พุทธะผู้กอบกู้โลก" ในขณะเดียวกันพวกอบายมุขที่ขายหวยทั้งใต้ดินบนดินก็พลอยอาศัยโอกาสนี้ยืมชื่ออาจารย์เป็นยี่ห้อที่ใช้กันในหมู่การพนัน ขณะเดียวกันพวกเขาก็สรรเสริญท่านเป็นเทพเจ้าแห่งโชคลาภด้วย!

พระจี้กง : เฮ้อ! ชาวโลกปัญญาอ่อน ยังดึงอาตมาเข้าไปเกี่ยวพันด้วย เมื่อถึงเวลากรรมมาถึงก็ต้องรับกันเองเพราะทำเอง เชื่อพระเชื่อเจ้าก็ต้องบำเพ็ญธรรมบำเพ็ญจิต อาตมามีหรือจะตียี่ห้อออกหวยสนับสนุนให้ชาวบ้านเล่นการพนัน เชื่อว่าผู้มีความรู้คงเข้าใจ อาตมากอบกู้โลกช่วยเหลือมนุษย์ บรรเทาทุกข์ผู้ยากไร้ ย่อมไม่ช่วยเหลือใครที่ทำสิ่งที่ผิด มิฉะนั้นแล้วถ้าบุคลิกของเทพไม่เที่ยงธรรมแล้ว จะยกย่องว่าเป็นพระผู้ศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างไรกัน หวังว่าชาวโลกจะเข้าใจลึกซึ้ง จะได้ไม่โยนอาตมาทิ้งน้ำ คำโบราณที่กล่าวว่า "มีชื่อเสียงในโลกมนุษย์แต่กายไม่แล้วแต่ตน" กฎสวรรค์ลงโทษยุติธรรม บ้างก็ล้มละลายบ้างก็สูญเสียชีวิต บ้างก็บ้านแตกสลาย กรรมตอบสนองแตกต่างกันไป แต่ชาวโลกที่สะลึมสะลือก็ยังคง "แม้รู้ว่าในป่ามีเสือ ก็ยังคงเดินเข้าป่า" สมกับที่ว่า "ตนก่อกรรมเองก็สมควรตาย"

เฟยหลวน : ใช่แล้ว! แม้จะรู้ว่ามีโทษก็ยังคงหลงอยู่ ฟังเขาพูดกันว่า การเกิดภัยพิบัติในแผ่นดินใหญ่ก็เป็นเช่นนี้ ไม่ทราบว่าจะจริงเท็จอย่างไร

พระจี้กง : เฮ้อ! พูดกันคำเดียวไม่จบ ถือเสียว่าเป็นการคิดบัญชีครั้งใหญ่ก็แล้วกัน ชาวโลกควรเข้าใจกฎแห่งกรรมสนองตอบนั้นน่ากลัวมาก อย่าถือแต่ความคิดฟุ้งซ่านของตนถูกต้องจนต้องรับเคราะห์จากเบื้องบน จะกลายเป็นว่าเมื่อภัยมาถึงตัวค่อยรู้สำนึกก็จะสายไปเสียแล้ว

เฟยหลวน : น่าสงสารอาจารย์ ที่มีทุกข์เพราะชื่อเสียงโด่งดัง

พระจี้กง : ก็คงเป็นเพราะต้นไม้ใหญ่ต้องรับลม เอาล่ะ! เข้าเรื่องเถอะ

เฟยหลวน : เจ้าค่ะ! เมื่อคืนอาจารย์พูดว่า ชาวโลกที่ได้รับโทษในนรกคนเป็น มีทั้งสาเหตุจากแรงกรรมและกรรมเก่าในอดีตชาติอย่างนี้จะอธิบายอย่างไร

พระจี้กง : สาเหตุจากแรงกรรม เปรียบเทียบกับคนที่เคยทำผิดมาก่อน ถึงแม้ตอนนี้จะสำนึกผิดและทั้งยังได้บำเพ็ญธรรมประกอบความดีแล้ว ถึงแม้เบื้องบนจะไม่ลงโทษผู้สำนึกผิดก็ตาม แต่เพราะแรงกรรมในการกระทำผิดเมื่อก่อนนี้ยังมีผลอยู่ก็ต้องปล่อยให้เจ้าตัวรับกรรมไป ตัวอย่างเช่น กระจกเงาที่ทำสกปรกแม้โดยไม่ตั้งใจ แต่เจ้าก็ต้องไปขัดถูให้สะอาด ระยะเวลาแห่งการขัดถูนี้ ก็เป็นระยะเวลาแห่งการชดใช้กรรมให้หมดไป ถ้าในตอนนั้นคนที่มีหนี้กรรมติดตัว (มีวิญญาณคอยทวงหนี้) “หนี้กรรม” เป็นวิญญาณที่ตายแล้วมาทวงหนี้หรือที่เรียกกันว่าเจ้ากรรมนายเวร ก็อย่างที่เจ้าของโรงเจจ๋วงซิวที่ได้ช่วยพวกลูกศิษย์ทำพิธีอุทิศส่วนกุศลให้กับเจ้ากรรม

นายเวร และก็ถือโอกาสนี้ฝึกฝนจิตใจเป็นการชะล้างกรรมไปด้วย คนที่ไม่มีหนี้กรรมก็คือคนที่ไม่มีวิญญาณเจ้ากรรมนายเวรติดตัว คนที่มีหนี้กรรมวิญญาณเป็น ๆ ของเจ้าตัวจะถูกจับไปรับโทษใน "นรกคนเป็น" เพื่อชดใช้ความผิดตามแรงกรรม อย่างนี้เข้าใจไหม

เฟยหลวน : เข้าใจค่ะ ก็อย่างที่พูดกันว่า คนที่มีการเจ็บป่วยย่อมต้องมีสาเหตุ แรงกรรม ก็คือสาเหตุของการรับโทษใช่ไหม

พระจี้กง : ก็อย่างนั้น

เฟยหลวน : ถ้าอย่างนั้น พูดตามกฎแห่งกรรม คนที่เจ็บป่วยส่วนใหญ่ก็มีสาเหตุจากเวรกรรมติดตัว

พระจี้กง : ถูกต้อง! เฟยหลวนก็ฉลาดดีนี่ หากพบกับการสนองตอบของกรรมเวรก็ควรแก้ไข อาจมีการอธิษฐานต่อหน้าองค์พระว่าจะประกอบความดี อ้อนวอนให้เทพพุทธเป็นสรณะในการไกล่เกลี่ย โดยจะทำบุญสร้างกุศลแล้วอุทิศกุศลให้กับเจ้ากรรมนายเวร ทั้งยังต้องตระเตรียมดวงใจที่ศรัทธาแน่วแน่โดยไม่มีความลังเลใจว่าวิญญาณเจ้ากรรมนายเวรก็มองไม่เห็นไม่รู้ว่าจะมีจริงหรือไม่ หากความศรัทธาไม่เพียงพอแล้วมิเพียงจะไม่สามารถไกล่เกลี่ยกับเจ้ากรรมนายเวรได้ ยิ่งไม่ต้องพูดถึงเรื่องการยอมรับในการไกล่เกลี่ยเลย

เฟยหลวน : ใช่แล้ว! ศิษย์เคยเห็นอาจารย์จ๋วงซิวตอนที่กำลังช่วยผู้อื่นไกล่เกลี่ยกับเจ้ากรรมนายเวร พยายามพร่ำตักเตือนเหล่าญาติธรรมว่าต้องศรัทธาร้องขอให้เจ้ากรรมนายเวร

ยอมไกล่เกลี่ยกับตน ทำให้รู้ว่านั่นไม่ใช่เรื่องล้อเล่น แต่ว่าขอกราบถามอาจารย์ว่า เมื่อไรจึงจะสามารถแยกออกได้ว่าการเจ็บป่วยนั้นมีสาเหตุมาจากกรรม

พระจี้กง : เรื่องนี้แยกแยะกันได้ง่ายมาก เมื่อครั้งที่แล้วอาตมาก็ได้อธิบายไปบ้างแล้ว สมมุติว่าเจ้าเกิดเจ็บป่วยขึ้นมาแล้วไปหาหมอ แต่ปรากฏว่ารักษาเท่าไรก็ไม่ได้ผล ซ้ำยังตรวจหาสาเหตุแห่งโรคไม่พบอีกด้วย ถ้าหากโชคดีสามารถตรวจพบสาเหตุของโรคได้โดยเร็ว บางครั้งเป็นโรคธรรมดา อย่างเช่นหมอตรวจแล้วบอกว่าเป็นโรคหวัด เอายามารับประทาน ฉีดยาสักเข็ม แล้วพักผ่อนสักวันสองวันก็หายแล้ว แต่นี่ไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไร ทำไมเจ้าโรคธรรมดานี้ กินยาฉีดยาก็แล้วยังไม่ได้ผล ไปหาหมอให้รักษาติดต่อกันหลายสัปดาห์แล้วก็ยังไม่หาย หรือบางครั้งแม้รู้ว่าตนเองเจ็บป่วย แต่หมอก็ตรวจหาสาเหตุไม่พบ นั่นแหละคือสภาพที่บ่งบอกว่าเป็นโรคกรรมแล้ว ถ้าเป็นเช่นนี้แล้วก็รีบ ๆ ทำบุญสร้างกุศล เพื่อชะล้างโรคกรรมที่เกี่ยวข้อง จะได้ไม่ต้องทนเจ็บปวดทุกข์ทรมาน

เฟยหลวน : อ๋อ ! ที่แท้เป็นอย่างนี้เอง ศิษย์เข้าใจแล้ว

พระจี้กง : ที่จริงแล้วก็มีพวกเจ้ากรรมนายเวรรบกวนอยู่ก็ไม่น้อย ตัวอย่างเช่น การค้าไม่ราบรื่นหรือคู่สมรสไม่สมหวัง หรือมีความแตกต่างกันด้านฐานะ..........ต่าง ๆ ล้วนเกิดจากเจ้ากรรมนายเวรคอยขัดขวาง

เฟยหลวน : อ๋อ ! เรื่องแบบนี้ก็เกี่ยวข้องกับกฎแห่งกรรมด้วยนะ

พระจี้กง : ใช่แล้ว! ชาวโลกมีโอกาสดี เวรกรรมอดีตชาติลบล้างในชาติเดียวได้ ถ้าสามารถบำเพ็ญธรรมบรรลุจิต นับว่ามีบุญเป็นโอกาสในการขจัดเวรกรรมที่ดี หนี้กรรมที่สะสมกันมาแต่อดีตตั้งหลายชาติก็ควรจะใช้คืนเขาให้หมด

เฟยหลวน : อาจารย์จะช่วยอธิบายให้ละเอียดได้ไหมคะ

พระจี้กง : สมมุติว่าเจ้าเป็นหนี้เจ้ากรรมนายเวรอยู่หนึ่งร้อยเหรียญ แต่ถ้าเธอทำบุญให้เขาเพียงห้าสิบเหรียญ แล้วคิดจะให้ได้ผลจะเป็นไปได้อย่างไร ยังมีผู้ที่ทำบุญไม่พอแล้วไม่ได้ผลก็โทษฟ้าโทษดิน แถมยังกล่าวหาว่าพระเจ้าไม่ช่วยคุ้มครอง ต้องรู้ว่าเทพพุทธสามารถช่วยไกล่เกลี่ยให้เจ้าได้แต่ไม่สามารถรับกรรมแทนเจ้าได้ ชาวโลกควรคิดตรองดู กรรมเวรที่สะสมมาตั้งหลายชาติ คิดจะสะสางให้หมดในทันทีเป็นเรื่องที่ไม่ใช่ง่าย ๆ แต่เบื้องบนทรงเมตตาได้เปิดโอกาสให้ทุก ๆ วิถีทาง ขอเพียงแต่ให้มีใจ พระเจ้าย่อมไม่ละเลยผู้ที่มีน้ำใจ

เฟยหลวน : ขอขอบคุณเบื้องบนที่เมตตาอย่างยิ่ง ศิษย์ขอถามอาจารย์ว่านรกคนเป็นที่จับวิญญาณคนเป็นไปรับกรรมส่วนใหญ่มักจะลงมือในช่วงเวลาไหน

พระจี้กง : ส่วนใหญ่อยู่กลางคืน ยมบาลจะให้ยมทูตไปจับ

เฟยหลวน : อ๋อ! แล้วคนที่ถูกจับไป ตอนนั้นจะมีความรู้สึกอะไร

พระจี้กง : ต้องดูว่าคนที่ถูกจับไป มีโทษกรรมแบบไหน

เฟยหลวน : อ๋อ! เป็นแบบนี้เอง ถ้าอย่างงั้นขอถือโอกาสนี้

ให้อาจารย์ช่วยตรวจดูคุณแม่ของหนู ชื่อ เหลี่ยวอู้เฉิน ว่าร่างกายมีสภาพอย่างไร และสาเหตุของการเจ็บป่วยด้วย

พระจี้กง : ได้! รอให้อาตมาคำนวณดู 1, 2, 3 เห็นแล้ว ลูกเหลี่ยวมีโรคหัวใจ ความดันโลหิตสูงเป็นสาเหตุ สาเหตุของโรคที่ทำให้ต้องเป็นแม่หม้ายเพราะ

ลูกเหลี่ยวเกิดมาครอบครัวจน
พ้นวัยเด็กที่แต่งให้ตระกูลล้อ
เพราะชาติก่อนเคยล่าสัตว์สร้างกรรมก่อ
บ่คิดถึงชีวิตถูกทำลาย

เตือนเจ้าอย่ายิงนกบนฟ้า
เจ้าก็หาฟังคำของข้าไม่
ลูกของมันคงเฝ้ารอแม่กลับไป
คู่มันไซร้คงเฝ้าหอรอคู่ครอง

กายสังขารเกิดมาต้องรับกรรม
ตัดสัมพันธ์อยู่เป็นหม้ายชิมรสชาติ
โชคดีมีกุศลบุญไม่ขาด
เข้าสถานเรียนธรรมะฝึกอย่างเซียน

ได้พ้นโลกพ้นกิเลสพ้นแอกทุกข์
อย่าว่าลูกเหินห่างขาดเยื่อใย
อย่าว่าตนอยู่โดดเดี่ยวว้าเหว่ใจ
ทั้งนี้ไซร้ชาติก่อนลงเมล็ดกรรม

มาชาตินี้ได้รับกรรมให้เห็นเห็น
นรกคนเป็นให้คนคอยฉีดยา
โรคหัวใจให้ดูนกที่ร้างลา
แหงนหัวคอยให้กลับมาความดันขึ้น
ให้สร้างบุญสร้างกุศลฝึกอย่างเต๋า
พ้นโง่เขลาจิตกระจ่างมลายทุกข์
มีโอกาสพบหนทางคืนแดนสุข
ย่อมรับทุกข์ชดใช้เขาล้างหนี้กรรม
โชคดีได้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยคุ้มครอง
บอกศรัทธาลูกทั้งผองเป็นโล่กั้น
เพียงลูกเหลี่ยวเฝ้าดูจิตไว้ให้มั่น
อย่าให้มันขุ่นข้องก่อสาเหตุ
อันความทุกข์กังวลล้วนว่างเปล่า
เตรียมให้พร้อมเมื่อถึงคราวชีพเราหล่น
ท่องพุทโธเอาไว้ในใจตน
พ้นปุถุลูกก็ลุถึงแดนสุขเอย

ทั้งหมดนี้คือสาเหตุแห่งการรับเคราะห์และอยู่เป็นหม้าย หวังว่าเฟยหลวนจะบอกกล่าวให้ลูกเหลี่ยวได้รับรู้ เพื่อจะได้เข้าใจกระจ่างแจ้ง จะได้บำเพ็ญจนถึงวัชรกาย

เฟยหลวน : ที่แท้เป็นเช่นนี้เอง กราบขอบพระคุณอาจารย์ที่บอกอย่างละเอียด ศิษย์จะเรียนคุณแม่ เชื่อว่าท่านเห็นกลอนเหล่านี้แล้ว ก็จะเข้าใจจะได้บรรลุ

พระจี้กง : ตอนนี้วิญญาณเป็น ๆ ของลูกเหลี่ยวไม่ต้องตกนรกคนเป็นเพื่อรับโทษกรรม แต่หลังจากวันนี้ขอให้จิตใจปลอดโปร่ง ให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งว่าทุกอย่างเกิดจากใจ ต้องโปรดตนเอง แล้วเบื้องบนก็จะโปรด ลูกหลานย่อมมีโชคลาภของตนเอง อนาคตก็จะได้คืนสู่แดนสวรรค์เมืองเซียน

เฟยหลวน : กราบขอบพระคุณอาจารย์ที่สั่งสอน

พระจี้กง : คราวนี้เป็นการบรรยายอีกครั้งหนึ่ง คราวหน้าเราจะไปเยี่ยมชม "นรกคนเป็น" เพื่อดูสภาพการณ์ หยุด! อาตมาจะแต่งกลอนอีกบทหนึ่ง

กฎแห่งกรรมบอกใครใครไม่รู้
ที่รู้รู้ต้องโทษเพราะโง่เขลา
หากบอกให้บำเพ็ญธรรมไม่ถึงคราว
เมื่อถึงคราวอนิจจังสายแล้วเอย

พอ! อาตมากลับ

เฟยหลวน : ศิษย์ขอน้อมส่งอาจารย์

บันทึกนรกคนเป็น

ตอนที่ 3

รับโทษกรรมในนรกคนเป็นสุดทรมาน
มีคุณธรรมบุญกุศลเปลี่ยนแปลงได้

พระอรหันต์จี้กงเสด็จลงประทับทรง กลอนนำเสด็จ

แต่อดีตมหาสัทธรรมไม่แปรผัน
หลักธรรมแท้คงนิรันดร์ข่มไม่ได้
มั่นในธรรมล้างหนี้กรรมศรัทธาใจ
ชีวิตไซร้แบบนิพพานนิจนิรันดร์

พระจี้กง : ราตรีสวัสดิ์ลูกทั้งหลาย อาตมาลงมาอีกเพื่อแต่งหนังสือ "บันทึกนรกคนเป็น" เพื่อปลอบเตือนชาวโลก คนสมัยนี้จิตใจเปลี่ยนไปในทางเลว แม้แต่คนที่บำเพ็ญธรรมเหมือนกันแต่บางครั้งก็แยกไม่ออกถึงความถูกผิด ทำให้ฝึกฝนกันเหมือนคนตาบอด น่าสงสารยิ่ง

เฟยหลวน : ราตรีสวัสดิ์อาจารย์ กราบขอบพระคุณที่เสด็จลงมาแต่งหนังสืออีก ที่อาจารย์กล่าวมาเมื่อครู่นี้ ศิษย์ก็มีความรู้สึกเห็นด้วย ในสังคมยุคปัจจุบันมีสถานธรรมมากมาย แต่กลับทำให้ผู้บำเพ็ญธรรมหลายคนชอบแสวงหาความลี้ลับ หรือจัดตั้งความแปลกใหม่ทำให้สลดใจ ตั้งแต่ตั้งโรงเจจ๋วงเซินถังมา

ภายใต้การนำของอาจารย์จ๋วงซิวกับบรรดาญาติธรรม ได้ร่วมแรงร่วมใจหว่านไถ มีความสำเร็จก้าวหน้าด้วยดี ถึงแม้จะไม่กล้าพูดว่าได้รับความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ แต่ญาติธรรมทั้งหลายที่อยู่ภายใต้การนำของอาจารย์จ๋วงซิว และภายใต้พุทธรัศมีของบรรดาพุทธะและวิสุทธิเทพทุกคนต่างก็ได้รับกันบ้าง อย่างน้อยที่สุดผู้ร่วมปฏิบัติธรรมต่างก็ได้ฝึกฝนจิตตนเอง มีอยู่เรื่องหนึ่งที่รู้สึกซาบซึ้งก็คือตัวอาจารย์จ๋วงซิวที่มีต่อผู้ที่ชอบพูดถึงความอัศจรรย์บ้าง หรือต่อผู้ที่อ้างตนว่ามิใช่ธรรมดาบ้าง หรือต่อผู้ที่สำคัญผิดว่าตนเองได้รับธรรมะอันวิเศษจากท่านอาจารย์ท่านนั้นท่านนี้ หรือต่อผู้ที่คิดว่าตนเองเหนือกว่าผู้อื่นขั้นหนึ่งเป็นต้น อาจารย์จ๋วงซิวจะกล่าวตักเตือนโดยไม่เกรงใจเพื่อชี้ความถูกต้อง เพราะสิ่งที่ไร้รูปลักษณ์จะมองเห็นได้นั้น ล้วนขึ้นอยู่กับจิตของแต่ละคนไปรู้สึก ซึ่งไม่อาจนำมันไปใช้กับภูมิที่แท้จริงได้ ในสภาพของโลกที่มีรูปลักษณ์นี้ มีเพียงบทความของหลักคุณธรรมที่เป็นของแท้จริงที่สุด เพราะเหตุนี้ท่านอาจารย์จ๋วงซิวก็มักถูกกล่าวร้ายไปไม่น้อยเลยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ทำให้ศิษย์มีความรู้สึกว่าทางโลกน่าเบื่อหน่าย จิตใจคนน่าสงสารนัก

พระจี้กง : เฮ้อ! กรรมสัมพันธ์ของแต่ละคนต่างกัน เพียงแต่กล่าวว่า “พุทธจิต” เสมอภาพกัน แต่เมื่อผ่านการหมุนเวียนไม่รู้กี่หมื่นปีมานี้ ความเสมอภาพแห่งพุทธจิตนี้ ก็ยังมีผู้ที่สามารถโปรดได้กับผู้ที่ไม่สามารถโปรดได้ ดังนั้นในศาสนาพุทธ

จึงมีคำกล่าวว่า "แม้พุทธวิถีจะกว้างใหญ่ไพศาล ก็ยากที่จะโปรดผู้ไม่มีบุญสัมพันธ์" เป็นเพราะเบื้องบนทรงเมตตาเพื่อที่จะโปรดเวไนยสัตว์จึงประทานมหาสัทธรรมลงมาให้ผู้ที่มีบุญสัมพันธ์ก็สามารถขึ้นสู่เส้นทางมหาสัทธรรมนี้ได้ตั้งแต่เนิ่น ๆ เพียงให้มีใจศรัทธาต่อธรรมะก็จะหลุดพ้นจากการเกิดดับ แต่ทว่าอาตมาก็อยากถือโอกาสนี้ตักเตือนจ๋วงซิวว่า บุญสัมพันธ์แต่ละคนไม่เหมือนกัน อย่าเคร่งครัดจนเกินเลยไปนัก จนผู้ปฏิบัติธรรมหันหลังละก็ไม่ดีเลย

เฟยหลวน : แต่ว่านี่เป็นความตั้งใจของอาจารย์จ๋วงซิว ที่อยากจะเอาความนึกคิดของคน จากความคิดชั่วร้าย ไม่มีสัมมาสติ (ระลึกชอบ) ไม่มีสัมมาทิฏฐิ (เห็นชอบ) ไม่มีสัมมาอาชีวะ (เลี้ยงชีพชอบ) ไม่มีสัมมาวายามะ (เพียรชอบ) ไม่มีสัมมาสังกัปปะ (ดำริชอบ) ไม่มีสัมมาวาจา (เจรจาชอบ) ไม่มีสัมมากัมมันตะ (ทำการชอบ) ไม่มีสัมมาสมาธิ (ตั้งจิตมั่นชอบ) สิ่งต่าง ๆ ที่มีนิสัยไม่ดีเหล่านี้ออกไป พยายามชักจูงให้มีความเห็นที่ถูกต้อง เพื่อให้พวกเราจะได้ไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิดอีก อยู่ห่างจากทุกข์ทั้งมวล

พระจี้กง : อันนี้ถึงแม้จะเป็นความหวังดีของนายจ๋วงซิวก็ตาม แต่ว่าจะมีใครเข้าใจได้ถูกต้องและยอมรับเล่า อย่างไรก็ช่าง อาตมาก็ยังรู้สึกว่าบรรดาสานุศิษย์ของโรงเจจ๋วงเซินถังนี้โชคดีที่มีนายจ๋วงซิวเป็นผู้นำเพราะมีสัมมาทิฏฐิ บรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายที่มีความสำเร็จในขณะนี้นั้น อาตมาขอถือโอกาสนี้

บอกกล่าวแก่บรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายว่า การที่มีธรรมาจารย์ชี้แนะความถูกต้องนั้น ไม่รู้ว่าต้องมีบุญกุศลที่บำเพ็ญมาไม่รู้จักกี่ชาติ ถ้าหากลูกศิษย์ทั้งหลายบำเพ็ญจริง ก็ควรที่จะเข้าใจคำพูดของอาตมาที่กล่าวมาในวันนี้ จงรู้จักระมัดระวังตัว ไม่พูดจาที่เป็นการลบหลู่อาจารย์ มิฉะนั้นจะเป็นการสูญเสียความทนลำบากที่มีมาในครั้งแรกที่เข้ามาสู่โรงเจจ๋วงเซินถังนี้ไป

เฟยหลวน : อาจารย์เจ้าขา! นี่เป็นการยกย่องของท่านหรือเปล่าคะ

พระจี้กง : มิใช่เป็นการยกย่องที่เกินเลย มันเป็นความจริง ทั้งนี้เพราะนายจ๋วงซิวได้น้อมรับโองการลงมาเกิด ถึงแม้บางครั้งจะใช้อำนาจเด็ดขาดเกินเลยไปบ้าง เพราะนี่เป็นโองการเบื้องบนจึงต้องเด็ดขาด การใช้อำนาจเด็ดขาดแข็งแกร่งเกินไป บางครั้งก็ไม่เหมาะกับบางคน แต่ว่าอาตมาก็หวังว่าบรรดาสานุศิษย์ทั้งหลายควรจะเปลี่ยนทัศนคติบ้าง ลองมายืนอยู่ข้างนายจ๋วงซิวแล้วค่อย ๆ ตรึกตรองดูสักรอบหนึ่ง ก็จะเข้าใจถึงแรงกดดันที่จ๋วงซิวได้รับอยู่ พิจารณาให้ลึก ๆ เข้าไปถึงภายในใจของจ๋วงซิวแล้วก็ปรับความเข้าใจของตนในส่วนที่ยังไม่เข้าใจ ก็จะไม่ยากเลยที่จะรู้สึกถึงแรงสังหรณ์โดยตรงของนายจ๋วงซิวที่มีความคิดเพื่อมหาสัทธรรม เพื่อภารกิจทางธรรมะของโรงเจจ๋วงเซินถังแห่งนี้

เฟยหลวน : ขอบคุณปิยวาจาของอาจารย์ ทำไมช่องว่างระหว่างคนนับวันยิ่งเหินห่างกันมากขึ้น อาจคงเป็นเพราะขาดการ

ประสานและปรับปรุงความเข้าใจ และส่วนใหญ่ก็เห็นแก่ตนเอง โดยไม่ยอมไปรับเข้าใจผู้อื่น จึงทำให้สังคมนับวันยิ่งไม่มีมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งนำไปสู่ความเน่าเสียของจิตใจคน

พระจี้กง : พูดถูกแล้ว เอาล่ะ เวลาดึกแล้ว เราไปกันเถอะ เฟยหลวนขึ้นบนปทุมาสน์เถอะ

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์น้อมรับบัญชา แต่เอ๊ะ! อาจารย์คะ! รู้สึกว่าปทุมาสน์นี้จะมีกลีบบัวเพิ่มมากขึ้นนะ ยิ่งที่ยิ่งรู้สึกสำเร็จมากขึ้นนะ

พระจี้กง : อันนี้เป็นเพราะดอกบัวของเจ้าได้ไปท่องเที่ยวยังพุทธประเทศมา เพื่อเป็นการตอบแทนคุณค่าแห่งความลำบากในหลายปีที่ผ่านไป กับมรรคผลจากจิตบรรลุของเจ้าด้วย เอาละ หลับตาลงเสีย ปทุมาสน์ขึ้นแล้ว............. ถึงแล้ว เฟยหลวนลงจากปทุมาสน์

เฟยหลวน : ได้ยินเสียงอู้ ๆ ผ่านหู ไม่คิดว่าจะรวดเร็วขนาดนี้ ที่นี่เป็นที่ไหนกันคะ ทำไมจึงมืดครึ้มไปหมดอาจารย์! ท่านอย่าทิ้งหนูไปนะคะ ศิษย์รู้สึกกลัว

พระจี้กง : อย่ากลัว ที่นี่เป็นขุมนรกชั้นที่สี่ นรกคนเป็น เป็นสถานที่ที่ใช้ลงโทษคนที่ยังมีชีวิตอยู่ ชาวโลกทั่วไปเมื่อตายไปแล้วจึงได้รับการลงโทษแต่ก็ไม่มีใครเห็น คนบางคนยังไม่ตายก็ได้รับการลงโทษที่นี่ คือรับกรรมทันตาเห็น

เฟยหลวน : อ๋อ! เป็นเช่นนี้เอง เอ้อ! ข้างหน้าโน้นรู้สึกค่อยสว่าง

หน่อยหนึ่ง ดูเหมือนจะมีคนมาหลายคน (ทั้งสองเดินพลางคุยกันไปพลาง)

ยมบาล : คารวะท่านพระจี้กง ขอต้อนรับท่านอรหันต์จี้กงที่เสด็จมายังยมโลก พวกกระผมได้รับเทวโองการของท่านเง็กเซียนฮ่องเต้ ทราบว่าท่านจี้กงรับโองการให้นำคนทรงจากมนุษยโลก มาเยี่ยมชมเพื่อแต่งหนังสือ นับว่าเบื้องบนทรงกรุณายิ่ง นรกแห่งนี้ยังไม่เคยแพร่งพรายสู่ภายนอกมาก่อนหากไม่ใช่เพราะเวลากระชั้นชิด ใจคนเหี้ยมโหด อีกทั้งชาวโลกที่มีการเจ็บป่วย หรือเคราะห์ภัยที่เกิดจากแรงกรรม โดยไม่เคยพิจารณาความผิดที่ผ่านมา เอาแต่โทษฟ้าดิน หากมิใช่พระแม่ทรงธรรมเมตตาสงสารที่ไม่อาจทนเห็นลูก ๆ ได้รับความทุกข์ทรมานแล้ว เชื่อได้เลยว่านรกแห่งนี้จะไม่มีโอกาสเปิดเผยสู่มวลชน

พระจี้กง : ท่านยมบาลเกรงใจไปแล้ว เฟยหลวนรีบเข้าไปคำนับท่านยมบาลซิ

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์เป็นคนทรงของโรงเจจ๋วงเซินถัง เมืองไถจง ขอคำนับท่านยมบาล และท่านผู้ศักดิ์สิทธิ์ทุกท่าน

ยมบาล : มิต้องเกรงใจเฟยหลวน รีบ ๆ ขึ้นมา โรงเจของท่านสามารถรับโองการให้รับภาระหนัก ประกอบกับความขยันขันแข็ง ในการเผยแผ่มหาสัทธรรม โดยมีจิตมุ่งมั่นมิได้ท้อถอยเลย มา! เชิญท่านพระจี้กงและเฟยหลวนเข้าพักผ่อนกันข้างในตำหนักเถิด

พระจี้กง : เวลามีจำกัด ขอให้นำเฟยหลวนตรงไปยัง "นรกคนเป็น" เพื่อให้เห็นสภาพแท้จริง อาตมาจะรออยู่ในตำหนักก่อน

ยมบาล : ขอรับ! ข้าน้อยขอรับบัญชา เชิญเฟยหลวนตามข้าพเจ้ามาเถิด

เฟยหลวน : ค่ะ! ขอบคุณท่านยมบาล โอ้! หูได้ยินเสียงร้องทรมานมากมาย ขอเรียนถามท่านยมบาล คนที่ได้รับโทษที่นี่คงเป็นคนที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกมิใช่เป็นคนที่ตายไปแล้วนะ (เดินพลางถามพลาง)

ยมบาล : ถูกต้อง! นรกแห่งนี้ได้จับวิญญาณคนเป็นมารับโทษ ซึ่งกายเนื้อก็ได้รับผลโดยมีการเจ็บปวด ด้วยเหตุนี้เพื่อที่จะตักเตือนผู้คนให้รู้ถึงสาเหตุแห่งการเจ็บป่วยจะได้ละชั่วสู่ดี ให้ประกอบความดีให้มากเพื่อขจัดแรงกรรม..........ถึงแล้ว! ที่นี่คือ "นรกคนเป็น"

เฟยหลวน : โอ้ย! น่ากลัวจัง! วิญญาณคนเป็นเหล่านั้นนอนอยู่บนโต๊ะ มีก้อนหินทับอยู่ที่ท้อง บ้างก็มีมีดปักอยู่ด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะอะไร

ยมบาล : คนพวกนี้กระทำผิดต่อผู้ใหญ่ ไม่เคารพพ่อแม่ พูดจาไม่เคารพนับถือ การเจรจาล่วงเกินก้าวร้าว จึงได้รับโทษกรรมอันนี้ ชาวโลกที่มีอาการปวดท้องหรือท้องไม่ค่อยสบาย สาเหตุมักเกิดจากเครียดหนัก หรือรับประทานอาหารไม่เป็นเวลา หรือทำงานนั่งขดนานเกินไป ทำให้เกิดอาการขึ้น ทั้งหมดนี้

ล้วนเกิดจากสาเหตุที่มองเห็นได้ ถ้าได้รับการดูแลรักษาที่ดีก็จะหายได้ แต่ทว่า พวกที่มีสาเหตุที่มองไม่เห็น หรือไม่รู้สาเหตุแห่งการเจ็บป่วย พวกนี้แหละที่วิญญาณของพวกเขาจะถูกจับมาลงโทษที่นี่ ถ้าหากคนที่มีนิสัยวาจาก้าวร้าวต่อผู้ใหญ่แล้วยังไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง ต่อให้เจ้าหาแพทย์ที่เก่งแค่ไหนที่มีอยู่ในโลกนี้ ก็ไม่อาจรักษาให้เจ้าหายได้ ดังนั้นข้าพเจ้าหวังว่าคนที่ได้รับโทษนี้จะสำนึกผิดแล้วรีบแก้ไขให้ดีขึ้นเพื่อว่าวิญญาณของเขาจะได้ไม่ต้องมารับทุกข์ทรมาน ซึ่งสูญเสียทั้งพลังงานและจิตใจ

เฟยหลวน : เห็นพวกเขากำลังร้องโอดโอยน่าสงสาร! ขอให้ศิษย์ได้สอบถามวิญญาณคนเป็นเหล่านี้หน่อยได้ไหม

ยมบาล : "นรกคนเป็น" บันดาลขึ้นเพื่อลงโทษมนุษย์ที่ยังมีชีวิตอยู่ ดังนั้นร่างกายของพวกเขาจึงจำเป็นต้องปกปิดเป็นอย่างยิ่ง พวกเขาสามารถรู้ได้เพียงสาเหตุแห่งการเจ็บป่วยเท่านั้น เพื่อให้ชาวโลกไม่ประพฤติผิดเป็นเยี่ยงอย่างก็พอ ดังนั้นจึงสัมภาษณ์วิญญาณคนเป็นไม่ได้

เฟยหลวน : เป็นเช่นนี้เอง ทางด้านนี้มีบางคนล้มอยู่กับพื้น ท่าทางดูเหมือนจะเจ็บปวดอย่างสุดขีด ขอเรียนถามท่านยมบาลว่าสาเหตุเป็นเพราะอะไร

ยมบาล : อ๋อ พวกที่นอนเจ็บอยู่บนพื้นนั้น พวกนี้กำลังถูกโรคความดันโลหิตสูงเล่นงานอยู่ พวกนี้เป็นเพราะความคิดไม่บริสุทธิ์

หรือพวกที่ชอบฟุ่มเฟือย หรือพวกที่ชอบนินทาผู้อื่นก็ต้องได้รับโทษแบบนี้ทั้งนั้น

เฟยหลวน : ถ้าอย่างนั้นพวกวิญญาณคนเป็นเมื่อถูกจับมารับกรรมในช่วงระยะเวลานั้น ในโลกมนุษย์เขาก็ใช้ยารักษากันเต็มความสามารถ บางคนก็ให้หมอช่วยเหลืออย่างรีบด่วน แต่ว่าทำไมบางคนก็ฟื้นคืนชีพขึ้นมา บางคนตายไปเลย

ยมบาล : ใน "นรกคนเป็น" มีจุดมุ่งหมายเพื่อลงโทษอย่างเดียวเท่านั้น ดังนั้น การนำเอาวิญญาณเป็น ๆ ของเขามารับกรรมจะมีเวลาจำกัด บางคนก็ 10 นาที บางคนก็ครึ่งชั่วโมง บางคนก็หนึ่งชั่วโมง บางคนก็ถึง 24 ชั่วโมง เป็นเพราะกรรมต่างกันมากบ้างน้อยบ้าง เวลาถึงไม่เหมือนกัน แต่ส่วนใหญ่ไม่ถึงกับตาย ผู้ที่เข้ารักษาอย่างฉุกเฉินแล้วตายนั้น มิใช่นรกขุมนี้เป็นผู้จับวิญญาณเขามา เป็นเพราะอายุของเขาหมดลงแล้วจึงถูกจับไปยังที่อื่น ที่นี่เพียงให้วิญญาณเป็น ๆ ทุกคนทรมานไม่ใช่ให้วิญญาณถึงฆาต ดังนั้น ขณะที่กำลังเจ็บป่วยอยู่นั้น หากญาติรีบ ๆ ตั้งปณิธานจะสร้างกุศล ก็จะสามารถมีอาการดีขึ้น ทำให้ระยะเวลาแห่งการเจ็บป่วยหดสั้นลง หากกุศลที่สร้างพอเพียง วิญญาณก็จะไม่ถูกจับไปรับกรรมอีก

เฟยหลวน : เป็นเช่นนี้เอง ศิษย์เข้าใจแล้ว พวกคนที่ถูกมีดปักอยู่บนนั้นกำลังร้องโอดโอยด้วยความเจ็บปวดทรมาน น่าสงสารจังนะ ขอเรียนถามท่านยมบาลว่า พวกเขาเป็นโรคอะไรในเมืองมนุษย์

ยมบาล : พวกนี้เป็นโรคหัวใจ ได้รับโทษจากคมมีดเจ็บปวดมาก กายเนื้อของเขาจะมีอาการจุกแน่นหายใจไม่ค่อยออก เจ็บปวดทรมาน โรคนี้มีสาเหตุมาจากจิตใจมีเล่ห์เหลี่ยม ชอบคิดบัญชีผู้อื่น คอยคิดแต่จะโกงเงินของคนอื่น บ้างก็เป็นกรรมเก่าจากชาติก่อน บ้างก็เป็นกรรมในปัจจุบันชาติ ขอให้ชาวโลกโปรดเข้าใจด้วย ผู้ก่อกรรมอะไรไว้ย่อมได้รับการตอบสนองแน่นอน อย่ามีใจที่คิดคอยจะเอาเปรียบ

เฟยหลวน : แต่ว่าโรคหัวใจก็มีชนิดเกิดขึ้นอย่างเฉียบพลัน แล้วจะว่ากันอย่างไร

ยมบาล : โรคนี้จะแตกต่างจากโรคความดันโลหิตสูงเพียงเล็กน้อย เพราะสาเหตุจากเวรกรรมหนักเบา จึงมีโทษแตกต่างกัน

เฟยหลวน : อ๋อ! ศิษย์เข้าใจแล้วค่ะ ขอบคุณท่านยมบาลที่อธิบายอย่างละเอียด

พระจี้กง : เอาล่ะ เวลาดึกมากแล้ว เฟยหลวนกลับโรงเจได้

เฟยหลวน : เอ๊ะ! หนูสะดุ้งเลย อาจารย์มาตั้งแต่เมื่อไร ศิษย์ทำไมไม่รู้สึกเลย

ยมบาล : การมาการไปไร้ร่องรอยและเงา ขอให้เฟยหลวนบำเพ็ญธรรมให้ดี ๆ สักวันหนึ่งก็คงเป็นแบบนี้ได้

พระจี้กง : ฮาฮ้า! ฮาฮ้า! เฟยหลวน ขอบคุณท่านยมบาลเสียแล้วเริ่มขึ้นบนปทุมาสน์

เฟยหลวน : ค่ะ ๆ! ขอบพระคุณท่านยมบาลที่ชี้แนะ ศิษย์

ขออำลาก่อน คราวหน้าค่อยมากราบท่านใหม่

พระจี้กง : ขอบใจ! ขึ้น............... ถึงโรงเจจ๋วงเซินถังแล้ว เฟยหลวนลงจากปทุมาสน์ วิญญาณกลับเข้าร่าง อาตมากลับละ

เฟยหลวน : ขอบคุณท่านอาจารย์ ศิษย์ขอน้อมส่งอาจารย์

บันทึกนรกคนเป็น

ตอนที่ 4

หมั่นสร้างความดีเพื่อชำระกรรมเวร
จักทำให้กายใจพ้นจากเคี่ยวกรรม

พระจี้กงเสด็จลงประทับทรง กลอนนำเสด็จ

อย่าพูดว่าบาปบุญมองไม่เห็น
นรกคนเป็นสภาพทุกข์แสนสาหัส
สร้างบุญชำระหนี้ได้ผ่อนผัด
สังคมแจ้งชัดพ้นทุกข์ทรมาน

พระจี้กง : หนังสือบันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น ที่ได้เผยสู่โลกนั้น จะเป็นเพราะเบื้องบนสมเพชเวทนา ที่ไม่อาจทนเห็นเหล่าเวไนยสัตว์จมอยู่กับการก่อกรรมทำชั่ว จึงได้เผยความเร้นลับส่วนนี้แก่ชาวโลก ผู้ที่ได้รับความทุกข์ทรมานในปัจจุบันชาติ ส่วนหนึ่งเกิดจากการกระทำอันไม่ถูกทาง บางส่วนก็เป็นบาปกรรมจากอดีตชาติ ทำให้ร่างกายต้องได้รับการตอบสนองจากผลกรรม เพราะฉะนั้นผู้ที่มีร่างกายเจ็บป่วยสมควรพิจารณาสำรวจตนเองเสมอ ๆ ว่า ทำไมชีวิตของผู้อื่นมีความสุขสบาย พลานามัยแข็งแรง สามารถที่จะไปท่องเที่ยวได้ทุกหนแห่ง แต่ตนเองกลับมีโรคภัยไข้เจ็บเป็นประจำตลอดชีวิต

ไม่อาจหลีกพ้นจากเตียงผู้ป่วยและกระปุกยาได้ หรือเหตุการณ์ทำนองเดียวกันแบบนี้ จำเป็นต้องกลับมาสำรวจตนเอง และสำนึกบาปที่ตนเองได้ก่อกรรมไว้ จะต้องไม่เที่ยวโทษฟ้าโทษดิน หรือโทษผู้อื่น หรือด่าลมว่าฝน หรือชี้เจ้าด่าพระ กล่าวหาว่าสวรรค์ไม่ยุติธรรม แผ่นดินอคติ มิฉะนั้นแล้วจะเป็นการเพิ่มพูนบาปกรรมตนเองให้หนักขึ้น

เฟยหลวน : ขอต้อนรับอาจารย์ที่เสด็จมายังโรงเจ โอวาทของอาจารย์ที่ประทานให้แต่ละครั้งล้วนเป็นปิยพจน์ที่กล่าวเตือนและกล่อมเกลาจิตคน พอเพียงให้ชาวโลกพึงระมัดระวังการกระทำและคำพูดของตนเอง โอวาทของอาจารย์เหมือนกับเอากระบองตีหัวปลุกคนให้ตื่นจากภวังค์

พระจี้กง : เฟยหลวน! เลิกยกยออาจารย์ได้แล้ว! อาจารย์หลินไต้ซือของโรงเจเจ้าก็เหมือนกัน ได้เทศนาสัจธรรมทั่วทั้งมณฑลไต้หวันแห่งนี้ ได้เผยแผ่ธรรมกถาทางวิทยุกระจายเสียงไปทั่วประเทศ ทั้งยังได้ตั้งปณิธานอันยิ่งใหญ่ว่าจะเผยแผ่ธรรมไปสู่ต่างประเทศอีก ปณิธานกุศลอันนี้ได้ถูกจารึกอยู่เบื้องบนแล้ว ซึ่งอยู่ในระหว่างการตระเตรียมให้เหมาะสมอยู่ ควรจะรู้ว่าการที่อาจารย์หลินจ๋วงซิวรับภาระในการเผยแผ่ธรรมะโดยโองการสวรรค์นี้ เบื้องบนมีความรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นในขณะปฏิบัติการเผยแผ่ธรรมะ ก็จะได้รับการคุ้มครองจากวิสุทธิเทพและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งสามภพ คุณภาพของเสียงก็ดี ความพิเศษของขนาดเสียงก็ดี จะได้รับการดูแลจากเบื้องบนเป็นพิเศษ

เพื่อเป็นการเจริญสติปัญญาความสามารถ จึงขอให้ศิษย์ของโรงเจคอยทะนุถนอม และก็หวังว่าอาจารย์จ๋วงซิวอย่าได้มีใจที่เบื่อหน่าย และอย่าได้อาศัยสาเหตุนี้ทำให้เกิดจิตใจที่หยิ่งผยอง ต้องรู้ว่าเหล่าเวไนยสัตว์หลงงมงายง่ายจึงต้องได้รับการช่วยเหลือ และก็อาศัยโอกาสอันนี้แบกรับภาระอันหนักอึ้ง ซึ่งเบื้องบนได้มอบให้ทำให้สำเร็จโดยไม่กลัวความลำบาก ถึงแม้จะมีความลำบากหรืออันตรายใด ๆ เบื้องบนย่อมสั่งให้เทพเทวาคอยปกปักรักษาช่วยเหลืออย่างเงียบ ๆ

เฟยหลวน : โอ้! อาจารย์ ทำไมท่านจึงยกย่องอาจารย์จ๋วงซิวเป็น "อาจารย์หลินไต้ซือ" หรือต้องการตัดรอนบุญกุศลของเขา เขาคงต้องตกใจกลัวหากอาจารย์ยกย่องเช่นนี้ อาจารย์จ๋วงซิวคงรับไม่ไหวแน่

พระจี้กง : เป็นเรื่องจริง ทำไมจะรับไม่ไหว อาตมาก็พูดล้อเล่นสนุกปาก อย่าถือเป็นจริงจังเลย

เฟยหลวน : ดีนะที่พูดล้อเล่น มิเช่นนั้นถ้าหากให้เทพ พุทธยกย่องเช่นนี้ จะทำให้จิตใจของคนเสียหายได้! แต่สิ่งที่อาจารย์กล่าวมาก็เป็นสิ่งที่อาจารย์จ๋วงซิวได้ตั้งปณิธานเอาไว้ ที่จริงเมื่อหลายปีก่อนถึงแม้อาจารย์จ๋วงซิวจะได้ช่วยเหลือเพื่อน ๆ ทางโรงเจอื่น ๆ ก็ตาม แต่กับการเผยแผ่เทศนาธรรม นอกจากทางโทรทัศน์และทางวิทยุแล้ว เมื่อถูกเพื่อนต่างโรงเจเชื้อเชิญก็มักจะตอบปฏิเสธทันที ตั้งแต่ปีกลายนี้เป็นต้นมาอาจารย์จ๋วงซิวได้เข้าใจและบรรลุบ้างแล้ว จึงรู้อย่างลึกซึ้งว่าชะตาชีวิตตนเอง

เป็นหลักในการเผยแผ่ธรรมะ ด้วยเหตุนี้เมื่อถูกเชื้อเชิญจากต่างโรงเจหรือที่อื่น ๆ จึงไม่ปฏิเสธอีกเลย ในตอนนี้ทางโรงเจนี้กับโรงเจอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางเหนือหรือทางใต้ก็มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จึงทำให้อาจารย์จ๋วงซิวต้องขึ้นเหนือล่องใต้เพื่อเผยแผ่เทศนาสัจธรรมอยู่ตลอดเวลา นับว่าก็ลำบากจริง ๆ แต่ทว่าถึงจะไม่ว่างแต่ก็มีความสุขดี

พระจี้กง : มีคำกล่าวว่า "คนมีปณิธานอันกุศลสวรรค์ย่อมคล้อยตาม" นับประสาอะไรกับการเผยแผ่ธรรมะเบื้องบนยิ่งต้องสนับสนุน ด้วยความขยันของนายจ๋วงซิว เชื่อว่าในอนาคตอันไม่ไกลนี้ต้องได้ผ่านบรรลุ อะไรบางอย่าง

เฟยหลวน : ขอบคุณอาจารย์ที่อวยพร หากพูดถึงผลบุญที่ไร้รูปลักษณ์ซึ่งเป็นความสำเร็จที่มองไม่เห็นกัน หากพูดถึงรูปธรรม ผลงานของอาจารย์จ๋วงซิวก็ได้เป็นที่ยอมรับของมหาชนตั้งนานแล้ว ยังได้รับรางวัลเกียรติยศจากทางรัฐบาลด้วยอย่างเช่นในต้นปีนี้เขามีความดีความชอบจากการเผยแผ่ธรรมะได้รับรางวัลจากผู้ว่าการมณฑลไต้หวันซึ่งมีผู้ได้รับเกียรตินิยมนี้มีเพียง 9 คน ทั่วทั้งไต้หวันเท่านั้น และอาจารย์จ๋วงซิวก็เป็นหนึ่งท่านของสำนักทรงในจำนวนเก้าท่านที่ได้รับรางวัล เหล่านี้เสมือนเป็นยาบำรุงใจอย่างแรง ไม่เพียงแต่ให้การสนับสนุนแก่อาจารย์จ๋วงซิวเท่านั้น ยังเป็นการให้ประชาชนได้เข้าใจได้ถูกต้องถึงเจตนารมณ์ของสำนักทรง ว่ามีความต้องการชักจูงคนหลงให้ตื่น มิใช่เป็นการหลอกลวงผู้คน หากเป็น

การชักจูงเหล่าเวไนยสัตว์เข้าสู่อริยมรรค ซึ่งเป็นหนทางยิ่งใหญ่อันสง่างาม

พระจี้กง : อันนี้มิใช่เป็นหลักฐานที่พิสูจน์ให้เห็นว่า "ด้านหนึ่งไถหว่าน ด้านหนึ่งเก็บเกี่ยว" หรอกหรือ ซึ่งเป็นผลจากการขยันขันแข็งของทางโรงเจในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ซึ่งก็เป็นค่าตอบแทนของนายจ๋วงซิวด้วย เวลาดึกแล้วรีบขึ้นบนปทุมาสน์ เราไปกันเถอะ

เฟยหลวน : ค่ะ! ได้พูดคุยกับอาจารย์ก็เป็นการเสพสุขทางหนึ่ง ยิ่งได้ฟังโอวาทอาจารย์ก็เหมือนเป็นการเก็บเกี่ยวทางหนึ่ง เป็นเพราะเวลาไม่เพียงพอ มิฉะนั้นแล้วก็มิคิดจะหยุดเพียงเท่านี้ ศิษย์นั่งเรียบร้อยแล้วค่ะ ขอเชิญอาจารย์ออกเดินทางเถิด

พระจี้กง : แต่งหนังสือเป็นงานเร่งด่วน คุยกันเป็นเรื่องที่หลัง โอกาสยังมีอีกมาก เอ้า! นั่งเรียบร้อยแล้ว ไปได้.............
ถึงแล้ว ยมบาลกำลังรอเราอยู่แล้ว เฟยหลวนรีบเข้าไปคารวะเสีย

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์ขอคารวะท่านยมบาล ราตรีสวัสดิ์ค่ะ ขอโทษที่ทำให้ท่านยมบาลและท่านวิสุทธิเทพรอนาน

ยมบาล : ยินดีต้อนรับ! ลุกขึ้นเถิด ขอเชิญท่านพระจี้กงโปรดใช้น้ำชาข้างใน กระผมจะนำเฟยหลวนไปยังขุมนรกคนเป็นเพื่อดูสภาพการณ์

พระจี้กง : เออดี! ดี! พวกเจ้าไปกันเถอะ

ยมบาล : เฟยหลวน! ตามข้าพเจ้ามาทางนี้

เฟยหลวน : ค่ะ! ค่ะ! ศิษย์รับบัญชา หูได้ยินแว่วเสียงโอดครวญอย่างน่าเวทนาจัง

ยมบาล : ถึงแล้ว! เฟยหลวนเจ้าค่อย ๆ สำรวจดู แล้วค่อยถามปัญหาทีหลัง

เฟยหลวน : ค่ะ! เห็นพวกเขา (หล่อน) อยู่ในสภาพทุกข์ทรมาน ศิษย์ทนดูไม่ได้ แต่เป็นเพราะต้องแต่งหนังสือจึงจำเป็นต้องทนดู โอย! ทำไมพวกที่อยู่บนนั้นถูกของหนัก ๆ ทับที่หัว บางคนก็ถูกทับเต็มหัว บางคนก็ถูกทับเพียงครึ่งเดียว มองดูที่หน้าแล้วทุกคนมีอาการแสดงถึงความเจ็บปวดเหลือแสน ขอเรียนถามท่านยมบาล กายเนื้อของคนพวกนี้จะมีอาการเจ็บปวดที่ศีรษะใช่ไหม พวกเขาและเธอเจ็บป่วยด้วยสาเหตุอันใด

ยมบาล : ไม่ผิด วิญญาณเป็น ๆ ของเขาถูกของหนักทับที่หัว แสดงว่าส่วนหัวมีอาการเจ็บปวด เจ้าดูซิ ของที่ทับมีขนาดใหญ่เล็กไม่เหมือนกัน ทั้งนี้เป็นเพราะแรงกรรมต่างกัน จึงได้รับผลกรรมตอบสนองที่ต่างกัน ทั้งนี้สาเหตุเป็นเพราะในอดีตชาติหรือปัจจุบันชาติชอบคอยคิดบัญชีหรือวางแผนใส่ร้ายทำลายผู้อื่น รวมทั้งผู้ที่มีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ คดโกง ทุจริตด้วย ชาวโลกทั่ว ๆ ไปมักคิดว่าการปวดหัวเป็นเรื่องเล็กน้อย ที่ไม่รู้ก็คือ นอกจากการปวดหัวอันเนื่องจากไม่ระมัดระวังร่างกายที่กระทบกับอากาศร้อน - เย็นแล้ว การปวดหัวก็เป็นหลักฐานในการชดใช้หนี้กรรม ดังนั้น ขอตักเตือนชาวโลกจงอย่าได้คิดร้ายต่อผู้อื่น มิฉะนั้นผลสุดท้ายผู้ที่เจ็บปวดคงไม่พ้นไปจาก

ตนเอง

เฟยหลวน : ขอเรียนถามท่านยมบาล หากมีบางคนที่ปวดหัวเป็นเวลาที่แน่นอน อย่างเช่น มีวันหนึ่งในเดือนหนึ่ง ก็ต้องปวดหัวที่หนึ่ง อันนี้เป็นเพราะอะไรคะ

ยมบาล : อย่างนี้เป็นเพราะกรรมเวรที่สะสมกันมาแต่ชาติก่อน และปัจจุบันก็มีเจ้ากรรมนายเวรมาทวงหนี้เวร ในช่วงเวลานี้จำเป็นต้องสร้างบุญก่อกุศล เพื่อเอาบุญกุศลมาชำระกรรมที่เกี่ยวข้องกันอยู่ ถึงแม้นวิญญาณคนเป็นจะถูกจับลงโทษอยู่ก็ตาม เมื่อบุญกุศลที่กำลังทำมีมากพอที่จะชำระกรรม การปวดหัวก็จะหายไปโดยปริยาย

เฟยหลวน : อ๋อ! ที่แท้เป็นเช่นนี้เอง ขอบคุณท่านยมบาลที่อธิบาย ไปดูพวกทางโน้นอีก บางคนมือถูกบิดไปข้างหลัง บางคนมือก็ถูกแขวนขึ้นข้างบน บางคนก็ถูกทำโทษให้ยกของหนัก การลงโทษแบบนี้ดูแล้วลำบากมาก ไม่รู้ว่าพวกเขาทำผิดอะไรจึงได้รับโทษแบบนี้

ยมบาล : อาการของโรคนี้ในทางร่างกายจะมีการปวดแขน บางครั้งปวดจนยกแขนไม่ขึ้น บางทีแม้แต่ตอนนอนก็มีอาการเจ็บปวดและชา อันนี้คือการรับโทษของวิญญาณคนเป็น ในขณะเดียวกันกายเนื้อของพวกเขาก็มีอาการเจ็บปวดให้เห็นด้วย

เฟยหลวน : ทำไมจึงเป็นเช่นนี้

ยมบาล : เพราะความประพฤติไม่ถูกทำนองคลองธรรม การได้รับโทษเช่นนี้ก็แบ่งเป็นอดีตชาติและปัจจุบันชาติ เวรกรรม

ก็เกิดจากการชอบใช้มือชี้หน้าผู้อาวุโสอย่างไร้มารยาท พูดจากับผู้อาวุโสจะรู้เรื่องหรือไม่รู้เรื่องก็ลงไม้ลงมือ มือตีเท้าเตะ หรือไม่ก็ชี้ฟ้า ด่าลมแช่งฝน ด่าพระด่าเจ้า หรือไม่ก็เพราะอดีตชาติหรือปัจจุบันชาติเกิดเป็นชายชอบแตะเนื้อต้องตัวผู้หญิง หรือชอบปัสสาวะไม่เลือกที่ หรือชอบหยิบฉวยของผู้อื่น และมีความประพฤติที่เลวทราม ล้วนได้รับโทษแบบนี้ทั้งสิ้น จะมีก็แตกต่างกันไปบ้าง

เฟยหลวน : ที่แท้เป็นเช่นนี้เอง แต่ว่ากับคนที่ยังไม่ได้บำเพ็ญธรรมจะมีการอภัยกันบ้างไหม แต่กับคนที่ได้รับธรรมมาแล้ว คือทั้งที่รู้ก็ยังกระทำผิดอีก อย่างนี้แล้วจะได้รับโทษหนักเบาแค่ไหน

ยมบาล : ถ้าหากคนที่ยังไม่เคยได้รู้มหาสัทธรรมมาก่อน การทำผิดเช่นนี้ก็สมควรได้รับโทษ แต่คนที่บำเพ็ญธรรมแล้ว ทั้ง ๆ ที่รู้แล้วยังทำผิดอีก โทษที่ได้รับจะหนักกว่าเดิม การตัดสินของเบื้องบนยุติธรรม ไม่มีเอนเอียง

เฟยหลวน : โอ้! ขอโทษค่ะ ศิษย์พลั้งปากไป ศิษย์เพียงหวังให้ผู้บำเพ็ญธรรมได้เข้าใจ อย่าทำผิดทั้ง ๆ ที่รู้

ยมบาล : ไม่เป็นไร ข้าฯ รู้จุดประสงค์ของเจ้า

เฟยหลวน : ขอบคุณท่านยมบาล ทางด้านนี้ก็อีกแบบหนึ่ง พวกเขา (หล่อน) ที่เท้าถูกของหนักทับอยู่ บางคนขาก็ถูกแขวนไว้ บางคนก็ถูกเชือกมัดไว้ ข้าง ๆ ก็มีผู้คุมใช้แรงดึงเสียแน่น แต่ละคนก็ร้องเสียงโหยหวน น่าสงสารจริง ๆ ไม่ทราบว่า

พวกเขา (หล่อน) มีโทษอะไรคะ

ยมบาล : สำหรับสภาพร่างกายที่บริเวณขามีปวดบ้าง เมื่อยบ้าง ทั้งปวดทั้งเมื่อย ก็มีโทษที่ได้รับมีทั้งหนักและเบาต่างกันไป ระยะเวลาแห่งการเมื่อยเจ็บก็ไม่เหมือนกัน สาเหตุของการเจ็บป่วยก็มีเวรกรรมทั้งในอดีตและปัจจุบันชาติ ส่วนผู้ที่มีปัญหาที่ขา แสดงว่าถนนที่เดินไม่ดี เช่น ชอบเดินสู่บ้านโคมเขียว สถานเริงรมย์มีทั้งสุรานารี บ้างก็กระทำสิ่งที่ไม่ซื่อตรง บ้างก็ไม่ดูแลธุระการงานของตัวเอง ถูกชักจูงไปที่อื่นจนเสียการงาน หรือฉ้อราษฎร์บังหลวง หรือหลอกลวงผู้อื่น ผู้ที่มีโทษหนักบางครั้งก็ถึงกับขาแข้งหัก ถึงกับต้องตัดขาทิ้งก็มี นี่เป็นการตักเตือนความประพฤติของคนที่ขัดต่อธรรมะเบื้องบน

เฟยหลวน : แล้วพวกที่มีโรคทางไขข้ออักเสบ โรคเกาต์ก็คงมีสาเหตุเช่นนี้ด้วยกระมังคะ

ยมบาล : แน่นอน ก็มีสาเหตุส่วนหนึ่งที่เหมือนกัน แต่ก็มีสาเหตุอย่างอื่นบ้าง เช่น ภายหลังการคลอดบุตรแล้วการบำรุงรักษาไม่ดี ทำให้เกิดโรคดังกล่าวได้ แต่สาเหตุส่วนใหญ่มักจะเกิดจากการทำแท้ง ซึ่งวิญญาณของเด็กไม่มีโอกาสชำระกรรมสัมพันธ์ จึงได้แฝงอยู่ในกายเนื้อ ทำให้เกิดการปวดเมื่อย เป็นการชำระความแค้นเกี่ยวกับจุดนี้ ไว้พูดกันในรายละเอียดของสาเหตุ

เฟยหลวน : อ๋อ! เป็นแบบนี้เอง ศิษย์เข้าใจแล้ว ไปดูกันทางโน้นอีก ทำไมถูกจับแขวนอยู่กลางอากาศ ถึงแม้ยังไม่ถูกลงโทษ แต่ดูหน้าตาพวกเขา (หล่อน) ต้องเจ็บปวดมากแน่ ๆ เพราะเอาเชือก

ผูกบั้นเอวแล้วแขวนไว้ เหมือนมัดหมูแขวน ดังนั้นอาการสุดทรมานแน่ ๆ ขอเรียนถามท่านยมบาล พวกเขา (หล่อน) ได้ก่อกรรมเวรอะไรไว้

ยมบาล : ผูกบั้นเอววิญญาณคนเป็นแขวนไว้ อาการทางกายเนื้อจะมีการปวดเอวปวดหลัง หรือไม่ก็ยืนตรงไม่ไหว เป็นเพราะชาติที่แล้วและชาติปัจจุบันไม่ยอมเป็นคนดี ความประพฤติไม่ดี ปล่อยตัวไปตามกามารมณ์ ลับหลังและต่อหน้ามีการแสดงหน้าสองแบบ หรือจะเรียกว่า คนตีสองหน้า เป็นคนที่ไม่มีจิตใจแน่วแน่ แรงกรรมจะหนักหรือเบาให้ดูสภาพการรับทุกข์และระยะเวลาที่ต่างกัน ดังนั้น หวังว่าชาวโลกคงเข้าใจ อย่าทำชั่วแม้จะไม่มีคนเห็น ควรรู้ว่าตาทิพย์ของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ดุจคลื่นไฟฟ้าเสียงกระซิบข้างหมอนดุจฟ้าร้อง ชาวโลกจะทำอะไรก็ตามแต่ฟ้าคือกระจกบานใหญ่สนองตอบตนเองทันที ย่อมได้รับผลตอบแทน สำหรับผู้ที่ยังมีบุญกุศลในชาติที่แล้ว หรือกุศลบรรพบุรุษคุ้มครองอยู่ เวลาแห่งการได้รับโทษก็จะล่าช้าไประยะหนึ่ง เมื่อเวลามาถึงก็ไม่มีใครที่รอดพ้นจากการถูกลงโทษไปได้

เฟยหลวน : ว้า! น่ากลัวจัง ชาวโลกมักคิดเสมอว่า ถ้าทำผิดในที่ลับก็จะไม่มีใครรู้ ถึงแม้คนอื่น ๆ จะไม่รู้ไม่เห็น แต่สำหรับพระเจ้าแล้วอะไร ๆ ก็รู้หมด คิดดูแล้วควรระมัดระวังอย่าทำผิดจะดีกว่า อย่าคิดว่าเมื่อไม่มีผู้รู้เห็นแล้วอะไร ๆ ก็ทำได้ หากยังทำผิดอีกก็จะรู้สึกผิดต่อจิตสำนึกของตนเอง มิน่าล่ะ

จึงไม่มีทางที่จะยืนหยัดเป็นคนดีได้

อีกด้านหนึ่งมีคนนอนคว่ำหน้าอยู่เวที เห็นผู้คุมถือแส้หนังอยู่ในมือ แล้วฟาดลงบนแผ่นหลังของคนเหล่านั้น เห็นผู้ถูกตีร้องโอดโอยลั่นบ้านไปหมด แผ่นหลังมีเลือดไหลเป็นลิ่ม ๆ ดูแล้วน่ากลัวและน่าสงสาร ไม่ทราบว่าก่อเวรกรรมอะไรมา ท่านยมบาลกรุณาชี้แจงด้วยค่ะ

ยมบาล : คนพวกนี้เป็นพวกที่มีบุญวาสนา แต่ไม่รู้จักรักถนอมบุญ บ่อยครั้งมักไม่รู้จักพอในสภาพปัจจุบัน มักกล่าวหาผู้อื่น ไม่เคยเห็นผู้อื่นดี หรือเห็นผู้อื่นประสบความสำเร็จก็ไม่เคยพูดจายกย่อง มีแต่พูดให้เขาเสียหาย ลับหลังก็นินทากล่าวหาต่าง ๆ นรกคนเป็นก็จะจับวิญญาณเป็น ๆ ของเขามาเพื่อให้หลังของเขาได้รับโทษ พวกที่มีกรรมหนัก พอตื่นขึ้นมานอกจากมีการปวดเมื่อยหลังแล้ว บางครั้งก็จะมีฝีเกิดขึ้นอันเป็นหลักฐานยืนยันการถูกลงโทษ พวกที่มีกรรมเบา ๆ ตื่นขึ้นมาก็มีอาการเพียงปวดเมื่อยแผ่นหลังเท่านั้น แผ่นหลังไม่มีร่องรอยการเป็นอะไรให้เห็น แต่สำหรับชาวโลกแล้วมักเข้าใจว่า เป็นเพราะการออกกำลังกายมากไปหรือน้อยเกินไปจนทำให้การไหลเวียนของเลือดไม่สะดวก หรือเกิดการขัดยอกของกล้ามเนื้อ ที่จริงแล้วการเจ็บป่วยมักมีสาเหตุมาก่อนจึงได้รับผลภายหลัง ขอให้ชาวโลกเข้าใจให้ลึกซึ้ง ยิ่งอยู่ต่อหน้าเทพ พุทธ แล้วยิ่งอย่าพูดจาว่าร้าย ในสถานธรรมยิ่งต้องไม่ให้ร้ายใคร เพราะผลการตอบสนองแบบนี้รวดเร็วมาก ควรรีบแก้ไขอย่างรวดเร็ว

สำหรับผู้ปฏิบัติธรรมแล้วหากไปทำผิดแบบนี้ เวรกรรมจะเพิ่มขึ้นทวีคูณ ในตอนนั้นยิ่งต้องรีบสร้างบุญก่อกุศล สำนึกบาปที่ผ่านมา ช่วยเหลือสถานธรรม จึงจะเป็นวิธีที่ถูกต้อง

เฟยหลวน : ค่ะ! วรพจน์ของท่านยมบาลเป็นยาขนานเอกสำหรับจิตสำนึกของชาวโลก เชื่อว่าชาวโลกคงเข้าใจดี ขอบคุณท่านยมบาลที่กรุณาอธิบายอย่างละเอียด

พระจี้กง : เวลาดึกมากแล้ว เฟยหลวน พวกเรากลับกันได้แล้ว คราวหน้าค่อยมาใหม่เถอะ ลาท่านยมบาลเสียแล้วขึ้นบนปทุมาสน์

เฟยหลวน : ค่ะ! ขอบพระคุณที่กรุณาชี้แจงให้ในคืนนี้ ศิษย์ขอกราบลาไปก่อน

ยมบาล : ไม่ต้องเกรงใจ ขอนมัสการส่งท่านอรหันต์จี้กง

พระจี้กง : เฟยหลวนนั่งให้นิ่งบนปทุมาสน์

เฟยหลวน : ศิษย์นั่งนิ่งแล้วเจ้าค่ะ เชิญอาจารย์ออกเดินทางได้

พระจี้กง : ไป.................. ถึงโรงเจจิ๋วงเซินถังแล้ว เฟยหลวนลงจากปทุมาสน์ วิญญาณกลับเข้าร่างเดิม อาตมากลับแล้ว

เฟยหลวน : ศิษย์ขอน้อมส่งท่านอาจารย์

บันทึกนรกคนเป็น

ตอนที่ 5

จิตใจโหดร้ายพรหมลิขิตตกต่ำ
ความดีเพื่อความดีดีตลอด

พระจี้กงเสด็จลงประทับทรง กลอนนำเสด็จ
เหนือภูเขาปทุมาสน์ลอยเหนือเมฆ
ลอยสู่เขตแดนมนุษย์แหวกเมฆลง
อย่าเอ่ยเลยว่าไม่เคยเกิดเป็นคน
จิตจำนงสำนึกผิดรับเสด็จ

พระจี้กง : ชาวโลกขณะอ่าน "บันทึกนรกคนเป็น" ควรเข้าใจว่าหนังสือเล่มนี้เป็นพระกรุณาธิคุณเบื้องบนที่ต้องการโปรดดวงวิญญาณของเหล่าเวไนยสัตว์ จึงยอมเปิดเผยถึงสภาพการณ์ที่จิตวิญญาณคนเป็นได้รับโทษ และสถานที่ที่เปิดเผยให้ไปเยี่ยมดูก็เป็นเพียงบางแห่งเท่านั้น หวังว่าเหล่าเวไนยสัตว์พอจะเข้าใจว่าตนเองสามารถเทียบเคียงความผิดที่คล้ายคลึงกันได้บ้าง เพื่อเพิ่มความวิริยะในการแก้ไขให้ดีขึ้น หากจะเอาความละเอียดของขุมนรกคนเป็น ซึ่งกว้างใหญ่ไพศาลมาเปิดเผยให้หมด คงต้องใช้เวลายาวนานถึงสี่ห้าปี ก็ยังเกรงว่าจะเที่ยวไม่หมด และเนื่องด้วยกาลเวลากระชั้นชิด จึงเลือกเอาจุดสำคัญ

มาพอเป็นพิธี เพื่อให้ชาวโลกได้รู้เข้าใจ ขอเพียงให้มนุษย์สามารถเข้าใจถึงจุดประสงค์ของเบื้องบนด้วย

เฟยหลวน : ราตรีสวัสดิ์อาจารย์! เท่าที่อาจารย์กล่าวมาเมื่อครู่นี้ว่าเราไปเยี่ยมดูเป็นเพียงบางส่วนของนรกคนเป็นเท่านั้น หมายความว่าไม่สามารถไปเที่ยวได้ทั่วหมดใช่ไหมคะ

พระจี้กง : ใช่แล้ว! จุดมุ่งหมายของการเขียนหนังสือก็เพื่อตักเตือนชาวโลก ต้องการให้ชาวโลกเข้าใจ ยกตัวอย่างหนึ่งอย่างก็พอจะเข้าใจถึงสามอย่างได้ ถ้าเราสังเกตการกระทำ (ความประพฤติ) ของตนเองก็สามารถเรียบ ๆ เคียง ๆ ให้เข้าใจได้ด้วยประการฉะนี้ก็ถึงจุดมุ่งหมายในการเปิดเผยขุมนรกคนเป็นแล้ว

เฟยหลวน : ถ้าพูดอย่างนี้ สถานที่ที่เราท่องเที่ยวก็ยังไม่ถึงหนึ่งในสิบเลยซิ

พระจี้กง : อย่าว่าแต่หนึ่งในสิบเลย กลัวว่าหนึ่งในพันก็ยังไม่ถึง เราศิษย์อาจารย์ก็เพียงเลือกสรรสถานที่ที่มีความหมายเป็นตัวแทน เพื่อการเขียนหนังสือตักเตือนผู้คน มิฉะนั้นแล้วชาวโลกที่มีการเจ็บป่วยนับหมื่น ๆ ชนิด หากจะเที่ยวดูเสียทุก ๆ แห่งก็ไม่รู้ว่าจะเสียเวลาไปอีกกี่มากน้อย ขืนไปทั่วหมดถึงตอนนั้นหนังสือนรกคนเป็น ก็อาจจะหมดค่าในการตักเตือนผู้คนแล้ว (สายไปแล้ว)

เฟยหลวน : อื่อ! น่าเสียดาย! แต่ว่า............ เพื่อให้ผู้คนได้รู้ถึงสาเหตุการเจ็บป่วย เมื่อรู้สาเหตุแล้วจะได้เกิดจิตสำนึกผิด

เสมอ ๆ และมีจิตสำนึกในพระกรุณาธิคุณมั่นปฏิบัติธรรม สร้างบุญทำจิตภาวนา การเจ็บป่วยก็จะค่อย ๆ ลดหายไปเอง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วศิษย์ก็พอใจแล้วค่ะ

พระจี้กง : ฮาฮ้า! ถูกแล้ว เฟยหลวนมีปัญญาเพิ่มพูนขึ้น ที่โรงเจของเจ้าก็มีผู้ที่เจ็บป่วยอยู่แยะ ที่รับประทานทั้งยาทั้งฉีดก็ยังไม่ได้ผล เมื่อได้ทำบุญทำกุศลแล้วอาการของโรคก็หายไป อันเป็นหลักฐานยืนยันได้ไม่ใช่หรือ

เฟยหลวน : ค่ะ! ใช่แล้วค่ะ! ตัวอย่างแบบนี้มีให้เห็นหลายคนในโรงเจ ถ้าจะยกตัวอย่างมาทั้งหมดก็มากพอที่จะทำเป็นหนังสือได้เล่มหนึ่งทีเดียว

พระจี้กง : นี่ก็เป็นสิ่งยืนยันแล้วมิใช่หรือ! กรรมไม่มีใครรับแทนกันได้ ต้องทำบุญทำกุศลด้วยตนเอง จึงจะชำระล้างหนี้กรรมได้ แต่ต้องมีบุญกุศลเต็มสมบูรณ์ หนี้กรรมนั้นก็จะลดน้อยลงไป เมื่อหนี้กรรมหมดไปแล้วการเจ็บป่วยย่อมหมดไปเป็นธรรมดา ด้วยเหตุนี้ หวังว่าขณะที่คนกำลังมีการเจ็บป่วยอยู่ จะสามารถสำรวจพิจารณาการกระทำของตัวเองที่ผ่านมา ก็จะค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงแก้ไขการเจ็บป่วยอันเนื่องจากแรงกรรมนั้นได้ เวลาค่ำมากแล้ว เฟยหลวนรีบขึ้นบนปทุมมาสน์ เราต้องรีบไปกันแล้ว

เฟยหลวน : ค่ะ! แต่ละครั้งที่ได้สนทนากับอาจารย์ มักจะไปถึงสภาวะจุดที่ลืมตัวเอง ซึ่งดีเหลือเกิน ศิษย์นั่งเรียบร้อยแล้วค่ะ เชิญอาจารย์ออกเดินทางได้แล้วค่ะ

พระจี้กง : ดีนะดี แต่อย่าให้ลืมหน้าที่ในการแต่งหนังสือ เอ้า นั่งเรียบร้อยแล้ว ไป............ ถึงแล้ว..........ท่านยมบาล รออยู่แล้ว เฟยหลวนเข้าไปคารวะท่านซิ

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์เฟยหลวนขอกราบนมัสการท่านยมบาล ขอโทษที่ทำให้ท่านรอนาน

ยมบาล : มิต้องเกรงใจ รีบลุกขึ้นเถอะ ขอเชิญท่านพระจี้กง เชิญใช้น้ำชาข้างใน ข้าพเจ้าจะพาเฟยหลวนไปเที่ยวชมนรก คนเป็นเอง

พระจี้กง : ดี ดี! อาตมาจะรออยู่ที่ห้องรับรอง

ยมบาล : เฟยหลวนตามข้าฯ มา

เฟยหลวน : ค่ะ! รบกวนท่านยมบาลหลายครั้ง รู้สึกไม่สบายใจ

ยมบาล : เฟยหลวนไม่ต้องเกรงใจ เจ้าได้รับโองการให้วิญญาณ ท่องเที่ยวเพื่อแต่งหนังสือ ข้าฯ นี่ซิควรช่วยเหลือส่งเสริมอีกแรง เมื่อหนังสือนี้ตีพิมพ์สู่ชาวโลกแล้ว มิเพียงได้ตักเตือนผู้คน ที่หลงผิดจำนวนไม่น้อย ชื่อของนรกคนเป็นก็ได้อาศัยหนังสือ ธรรมะของโรงเจเจ้าทำให้โด่งดังขึ้นมาทันที ฮ่า ฮ้า!

เฟยหลวน : ท่านยมบาลชอบพูดล้อเล่น หากครั้งนี้มิใช่ความเมตตา ของเบื้องบน ศิษย์ไหนเลยจะมีโอกาสได้มาเยี่ยมเยือน อีกทั้ง ชาวโลกจะโชคดีที่มีโอกาสได้รู้ถึงสาเหตุ ทั้งยังได้แก้ไข ความผิดและรู้สำนึกผิดด้วยอย่างไรกันคะ

ยมบาล : พูดถูกต้อง ถึงแม้ว่าจะเลือกดูเฉพาะจุดก็ตาม ก็เพียงพอ

ต่อการตักเตือนชาวโลกแล้ว ทำไมไม่สามารถเที่ยวดูได้ทั่ว ก็เนื่องจากสาเหตุหลายประการ อีกทั้งสาเหตุของชาวโลก ก็มีมากมาย จึงพูดมากไม่ได้และก็ไม่สามารถเปิดเผยหมดได้ ในขณะเวลาที่เที่ยวดู หากอธิบายบางแห่งไม่ละเอียด ขอให้ ชาวโลกโปรดเข้าใจไว้ด้วยว่า การถ่ายทอดถูกผิดมีพลาดได้ เป็นเพราะเบื้องบนไม่สามารถแพร่งพรายได้

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์ก็พอจะเข้าใจ ความผิดถูกในโลกมนุษย์ กับที่ได้พบเห็นก็มากมายเหลือเกิน ศิษย์ทราบค่ะ

ยมบาล : อย่างนี้ก็ดี เอ้า............ ถึงแล้ว.......เฟยหลวนเจ้าพูด ในสิ่งที่เจ้าเห็นในวันนี้ได้

เฟยหลวน : น่าสยดสยองจริง ๆ เสียงโอดโอยจนทำให้จิตใจ ของศิษย์หวาดผวา เห็นความทุกข์ทรมานจากการรับโทษ ทำให้มีความรู้สึกอยากจะอาเจียน ดูที่บริเวณเอวและหัวเข่า ของพวกหล่อนซิคะ มีเด็กทารกกำลังดูดกิน พวกเขาดูดกิน อะไรกันอยู่คะ บางคนก็มีเด็กทารกดูดกินที่ฝ่ามือ ที่ข้อต่อ ที่หัวไหล่ บริเวณที่ถูกดูดกินก็เปลี่ยนแปลงไป สาเหตุของโรค เป็นอะไรคะ แล้วพวกหล่อนกับเด็กทารกเหล่านั้นมีความ เกี่ยวเนื่องกันอย่างไรคะ

ยมบาล : เมื่อตอนที่แล้วเราได้พูดกันถึงที่มาของโรคข้ออักเสบ กันบ้างแล้ว ส่วนใหญ่ก็คือพวกผู้หญิงที่ไม่สงวนตัว เที่ยวมี เพศสัมพันธ์สำส่อน บางครั้งจนเกิดมีท้องก็ไปทำแท้ง แถมพูดว่า ปลดปล่อยเสรี ที่จริงเป็นบาปอย่างยิ่ง หารู้ไม่ว่าหญิงที่ทำแท้ง

เป็นการละเมิดกฎเบื้องบน ชีวิตคน ๆ หนึ่งไม่อาจเกิดมาได้ เพราะเกี่ยวเนื่องกับคนไม่รักดี การทำแท้งเป็นการฆ่าชีวิตเด็กเล็ก ๆ ที่เต็มไปด้วยโอกาสเกิด พูดอีกทีหนึ่งก็คือ ตนเองเป็นฆาตกรมิใช่หรือ

เฟยหลวน : ชายหญิงในสังคมสมัยใหม่ พูดอะไรกับการปลดปล่อยเสรี สำส่อนทางเพศจนเกิดมารหัวขนขึ้น แล้วทิ้งไว้ให้พ่อแม่พวกเขา (หล่อน) เก็บไปเลี้ยง หรือบางรายกลัวพ่อแม่จะรู้เข้าก็แอบไปทำแท้งเป็นการแก้ปัญหา โดยไม่รู้ว่าการกระทำเช่นนี้ผิดกฎสวรรค์ ความคิดของตนมิชอบ แถมยังกล่าวหาพ่อแม่หัวโบราณ มิน่าเล่าพวกวิญญาณมารหัวขนเหล่านั้นจึงไม่ยอมเลิกลา เลยทำให้ต้องเจ็บปวดทรมานกัน

ยมบาล : ชาวโลกอย่าคิดว่าปลดปล่อยเสรี จึงปล่อยใจกับทุกสิ่งทุกอย่าง นั่นคือความผิดมหันต์ ต้องรู้ว่ากฎสวรรค์เข้มงวดนัก การทำแท้งมีโทษท่วมฟ้า เพราะอารมณ์แห่งความโกรธแค้นของทารกแท้งจะเกาะติดตัว เพราะทางขุมนรกคนเป็นไปจับวิญญาณพวกหล่อนมา จึงพากันดูดกินไอธาตุ ทำให้มีการเจ็บปวดข้อต่อต่าง ๆ บางครั้งก็เกาะอยู่บนร่างของมารดา บางครั้งก็เกาะบนร่างบิดา เวรกรรมของแต่ละคนไม่เหมือนกัน แรงกรรมจึงต่างกัน อาการปวดเจ็บก็ต่างกันไป บางครั้งเจ็บปวดตอนกลางคืนจนไม่อาจนอนหลับได้ ก็เพราะวิญญาณเป็น ๆ ถูกจับมาลงโทษ ดังนั้น จึงขอตักเตือนชายหญิงบนโลกอย่าคิดแต่ความสุขชั่วครู่แต่ทิ้งเหตุแห่งบาปไว้ ต้องรู้ว่าถึงแม้

ชาตินี้จะถูกกรรมตอบสนองแล้ว ชาติต่อไปก็ยังถูกโรครุมเร้าอีกด้วย ทางที่ดีทำกรรมน้อยหน่อยจะดีกว่า ควรรู้อีกว่ากรรมอันนี้ชดใช้หนี้ให้หมดยากนัก พึงระวัง! ระงับไว้!

เฟยหลวน : ค่ะ! คำอธิบายของท่านยมบาลคงทำให้ชาวโลกได้กระจ่างแจ้งขึ้น ดูทางโน้นซิคะ บางคนทำไมถูกเข็มแทงที่ริมฝีปากหรือไม่ก็ที่แก้มทั้งสองข้าง มองดูเหมือนคนทรงเจ้าที่แสดงอิทธิฤทธิ์ ดูเหมือนที่คอถูกรัดจนแน่น เห็นเขา (หล่อน) แต่ละคนมีแววตาที่น่าสงสาร มองดูเหมือนกับอยากให้ศิษย์ช่วยเหลือเขาอย่างนั้น ดูแล้วน่าเวทนานัก! ศิษย์ทนดูต่อไปไม่ไหวแล้ว ขอเรียนถามท่านยมบาลว่าพวกเขา (หล่อน) ต้องโทษด้วยเวรกรรมอะไร

ยมบาล : เฟยหลวน เจ้าช่างมีจิตราวกับโพธิสัตว์ แต่นี่เป็นเวรกรรมที่เขา (หล่อน) หากันมาเอง อย่าใจอ่อนนักเลย พวกเขา (หล่อน) มีเวรกรรมที่ไม่เคารพเทพ พุทธ หรือไม่ก็กล่าวร้ายต่อสถานธรรม เพราะเพียงคำพูดคำเดียวก็ทำให้คนอื่นเขาเสียหาย หรือพวกชอบสวด (ด่าคน) พออ้าปากก็ด่าว่าเขาซึ่งยังมิทันได้สอบสวนให้กระจ่างชัดว่าเป็นใคร ก็ออกปากกล่าวว่าเขาเสียหายแล้ว หารู้ไม่ว่าวจีกรรมจะได้รับกรรมตอบสนองถึงสามชาติ ถ้าหากไม่มีจิตสำนึกผิด ก็จะมีชาติหนึ่งเกิดมาจะยากจนเป็นขอทาน ปรากฏการณ์ของการลงโทษชนิดนี้ จะเป็นคนที่มีแผลในช่องปากอยู่เนือง ๆ สำหรับคนที่อดนอนหรือร้อนในแล้วเป็นแผลในช่องปาก โดยมิเกี่ยวกับ

การลงโทษ แต่ต้องไม่ใช่เป็นบ่อย ๆ ถ้าได้รับประทานยาแก้ร้อนใน หรือทานของเย็น ๆ ก็หายแล้ว หวังว่าคงเข้าใจ พูดถึงบางครั้งมีคอเจ็บจนพูดไม่ได้ หรือมีความรู้สึกเหมือนมีของมารัดคอ ทำให้รู้สึกหายใจไม่ค่อยออก เหล่านี้ล้วนเกิดจากวจีกรรม การพูดจากล่าวหาคนอื่นทำให้เขาได้รับความเสียหาย หากไม่รู้สำนึกผิดแล้วแก้ไขเสีย ชาติต่อไปเกิดมาปากเบี้ยว ปากแหว่ง เป็นใบ้ หรือเกิดปากเป็นแผลพุพอง ดังนั้น หวังว่าชาวโลกอย่าเอาแต่ปากกล่าวหาผู้คน มิฉะนั้นแล้วจะเข้าตัว การด่าทอจะทำให้ชะตาชีวิตตกต่ำ ควรที่จะสวดมนต์ปรมิตาหทัยสูตร * ให้มาก ทำบุญให้มากเพื่อชดใช้วจีกรรม มิฉะนั้นตอนเวรกรรมมาถึง ผู้ที่ได้รับกรรมก็ไม่พ้นไปจากตนเอง

เฟยหลวน : ผ่านการอรรถาธิบายจากท่านยมบาลขนาดนี้แล้ว ศิษย์เห็นทีต้องปล่อยวางจิตใจสักร้อยใจ

ยมบาล : หือ! ทำไมล่ะ

เฟยหลวน : เปล่า! เปล่าค่ะ ศิษย์เข้าใจถ่องแท้ดีแล้ว ถึงแม้ศิษย์จะไม่พูดท่านยมบาลก็รู้ ขอบคุณท่านยมบาลที่อธิบาย ขอเรียนถามต่อว่ามีบางคนที่ป่วยแล้วพูดว่า “จิตฟ้าปางก่อน” อย่างเช่นโรคหัวใจเอย โรคเบาหวานเอย ต่าง ๆ เป็นต้น ที่ว่า “จิตฟ้าปางก่อน” มันเป็นอะไร อธิบายว่าอย่างไร ได้รับกรรมตอบสนองอย่างไร

ยมบาล : เรื่องของกฎแห่งกรรม ที่นำกรรมจากอดีตชาติมาสู่

ปัจจุบันชาติ ชาวโลกมักไม่เห็นกรรมตามสนองทันตาเห็น จึงคิดว่ากรรมไม่มีการตอบสนอง สิ่งที่พูดกันว่า "จิตฟ้าปางก่อน" เป็นเรื่องที่ชาวโลกพูดยกย่องกัน ที่จริงควรพูดว่า "นำกรรมมาเกิด"

เฟ่ยหลวน : ชื่ออันนี้ฟังดูแล้วเหมือนใหม่ ศิษย์เคยได้ยินมาว่า "นำกรรมไปเกิด" ณ สุขาวดีเพื่อบำเพ็ญต่อ เป็นครั้งแรกที่ได้ยินว่า "นำกรรมมาเกิด" ในมนุษยภูมิ

ยมบาล : เจ้าเฟยหลวนเอย เจ้ายังไม่รู้อะไร อันที่จริงแล้วแต่ละคนต้องนำกรรมมาเกิดไม่มากก็น้อยบ้าง ดังนั้น "กรรม" ก็คือเหตุแห่งบาปของอดีตชาติ ซึ่งเหตุแห่งบาปนี้มีทั้งใหญ่เล็กไม่เหมือนกัน เวลาแห่งการเจ็บป่วยก็ไม่เหมือนกัน อย่างที่ชาวโลกยกย่องกันว่าโรคแห่ง "จิตฟ้าปางก่อน" ล้วนเป็นเกิดจากการก่อกรรมหนักของอดีตชาติ ถึงแม้จะมีบุญได้เกิดเป็นคนอีก แต่เพราะกรรมเก่าที่ก่อไว้หนักมาก ดังนั้นพอเกิดมาใหม่ก็เริ่มต้นรับกรรมตอบสนอง ด้วยเหตุแห่งกรรมนี้ก็อย่างที่เจ้าพูดว่า เหตุแห่งการเจ็บป่วยของ "จิตฟ้าปางก่อน" นั่นไงเล่า

เฟ่ยหลวน : ท่านยมบาลจะกรุณาให้รายละเอียดสักหน่อยได้ไหมคะว่า สาเหตุพวกโรคแห่งจิตฟ้าปางก่อนอย่างเช่น โรคเบาหวาน โรคลมบ้าหมู โรคหัวใจ ต่าง ๆ เป็นต้น เกิดจากก่อกรรมขนาดไหนไว้จึงเป็นโรคนั้น ๆ

ยมบาล : ที่จริงในพระสูตรที่ว่าด้วย "กรรมแห่งสามภพ" ก็มี

การอธิบายไว้แล้ว แต่เมื่อเจ้าเที่ยวดู "นรกคนเป็น" การรับโทษของวิญญาณคนเป็นก็มีหลักแห่งเหตุผลอย่างเดียวกัน เพียงแต่เป็นเวรกรรมหนักที่แตกต่างกันเท่านั้น ตัวอย่างคนเป็นโรคหัวใจก็อย่างที่เจ้าได้เห็นมาแล้วมิใช่หรือ บางคนก็มีมีดปักอยู่ที่หัวใจ บางคนก็มีของหนักทับที่หน้าอก ก็ขึ้นอยู่กับว่าได้รับโทษจากสาเหตุอะไร ข้าฯ ก็ได้อธิบายไปแล้ว เจ้าคงลืมไปแล้วกระมัง

เฟยหลวน : อ๋อ! ใช่แล้ว! แต่โรคเบาหวานกับโรคลมบ้าหมูซิไม่รู้ว่ามีสาเหตุเกิดจากอะไรคะ

ยมบาล : มา! ข้าฯ จะพาเจ้าไปดู.............. ถึงแล้ว

เฟยหลวน : โอ้! คนพวกนี้ที่หลบอยู่บนนั้น กำลังถูกผู้ควบคุมเอาเหมือนกระบอกเข็มฉีดยากำลังดูดเอาเลือดออกจากตัว

ยมบาล : นี่คือสาเหตุของโรคเบาหวาน เป็นเพราะชาตินี้หรือชาติที่แล้วโลภหาทรัพย์มาโดยไม่ถูกต้อง เช่น ใช้อำนาจในทางผิดกฎหมาย ขู่เข็ญเอาทรัพย์ผู้อื่น ดังนั้น วิญญาณคนเป็นจึงถูกนำมาดูดเอาเลือดออก เพื่อให้การไหลเวียนของเลือดไม่สมดุล ทำให้เกิดโรคอย่างที่คนที่ขาดเลือด (โลหิตจาง) ต้องรีบไปเข้าเลือดหรือล้างไต อย่างคนที่เป็นโรคไต เบ็นเพราะชาติก่อนหรือชาตินี้หมกมุ่นในกามจนเกินเลย หรือลงมือปฏิบัติการที่ไม่ถูกไม่ควร หลอกลวงพร่าพรหมจรรย์ของหญิงสาวล้วนต้องได้รับผลกรรมอันนี้

เฟยหลวน : ดูแล้วไม่มีผิดพลาดแม้แต่น้อย เวรกรรมแต่ละอย่าง

ก็มีการลงโทษ แต่ละชนิดที่ไม่เหมือนกัน น่าสะพรึงกลัวยิ่งนัก

ยมบาล : ผลกรรมที่เกิดขึ้น ล้วนเกิดจากใจ ชาวโลกควรเข้าใจ หากใจไม่ก่อกรรมโทษก็ไม่เกิด ดังนั้นทุกสิ่งเกิดจากใจเป็นผู้ก่อ นี่แหละคือสาเหตุ

เฟยหลวน : อย่างนี้ศิษย์ขอเรียนถามท่านยมบาลอีกว่า มีบางคนชาตินี้ไม่เคยก่อกรรมนี้เลย แต่ก็เป็นโรคชนิดนี้ จะเป็นสาเหตุจากชาติก่อนใช่หรือไม่

ยมบาล : แน่นอน

(ทันใดนั้น “โอ้ย” เสียงร้องด้วยความทรมาน)

เฟยหลวน : โอ้! ทันใดนั้นก็มีเสียงร้องด้วยความทรมานมาจากข้าง ๆ ทำให้ฉันตกใจจนกระโดด พอกลับไปแล้วคงต้องกราบไหว้เพื่อให้ท่านอาจารย์ช่วยให้วิญญาณของศิษย์สงบลงหน่อย เพราะได้เห็นผู้คุมท่านหนึ่งเอาเหมือนกระบอกเข็มฉีดยาดูดน้ำออกจากบริเวณศีรษะ โอ้ยโย! มันน่ากลัวจริง ใจสั่นไปหมด! เห็นวิญญาณตนนั้นอ้วกเอาน้ำขาว ๆ ออกมา น่ากลัวเสียกว่าอะไร ขอเรียนถามท่านยมบาล นี่เป็นเวรกรรมอะไรกัน สภาพของโรคทำไมเป็นอย่างนี้

ยมบาล : อย่างนี้เป็นการดูดเอาน้ำเลี้ยงสมองออกมา ทำให้บริเวณสมองเกิดความว่าง ก็อย่างที่ชาวโลกเรียกกันว่า “โรคลมบ้าหมู” อย่างคนที่รับความทุกข์ทรมานเช่นนี้เป็นเพราะอดีตชาติวางแผนลวงหญิงชาวบ้าน พอข่มขืนแล้วก็ทิ้งขว้าง หรืออย่างที่ล่อลวงคนหนึ่งแล้วก็ยังคิดฉุดอีกคนหนึ่ง ดังนั้น

การรับกรรมชาตินี้ จึงทำให้เขาเจ็บปวดไปตลอดชีวิต ดังนั้น ขอเตือนชาวโลก อย่าเห็นแก่ความสุขชั่วครู่ เป็นการปลูกราก แห่งเคราะห์กรรม มิฉะนั้นแล้วเมื่อเวลามาถึง รู้สำนึกผิดก็ไม่ทัน เสียแล้ว

เฟยหลวน : ค่ะ! ขอบคุณท่านยมบาลที่อธิบาย

พระจี้กง : เวลาดึกมากแล้ว เฟยหลวนคืนนี้พอเพียงแค่นี้ก่อน รีบกราบลาท่านยมบาลเสีย เราจะได้กลับโรงเจกัน

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์ขอกราบลาท่านยมบาล ขอบคุณที่อธิบาย เชื่อแน่ว่าเมื่อชาวโลกได้อ่านแล้ว ก็คงหวาดกลัวคอยระมัดระวัง

ยมบาล : อย่าได้เกรงใจเลย ขอน้อมส่งเสด็จท่านพระอรหันต์จี้กง

พระจี้กง : ขอบคุณมาก เฟยหลวนรีบขึ้นบนปทุมาสน์

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์นั่งเรียบร้อยแล้ว เชิญอาจารย์ออกเดินทางได้

พระจี้กง : เอ้อไป.............โรงเจจ๋วงเซินถังถึงแล้ว วิญญาณ เฟยหลวนกลับเข้าร่าง อาตมาไปละ

เฟยหลวน : ขอน้อมส่งเสด็จท่านอาจารย์

บันทึกนรกคนเป็น

ตอนที่ 6

โรครุมเร้าจำกัดอยู่บนเตียงทุกข์แสนเข็ญ
บริจาคทรัพย์สร้างกุศลหยุดเคี่ยวกรรม

พระจี้กงเสด็จลงประทับทรง กลอนนำเสด็จว่า

จี้กงโปรดเวไนยไม่ถือฤดูกาล
กงคือกลางลืมตนไร้ทุกข์เข็ญ
พุทธรังสีส่องส่งสุขสราญเย็น
เป็นเป็นในสังคมห้ามทำบาป

(ใช้คำว่า จี้กงพุทธเป็นเป็น เป็นโคลงในการแต่งกลอน)

พระจี้กง : คนทั่วไปมักพูดกันว่ากรรมเวรไม่มีใครเห็น ทั้งยังพูดอีกว่า เทพพุทธก็มองไม่เห็น ที่จริงแล้วเทพพุทธที่ศักดิ์สิทธิ์ก็อยู่ที่ขณะจิต นรกสวรรค์ก็เช่นเดียวกัน ประกอบความดีอยู่เสมอ ชีวิตอยู่อย่างมีสุข กายของตนนี้ก็คือกายพุทธที่อวตาร ก็เหมือนอยู่บนสวรรค์ ถ้าหากธรรมจิตขุ่นข้องลุ่มหลงทำแต่เรื่องเลวร้าย ใจของเรานี้ก็เหมือนกับมีผีมารคอยสอดส่อง กายที่ประพฤติเลวก็เหมือนอยู่ในนรก เพราะฉะนั้นที่พูดกันว่าในใจมีพุทธะก็จะเป็นดินแดนแห่งความบริสุทธิ์ ถ้าจิตใจเหี้ยมโหดเชื้อเมล็ดพันธุ์แห่งวัฏสงสารก็ก่อตัวขึ้นแล้ว

เฟยหลวน : ราตรีสวัสดิ์อาจารย์! กราบขอบพระคุณที่เสด็จมาแต่งหนังสือธรรมะเพื่อปลอบเตือนชาวโลก

พระจี้กง : อื้อ! ดี หนังสือ "บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น" ที่สามารถออกสู่สายตาชาวโลกได้ก็เป็นเพราะว่าในหลายปีที่ผ่านมานี้ ทางโรงเจของเจ้าภายใต้การนำของนายจ๋วงซิวประกอบกับความสามัคคีด้วยใจอันบริสุทธิ์ ทำให้เบื้องบนมีความซาบซึ้งและปลื้มจิต ด้วยเหตุนี้จึงเป็นโอกาสสัมพันธ์ได้แต่งหนังสือธรรมะ เพราะฉะนั้นหวังว่าศิษย์ในโรงเจเจ้าต้องรู้จักถนอมโอกาสสัมพันธ์อันเป็นแหล่งสั่งสมคุณธรรมซึ่งหาได้ยากนี้ไว้

เฟยหลวน : กราบขอบคุณโอวาทของอาจารย์ ผู้ร่วมปฏิบัติธรรมในโรงเจก็มักปลื้มใจในโชคที่มีอาจารย์จ๋วงซิวแบบนี้ ท่านได้สละแรงกายนำพาพวกเรา โดยเฉพาะขณะที่ออกไปบำเพ็ญธรรมกิจภายนอกและได้พบการกระทำของผู้อื่นที่ไม่ถูกต้อง ยิ่งทำให้พวกเราในโรงเจต่างรู้สึกซาบซึ้งอย่างมากและเพิ่มความภูมิใจในโชคที่ได้ธรรมาจารย์ผู้ชี้นำที่ดียิ่ง ทำให้เรามีจุดมุ่งหมายที่ถูกต้องบนเส้นทางมหาสัทธรรมนี้ ไม่หลงทิศทาง ชื่อเสียงของโรงเจจ๋วงเซินถังมิเพียงแต่ประชาชนในไต้หวันจะสรรเสริญ และโรงเจที่เป็นเพื่อนกันจะยกย่องเท่านั้น ยังได้โด่งดังไปถึงต่างประเทศอีกด้วย เพื่อเป็นการปักดำต้นกล้าแห่งสัจธรรม เหล่านี้ล้วนเป็นความเหนื่อยยากของอาจารย์จ๋วงซิวทั้งสิ้น พวกเราผู้ร่วมบำเพ็ญต่างก็ได้รับบุญ

บารมีของอาจารย์จ๋วงซิวคุ้มครอง จึงมีมรรคาที่ราบเรียบและทิศทางที่ถูกต้องได้เดินเท่านั้น

พระจี้กง : นายจ๋วงซิวได้รับโองการให้แบกภาระอันหนักต่อไปภายหน้าเมื่อมีการแบ่งหน้าที่กันใหม่ ทุกคนต้องรับหน้าที่หนักขึ้น หวังว่าศิษย์ในโรงเจเจ้าจะยอมรับภาระอันเป็นอุดมการณ์แรก ร่วมแรงร่วมใจเบื้องบนไม่มีวันที่จะให้ศิษย์ต้องเสียแรงเปล่า ต้องรู้ว่าเมื่อมีธรรมาจารย์คอยชี้นำอยู่ข้าง ๆ ต้องรู้จักรักถนอม อย่ารอให้คนไม่อยู่แล้วก็ค่อยโกรธแค้นตนเองที่ปล่อยโอกาสไป ถึงตอนนั้นรู้สึกสำนึกก็สายเสียแล้ว

เฟยหลวน : ค่ะ! ผู้ร่วมบำเพ็ญในโรงเจต้องปฏิบัติตามโอวาทของอาจารย์อย่างแน่นอน เอ้อ! คืนนี้รู้สึกว่าท่านอาจารย์ดูเหมือนจะไม่เร่งรัดให้วิญญาณออกไปท่องเที่ยวแต่งหนังสืออย่างนั้นแหละกลับคุยกับศิษย์อย่างสบายอารมณ์เสียนาน โดยทั่วไปแล้วอาจารย์จะกล่าวเพียงไม่กี่คำก็จะพูดว่า "เวลาดึกแล้ว" แล้วก็เร่งรัดให้ศิษย์ออกเดินทางโดยกลัวว่าศิษย์จะเสียเวลาอย่างไงอย่างงั้นแหละ แล้วทำไม........คืนนี้แปลกจริง..............!

พระจี้กง : ไม่เออละเหยกับเจ้าแล้ว เจ้าหาว่าอาจารย์เร่งรัดเจ้านักคืนนี้ถ้าไม่เออละเหยกับเจ้าแล้ว จะมีอะไรจะพูดล่ะ

เฟยหลวน : มิใช่ค่ะ! ศิษย์เพียงแต่คิดว่าคืนนี้อาจารย์รู้สึกแปลกไป กลัวจะเสียเวลาแต่งหนังสือเท่านั้นแหละค่ะ

พระจี้กง : คืนนี้เราจะไม่ไปเที่ยว "นรกคนเป็น" แล้ว

เฟยหลวน : ไม่ไปแล้ว! ทำไมคะ! หรือว่าอาจารย์ไม่ค่อยสบาย ไม่สบายตรงไหนบ้างคะ หรือว่าอาจารย์จะถอยแล้วหรือคะ

พระจี้กง : เอ! ยุ่งแล้ว! ไม่ไปท่องนรกคนเป็น มิใช่หมายความว่าไม่แต่งหนังสือแล้ว แล้วนี่ก็แช่งอาตมาแล้วใช่ไหม น่าจะรู้ว่าเทพพุทธเป็นรูปลักษณ์ของดวงวิญญาณ ไม่ถูกครอบงำด้วยการเกิดแก่เจ็บตายและทุกข์ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วอาตมาจะมีกายสังขารอะไรที่จะไม่สบายล่ะ

เฟยหลวน : เอ่อ! ถูกค่ะ ขอประทานโทษค่ะ! ก็เพียงคิดเป็นห่วงอาจารย์เท่านั้นเองหรอกค่ะ เลยทำให้ลืมไปว่าอาจารย์ก็คือพระไม่ใช่คน ไม่มีกายเนื้อ ดังนั้นก็ย่อมไม่เป็นอะไร ตามที่พูดกันว่าไม่สบาย กราบขอประทานอภัยค่ะ อาจารย์อย่าได้โกรธเลยนะคะ ให้อภัยแก่ศิษย์นะคะ!

พระจี้กง : เอ่อดีแล้ว ไม่โกรธเจ้าหรอก มองดูสังขารเจ้าแล้วอาตมาจะโกรธไปไย

เฟยหลวน : ขอบพระคุณอาจารย์ แต่ว่าเราไม่ไปท่องนรกคนเป็นแล้วจะแต่งหนังสืออย่างไรกันคะ

พระจี้กง : วันก่อนอาตมาได้พูดไว้แล้วใช่ไหมว่า ศิษย์ในโรงเจเจ้ามีคนที่ร่างกายไม่สบายอยู่หลายคน ได้ไปหาหมอเจียดยามารับประทานมั่ง ฉีดยามั่งก็ยังไม่หาย แต่ว่าเมื่อมาปฏิบัติธรรมทำบุญสร้างกุศลเพื่อชดใช้หนี้กรรม แล้วไม่ต้องรับประทานยาก็หายได้มิใช่หรือ

เฟยหลวน : ใช่แล้วค่ะ! มิเพียงแต่ผู้ร่วมปฏิบัติธรรมในโรงเจเท่านั้น ตลอดจนญาติธรรมหรือผู้มีใจกุศลจำนวนมากก็เช่นเดียวกัน พวกเขาพากันมาขอให้พระในโรงเจช่วยเหลือ โดยมีอาจารย์จ๋วงซิวช่วยแก้ไขให้ ทำให้ขจัดปัดเป่าเวรกรรมที่เป็นหนี้กับเจ้ากรรมนายเวรไว้ได้ลดน้อยหมดไป แต่ว่าอาจารย์จ๋วงซิวได้ช่วยเพียงผู้ปฏิบัติธรรมในโรงเจและญาติธรรมในสถานธรรมอื่นบ้างเท่านั้น ส่วนคนอื่น ๆ ก็ปฏิเสธการช่วยเหลือแบบนี้

พระจี้กง : ทำไมล่ะ

เฟยหลวน : ก็อย่างที่ท่านอาจารย์ได้พูดไว้ว่า เรื่องเวรกรรมเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น และแรงกรรมก็เป็นสิ่งที่ไร้รูปลักษณ์ เมื่อสอนพวกเขาให้ทำบุญสร้างกุศล พิมพ์หนังสือธรรมะ หรือปลดปล่อยชีวิตสัตว์ หรือช่วยบรรเทาสาธารณภัย เพื่อนำบุญกุศลนั้นมาชดใช้หนี้กรรม ก็มักจะถูกคนเขาเข้าใจผิด โดยคิดว่าพวกเราอาศัยสิ่งเหล่านี้เพื่อหา "เงิน" จึงขัดขวางเจตนารมณ์อันดีงามที่จะขจัดเคราะห์กรรมไป และที่ทำกันบ้างก็คือบุญกุศลยังไม่เพียงพอหรือไม่ก็ศรัทธาไม่พอ ทำให้การเจ็บป่วยยังมิทันบรรลุผล ก็คิดว่า "ไม่มีผล" เลยเป็นการสร้างวจีกรรมขึ้น กล่าวหาว่าหลอกลวงเงินทองพวกเขา........ต่าง ๆ เป็นต้น สภาพการณ์ต่าง ๆ ไม่อาจกล่าวได้หมด ยกตัวอย่างเช่น มีคนหนึ่งต้องทำบุญกุศล สมมุติว่าร้อยเหรียญ เพื่อเป็นการแก้ไขกรรมตอบสนองในการเจ็บป่วย แต่เขาใช้เงินไปเพียงแปดสิบ

เหรียญ ยังขาดไปอีกยี่สิบเหรียญ แม้กรรมที่ตอบสนองจะค่อย ๆ ลดน้อยลงโดยไม่อาจมองเห็นได้ แต่ว่ายังไม่เห็นผลทางร่างกาย ดังนั้นก็เลยพูดว่า สร้างบุญกุศลให้แล้วก็ยังไม่หายเช่นนี้เป็นต้น กลายเป็นการสร้างวจีกรรม และเพราะเหตุนี้จึงทำให้เห็นผิด ไม่ว่าการทำกุศลอะไร ๆ หรือการสร้างหนังสือล้วนแต่หลอกลวงทั้งสิ้นไม่จริง กลายเป็นว่าต้องการให้คนออกทรัพย์เพื่อช่วยพิมพ์หนังสือเท่านั้นเอง ด้วยคำพูดต่าง ๆ นี้เองทำให้อาจารย์จ๋วงซิวเกิดอารมณ์ขึ้น เลยไม่ช่วยคนทำพิธีไกล่เกลี่ยเจ้ากรรมนายเวรให้ คงทำแต่งานเพื่อเผยแผ่ธรรมะเพียงอย่างเดียว ยกเว้นแต่ผู้ร่วมปฏิบัติธรรมในโรงเจด้วยกัน หรือกับผู้ที่เชื่อในกฎแห่งกรรม โดยได้รับการแนะนำจากคนคุ้นเคยรู้จัก ซึ่งอาจารย์จ๋วงซิวได้รู้ถึงความตั้งใจจริงของผู้ที่มาอย่างละเอียดเท่านั้นจึงจะบริการให้ด้วยความสบายใจ เพราะว่าขณะนี้มีภารกิจยุ่งอยู่กับการเผยแผ่ธรรม อาจารย์จ๋วงซิวจึงไม่ค่อยมีเวลามากนักที่จะมาช่วยทำงาน “ไกล่เกลี่ยเจ้ากรรมนายเวร” ให้

พระจี้กง : พูดก็ถูก! ดวงชะตาของนายจ๋วงซิวตอนนี้ต้องแบกรับภาระของสำนักทรง ปรับปรุงสำนักธรรมและการเผยแผ่ธรรม ซึ่งจำเป็นต้องให้นายจ๋วงซิวออกสู่แนวหน้า เพราะฉะนั้นเมื่อใครก็ตามที่พบว่าตนเองเกิดการเจ็บป่วยขึ้น เมื่อได้รับประทานยาฉีดยาแล้วไร้ผล หรือร่างกายฟื้นคืนมาอย่างช้า ๆ แล้ว ควรจะเข้าใจดีว่าเป็นเพราะผลแห่งกรรมตอบสนอง ควรจะทำบุญทำกุศลจนกระทั่งบุญกุศลเต็มเปี่ยม แล้วเวรกรรม

ก็จะหมดไป ก็จะคืนกายสังขารที่สบายให้แก่เธอไป มันเป็นธรรมชาติที่ต้องมีจิตกุศล มีใจอดทนและศรัทธา คือทำดีได้ดี โดยเฉพาะผู้บำเพ็ญธรรม หากมีไข้เจ็บบ่อย ๆ ยิ่งต้องศรัทธาสำนึกผิดในเวรกรรมที่ผ่านมา ยิ่งตอนนี้มีหนังสือ "บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น" คอยชี้แนะอยู่แล้ว ตนเองต้องรู้ว่าตนได้ทำบาปชนิดไหนไว้จะได้ปรับปรุงแก้ไข ขยันหมั่นทำบุญทำกุศล กายมั่นบำเพ็ญ เชื่อว่าฟ้าต้องคุ้มครองคนดีจนมีโอกาสบริสุทธิ์

เฟยหลวน : ค่ะ! อาจารย์อธิบายได้ถูกต้อง ศิษย์อยากจะเรียนถามอาจารย์อีกเรื่องหนึ่ง คือที่พบเห็นได้บ่อยอย่างเช่นคนแก่ชราที่บำเพ็ญธรรม หรือคนธรรมดาที่เจ็บป่วยนอนไร้สติอยู่บนเตียงเป็นเวลานาน ถูกโรครุมเร้าเป็นเวลายาวนาน ชาวบ้านมักพูดกันว่า กำลัง "รอเวลา" "หาวันอยู่" หรืออะไรต่อมิอะไร คนที่เจ็บป่วยแบบนี้มีมาก ล้วนต้องถูกเคี่ยวกรำเป็นระยะเวลาหลายเดือนหรือครึ่งค่อนปี บางรายต้องอยู่บนเตียงนอนหลาย ๆ ปีก็มี ทั้งที่รู้ว่าเป็นโรคที่ไม่มีทางรักษาหาย แต่ก็ไม่ถึงเวลาตายเสียที มีแต่นอนร้องครวญครางอยู่บนเตียงผู้ป่วย นอนรอวันตาย ทำให้เป็นที่น่าสงสารเวทนาที่ต้องทนรับกรรมอย่างนี้ แต่ว่าคนที่เป็นนายแพทย์ นอกจากการฉีดยาระงับปวดแล้วก็ไม่มีหนทางอื่นอีก อย่างการเจ็บป่วยที่ทรมานนี้ ที่จริงแล้วมีสาเหตุมาจากอะไร

พระจี้กง : อันนี้เนื่องจากเจ้ากรรมนายเวรจากอดีตชาติมาทวงหนี้

เบื้องบนท่านเมตตาจึงให้เคี่ยวกรำด้วยการเจ็บป่วย เพื่อเป็นการชำระล้างหนี้กรรม

เฟยหลวน : ผู้ป่วยสภาพแบบนี้ศิษย์เห็นมาหลายคน อย่างคนในโรงเจนี้ก็เกิดล้มป่วยด้วยสภาพเช่นเดียวกันนี้ จากคำพูดของนายแพทย์บอกว่า ต้องเจ็บป่วยไปอีกนาน แต่ว่าอาจารย์จี๋วงซิวต้องการให้มหากุศลมาช่วยขจัดปัดเป่ากรรมเวรของผู้ป่วย โดยไม่คาดคิดเพียงแค่หนึ่งสัปดาห์เท่านั้น ผู้ป่วยก็ถึงแก่วิญญาณละร่างไป อย่างนี้เป็นเพราะสาเหตุอะไร

พระจี้กง : อันนี้เพราะบุญกุศลนั้นได้คลี่คลาย เวรกรรมที่ตอบสนองไปแล้ว ทำให้ผู้ป่วยไม่ต้องทนทรมานรับกรรมอีกต่อไป และก็เป็นความเมตตาของเบื้องบนอีกเช่นกันที่เปิดโอกาสให้อีกหนทางหนึ่ง โดยที่บุญกุศลที่ทำนั้นได้ชดใช้ให้กับเจ้ากรรมนายเวรไป อันเป็นหลักฐานที่ดี เจ้าก็สามารถพูดถึงการเจ็บป่วยให้ชาวโลกได้เข้าใจได้

เฟยหลวน : ก็ได้ค่ะ! แต่เอ จะเป็นการให้เขาเข้าใจผิดว่าอกตัญญูไหมนี่

พระจี้กง : เป็นการปลอบเตือนชาวโลกจะมีอะไรไม่ได้ล่ะ พูดอีกอย่างหนึ่งคือ ชาวโลกเขาสมองใสเหลือเกิน การอธิบายเพิ่มเติมสามารถปรับความเข้าใจได้ นับประสาอะไรกับการช่วยปลดปล่อยให้กับผู้ป่วย หาใช่เป็นการต้องการให้เขาตายเร็ว ๆ เสียเมื่อไร เจ้าก็ยกตัวอย่างสักไม่กี่คนโดยไม่ต้องบอกชื่อแซ่เขาก็ได้ และตอนนี้ก็ยังเป็นคนที่มีชีวิตอยู่ยืนยันให้ได้

โดยไม่ต้องกลัวคนอื่นเขาว่าเจ้าแต่งเรื่องเอง

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์รับคำบัญชา! งั้นก็เริ่มจากที่ใกล้ ๆ ในโรงเจก่อน ท่านประธานจาง คือ คุณพ่อท่านประธาน ป่วยอยู่นานมาก ศิษย์และอาจารย์จ๋วงซิวรู้สึกละอายใจที่ยังไม่ว่างไปเยี่ยมเยือน ต่อมาได้ยินว่าส่งไปที่สถานพักฟื้น ท่านประธานของเราเป็นทั้งผู้ใจบุญและลูกกตัญญู ในแต่ละวันจะต้องไปเยี่ยมดูบิดาก่อนไปทำงาน จนกระทั่งมีวันหนึ่งก็คิดว่าขืนรักษาอยู่อย่างนี้ต่อไปรู้สึกจะไม่ถูกต้อง และก็ไม่เคยคิดเลยว่าจะเชิญอาจารย์มาปรึกษาดูว่าจะจัดการกันอย่างไร! เมื่อนึกได้ดังนี้แล้วจึงได้มาปรึกษากับอาจารย์จ๋วงซิว จึงได้เลือกวันเวลาแล้วพาบิดามาที่โรงเจเพื่อทำพิธี “ไกล่เกลี่ย” ท่านประธานจางได้ทำการปล่อยสัตว์ไปก่อนเป็นเงินจำนวนห้าพันเหรียญ เพื่อเป็นการชำระหนี้กรรมของบิดา จะได้บรรเทาอาการเจ็บป่วยของบิดาลงบ้าง โดยไม่คาดคิดว่าเมื่อทำบุญเสร็จแล้ว วันรุ่งขึ้นบิดาก็ถึงแก่กรรมไป แม้แต่ทำพิธี “ไกล่เกลี่ย” ก็ไม่ต้องทำ

พระจี้กง : การปล่อยสัตว์แล้วอุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวรเป็นการชำระล้างเวรกรรมวิธีหนึ่ง อันที่จริงศิษย์จาง (บิดาของประธาน) เป็นผู้ใจบุญ เลี้ยงดูบุตรธิดาจนประสบความสำเร็จเมื่อถึงวัยชราจึงถูกโรคภัยคุกคาม เป็นเพราะกรรมจากอดีตชาติตอบสนอง ดังนั้นการเจ็บป่วยครั้งนี้เพราะแรงกรรมมาทวงหนี้ถึงแม้ชาติปัจจุบันนั้นจะมีบุญกุศลเต็มเปี่ยม แต่กรรมที่สะสมกันมาหลายชาติยังมิได้ชดใช้ จึงอาศัยการเจ็บป่วยนี้เคี่ยวกรำ

เป็นการลดกรรม เพื่อจะได้ไม่ต้องเวียนเกิดมาชดใช้กรรมอีก นี่เป็นเพราะเบื้องบนเมตตา ที่พูดกันว่า "กรรมเวรสามชาติชดใช้หมดในชาติเดียว" อันเป็นแบบที่ค่อนข้างจะเจ็บปวด จึงต้องมีจิตศรัทธาที่มั่นคงจึงสามารถลบล้างกรรมเวรจากอดีตที่สะสมกันมาได้ ดังนั้นอาตมาขอถือโอกาสนี้ตักเตือนผู้บำเพ็ญธรรม อย่าเป็นเพราะขณะเจ็บป่วยแล้วผ่านการรักษาอย่างไร้ผลแล้ว ก็หมดความศรัทธาต่อเทพพุทธแล้วก็พาลคิดว่าการสร้างบุญสร้างกุศลไม่มีอานิสงส์ บางครั้งก็เกิดความสงสัยใน "ธรรมะ" จนกระทั่งสงสัยการกระทำของตนเองไปด้วยว่า "ธรรมะ" ที่ปฏิบัติไปนั้นคงผิดไปกระมัง ทั้งหมดนี้ล้วนไม่ถูกต้อง ต้องรู้ว่าเรื่องกฎแห่งกรรมเป็นเรื่องซับซ้อนยิ่งนัก นับประสาอะไรกับ "กรรมเวรสามชาติชดใช้หมดในชาติเดียว" นับเป็นความกรุณาของเบื้องบน ที่เปิดหนทางอันกว้างขวาง ชาวโลกควรรู้สำนึกบุญคุณ มิฉะนั้นต้องเวียนเกิดเวียนตายเพื่อชดใช้กรรมกัน โดยเฉพาะเกิดโชคไม่ดี เมื่อจิตเราหลงเสียแล้ว จะมิเป็นการเสียดายโอกาสหรอกหรือ ดังนั้นหวังว่าเมื่อชาวโลกเกิดเจ็บป่วยขณะกรรมเวรมาถึง ต้องทนรับกรรมโดยดุษฎี และสำนึกผิดในกรรมเก่า และเพิ่มการทำความดีสร้างกุศล ย่อมจะได้รับการตอบรับแน่นอน เออดี! เฟยหลวนเอ้ย ยกตัวอย่างอีกอันซิ

เฟยหลวน : ค่ะ! อีกคนหนึ่งเป็นอาจารย์ผู้พี่ (หญิง) ของโรงเจ เธอมีคุณอา (ชาย) คนหนึ่งอยู่ที่ญี่ปุ่น ดูเหมือนจะเป็นโรค

ตับแข็ง ก็เจ็บป่วยอยู่เป็นเวลานาน จนกระทั่งอาการคับขัน แล้วจึงนำส่งเข้าโรงพยาบาล คุณหมอว่าคงต้องทรมานอีกหลายวัน เมื่อได้รับข่าวอันนี้อาจารย์ผู้พี่จึงรีบไปที่โรงเจช่วยทำบุญสร้างกุศล แล้วขอต่อเทพพุทธว่าให้ช่วยขจัดปัดเป่าภัยเคราะห์ให้ด้วย โดยไม่คาดคิดเช่นกัน พอคืนนี้ทำบุญเสร็จวันรุ่งขึ้นก็มีข่าวมาว่าคุณอาได้เสียแล้ว ขอเรียนถามอาจารย์ว่านี่เป็นเพราะอุทิศส่วนกุศลไปให้ใช่ไหมคะ จึงทำให้คุณอาไม่ต้องทรมานไปอีกนานใช่ไหมคะ

พระจี้กง : ใช่แล้ว! ชาวโลกต้องรู้ไว้ ทุกเรื่องต้องมีเหตุปางก่อน นี่เป็นเพียงสภาพการณ์หนึ่งของมนุษย์ ถึงแม้การสนองตอบของกฎแห่งกรรมจะซับซ้อน แต่การตอบสนองจะไม่สับสน ตนเองก่ออะไรไว้ต้องรับกรรมนั้นเอง กรรมเวรไม่มีใครรับแทนกันได้ ต้องถือโอกาสนี้สร้างกุศล โดยเฉพาะเมื่อ “บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น” พิมพ์ออกมา ชาวโลกหากสามารถออกแรงช่วยพิมพ์หนังสือ เชื่อแน่ว่าเบื้องบนต้องยินดีต่อจิตกุศลนี้ โดยไม่ทำให้การทำบุญครั้งนี้ไร้อานิสงส์

เฟยหลวน : ค่ะ! ขอบคุณอาจารย์ที่สั่งสอน

พระจี้กง : ดีแล้ว! คืนนี้เอาแค่นี้ คราวหน้าค่อยมาใหม่ อาตมาไปละ

เฟยหลวน : ขอน้อมส่งเสด็จท่านอาจารย์

บันทึกนรกคนเป็น

ตอนที่ 7

เคราะห์ภัยไข้เจ็บสิ้นสุดโดยกุศลส่ง
ศรัทธาสร้างบุญสิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครอง

พระจี้กงเสด็จลงประทับทรง กลอนนำเสด็จ

จี้จิตคนทำบุญเซียนเลิศล้ำ
กง*ฝึกธรรมกงได้รับคุณย่าอด
พระท่านสอนชีวิตถึงสร้างกุศล
พุทธตะวันตกเตรียมปทุมาสน์

(กลอนบทนี้เอาพระนาม พระพุทธจี้กง เป็นโศลกในการแต่งกลอน)

พระจี้กง : ปรากฏการณ์ "นรกคนเป็น" เป็นเรื่องที่ต้องการให้ชาวโลกได้รับรู้และเข้าใจว่า เมื่อร่างกายมีการเจ็บป่วยไม่ว่าจะเป็นโรคอะไรก็ตาม ถ้าได้รับการรักษาเป็นเวลานานแล้วโรคไม่หายสักที พึงเข้าใจว่าเป็นผลพวงมาจากวิญญาณเป็น ๆ ของเขากำลังถูกลงโทษใน "นรกคนเป็น" หวังว่าชาวโลกควรพิจารณาอย่างลึกซึ้ง ทั้งยังต้องเข้าใจว่าตนเองได้กระทำ

---

* กง ภาษาจีนหมายถึง ปู่, กลาง, ส่วนรวม, ในที่นี้หมายถึงปู่

ผิดไว้ ยิ่งคล้องจองกับสภาพการณ์ของการรับโทษเหมือนกับในนรกคนเป็นด้วยแล้วยิ่งควรจะสำนึกผิด และมั่นสร้างกุศลเพื่อเป็นการชดเชยความผิดหนหลัง การเอากุศลมาหักล้างโทษเช่นนี้แล้ว การบำเพ็ญธรรมก็กระทำได้

เนื่องจากในโลกนี้มีการเจ็บป่วยนับเป็นร้อย ๆ ชนิด ซึ่งไม่อาจจะอธิบายได้หมดทุก ๆ โรค เพียงแต่ยกตัวอย่างที่คนเป็นกันมาก นำมาอธิบายเพียงสังเขปเท่านั้น ได้แต่หวังว่าชาวโลกจะเข้าใจว่ากรรมเวรนั้นน่ากลัวนัก ยิ่งผู้ที่กำลังป่วยอยู่บนเตียงยิ่งต้องสำรวจและสำนึกความผิดที่ผ่านมา บางครั้งการเจ็บป่วยมิใช่เพราะเบื้องบนไม่เมตตา และก็มิใช่จะเป็นเคราะห์ภัยที่ร้ายแรงเสมอไป ตรงกับคำกล่าวที่ว่า "ป่วยหนักก็ลดกรรมหนัก ป่วยเล็กน้อยก็ลดกรรมเล็กน้อย" ถ้าหากเกิดป่วยหนักแล้วเข้าใจได้ ก็นับว่าเป็นเรื่องดีอย่างหนึ่งมิใช่หรือ

เฟยหลวน : สวัสดีท่านอาจารย์ คืนนี้มิทราบว่าท่านจะพาไปท่องนรกคนเป็นอีกไหมคะ

พระจี้กง : เจ้ารู้ได้อย่างไรว่าจะไม่ไปล่ะ

เฟยหลวน : เป็นความรู้สึกของศิษย์ค่ะ! คือเห็นอาจารย์ไม่เร่งไม่ร้อน เลยรู้!

พระจี้กง : อ๋อ! ศิษย์โง่อย่างเจ้าก็หัดดูลักษณะได้แล้วหรือ อาตมาขอแสดงความยินดีด้วย

เฟยหลวน : อันนี้ก็...........เพราะท่านอาจารย์มีความสามารถในการสั่งสอนไงเล่า

พระจี้กง : เอ.........ยกย่องอาตมาอีกแล้ว ดีนะที่ยี่ห้อที่อาตมาจดทะเบียนไว้คือ "เจ้าเก่าแน่วแน่" ไม่ถูกลมปากของเจ้าสองสามคำก็เอนเอียงแล้ว

เฟยหลวน : นี่เป็นเรื่องจริง ๆ นะ! ผู้บำเพ็ญธรรมพูดจาโกหกไม่ได้

พระจี้กง : เอาล่ะ! ก็ยอมตามที่เจ้าพูดก็แล้วกัน! คืนนี้เราจะไม่ไปท่องนรกคนเป็นกันละ เราจะมาพิจารณากันถึงเรื่อง การทำบุญสร้างกุศล สามารถลดแรงกรรมลงได้กันดีกว่า

เฟยหลวน : ศิษย์ได้พูดไปแล้วเมื่อคราวที่แล้วมิใช่หรือคะ ยังมีอะไรจะคุยอีกล่ะ

พระจี้กง : ครั้งก่อนที่เจ้าพูด เป็นเรื่องที่ชีวิตใกล้จะสิ้นสุดลงแล้วร่างกายถูกโรคคุกคามทรมาน เมื่อได้สร้างบุญอุทิศให้กับเจ้ากรรมนายเวรไปแล้ว ก็ไม่ต้องถูกคุกคามทรมานอีก เนื่องจากแรงกรรมหมดไปแล้ว แต่ผู้ป่วยก็ได้สิ้นชีวิตลง เจ้าไม่กลัวหรอกหรือว่า คนเขาจะเข้าใจผิดว่าเมื่อได้อุทิศกุศลให้ไปแล้วคนก็ต้อง "ลาก่อน" ใช่ไหม

เฟยหลวน : เออ! ใช่แล้ว! ใช่แล้ว! งั้นจะทำไงดีล่ะ

พระจี้กง : เพราะฉะนั้นเมื่อขึ้นต้นก็ต้องมีลงท้าย! คืนเปลี่ยนรสชาติอีกอย่างมาพูดกันถึงว่า เมื่อทำบุญแล้วชำระล้างแรงกรรมทำให้การเจ็บป่วยค่อยทุเลาลงหรือรู้สึกว่าได้ชำระล้างแล้วอย่างนี้จึงจะลงท้ายได้สมบูรณ์

เฟยหลวน : ก็นับว่าอาจารย์คิดรอบคอบดี ศิษย์ไม่ได้คิดถึงเลยสักนิด คิดแล้วศิษย์นี่หัวขี้เท่อมาก แต่ว่านี่จะเริ่มต้นกันอย่างไรดี

พระจี้กง : ไม่สนว่าจะเป็นแบบเห็นรูปลักษณ์หรือไม่เห็นรูปลักษณ์ ขอเพียงสิ่งที่ผ่านมามีความรู้สึกว่าเมื่อทำบุญแล้วสามารถชำระล้างแรงกรรมไปได้

เฟยหลวน : อย่างนี้หรือ! อืม! ดี! ถ้างั้นศิษย์จะยกตัวอย่างอันหนึ่งก่อน เมื่อหลายปีก่อนมีหญิงสาวคนหนึ่งอยู่ทางแถบตะวันออกของเมืองไถจง ไม่รู้ว่าเป็นโรคประหลาดอะไรคืออาเจียนเป็นประจำ พอรับประทานอะไรลงไปเป็นต้องอาเจียนไม่หยุด ว่ากันง่าย ๆ คือมีอะไรลงท้องไม่ได้เลย แพทย์ก็ตรวจไม่พบเป็นโรคอะไร พูดเพียงอย่างเดียวว่าไม่เป็นอะไร ขณะที่แพทย์ฝีมือดี ๆ ก็หมดทางแก้ไข ก็พอดีมีญาติธรรมผู้หนึ่งแนะนำเธอให้มาหาอาจารย์จ๋วงซิว ในตอนนั้นสภาพร่างกายของเธออาเจียนจนอ่อนระโหยโรยแรง แม้แต่เวลาเดินยังต้องมีคนคอยหามคอยพยุง เมื่ออาจารย์จ๋วงซิวเห็นเข้า ความเวทนาสงสารก็เกิดขึ้นทันที ตัดสินใจช่วยเหลือเธอ จัดการเรื่องไกล่เกลี่ยทันที จ๋วงซิวบอกกับเธอว่า เป็นเพราะเจ้ากรรมนายเวรกำลังตามมาทวงหนี้ ขอให้เธอจงตั้งใจศรัทธา ตลอดเวลาสามวันที่ต้องทำพิธีอ้อนวอนขอความช่วยเหลือในโรงเจนั้น คนในครอบครัวเธอต่างยินดีพร้อมใจกัน ในวันแรกภายหลังได้ทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลแล้ว ก็ให้คนที่บ้านพยุงเธอกลับไป แต่พอกลับถึงประตูหน้าบ้านเท่านั้น เธอก็เริ่มอาเจียนทันทีครั้งหนึ่ง

ในตอนนั้นศิษย์รู้สึกหนักใจ ไม่รู้ว่าสามวันแล้วเธอจะหายไหม หรือว่าเธอจะหายในสามวัน เธอจะมาไหมหนอ

พระจี้กง : ต่อมาเป็นอย่างไร เธอกลับมาหรือเปล่า

เฟยหลวน : มาซิ! เธอมีความศรัทธาดี! วันที่สองเธอก็มาอีก แต่ครั้งนี้ไม่ต้องหามแต่ก็ยังต้องมีคนคอยพยุง อาจารย์จ๋วงซิว ได้ถามเธอว่ารู้สึกดีขึ้นบ้างไหม เป็นเพราะเธอยังมีอาเจียนอยู่ จึงตอบกลับมาว่า "ยัง" อาจารย์จ๋วงซิวจึงทำพิธี "ไกล่เกลี่ย" ให้อีกครั้งหนึ่ง เธอก็เดินได้โดยไม่ต้องมีคนต้องคอยพยุง มิหนำซ้ำเธอยังสามารถเดินไปถึงหน้าพระพุทธรูป ไปกราบขอบพระคุณได้ด้วยตนเอง ท่านอาจารย์คะนี้เป็นเรื่องที่เหลือเชื่ออีกเรื่องหนึ่งใช่ไหมคะ

พระจี้กง : ที่จริงก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่น่าแปลกประหลาดอะไร เป็นเพราะวิญญาณเป็นของเธอถูกจับไปที่นรกคนเป็น ถูกลงโทษให้ "กรอกท้อง" ดังนั้นไม่ว่าอาหารใด ๆ ก็รับประทานเข้าไปไม่ได้ พอเข้าท้องก็ให้อาเจียนออกมา ภายหลังได้ทำบุญทำกุศลเพื่อชดเชยกรรมเวรที่ผ่านมา ทำให้วิญญาณเป็น ๆ ของเธอไม่ถูกจับไปรับโทษในนรกคนเป็นอีก สิ่งนี้เป็นหลักฐานใช้ยืนยันที่ดีว่า บุญกุศลใช้ชดเชยกรรมที่ผ่านมาได้ แต่ที่น่าสมเพชก็พวกที่หลงคิดว่า พอได้สร้างกุศลบ้าง ก็หวังขอให้ได้ผลในทันที แต่กลับไม่รู้ว่าผู้ที่มีกรรมเวรที่หนัก วิญญาณเป็น ๆ ถูกทำโทษนานวัน ไม่อาจฟื้นคืนสภาพได้ในทันที จำเป็นที่ต้องค่อย ๆ เจริญกุศล ก็จะทำให้ค่อย ๆ ฟื้นคืนสภาพได้

ก็อย่างที่เจ้าพูดว่า ในวันแรกที่ได้ทำบุญแล้ว ก็ได้ลดแรงกรรมลงไปบ้างแล้ว แต่เนื่องจากยังมีอาการเจ็บไข้อยู่จึงตอบว่า "ยังไม่ดีขึ้น" ดังนั้นจึงหวังว่าชาวโลกควรเข้าใจในจุดนี้ให้ดี ต่อมาเป็นอย่างไร

เฟยหลวน : ผ่านไปได้ครึ่งปี ที่โรงเจมีงานพิธีปล่อยชีวิตสัตว์ ก็บังเอิญได้พบเธออีก โอ้! พวกเรารู้สึกตกใจกัน

พระจี้กง : หือ! เป็นไรหรือ เธอหายดีแล้วไม่ใช่หรือ

เฟยหลวน : ใช่ค่ะ! เธอหายแล้ว! แต่ตอนที่เธอมาครั้งแรกซิ รูปร่างเธอผอมโซเหลือแต่กระดูกเหมือนไม้เสียบผี สภาพความเจ็บป่วยทำให้ทุกคนอดเวทนาไม่ได้ แต่เมื่อได้เห็นเธอในงานพิธีปล่อยสัตว์นั้น หน้าตาเธอเปล่งปลั่งมีรัศมีมีร่างกายอ้วนท้วมอะไรอย่างนั้น! ดูราวกับว่าเป็นคนละคนกันเลยทีเดียว ดังนั้นพวกเราจึงรู้สึกตกใจกันทั่ว จึงพากันอวยพรให้เธอ แต่ก็ไม่คาดคิดว่าเธอจะพูดออกมาคำหนึ่งจนทำให้อาจารย์จ๋วงซิวและคนทั้งหลายต่างพากันสะอึกไปตามกัน และนี่ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้อาจารย์จ๋วงซิวถึงกับไม่ยอมทำพิธีไกล่เกลี่ยให้ใครอีก

พระจี้กง : เอ๊ะ! รุนแรงขนาดนั้นเชียวหรือ! เธอพูดว่าอะไรบ้าง

เฟยหลวน : เธอพูดว่า "ร่างกายของฉันดีแล้ว มาทำบุญทำกุศลที่โรงเจท่านได้ผลดีหรอก แต่ว่าแพงเหลือเกิน........."

พระจี้กง : นี่เป็นโรคธรรมดาของชาวโลก ค่ารักษา ค่ายาที่จ่ายทุกวันไม่บ่นว่าแพง ยาที่รับประทานเอย ยาฉีดเอย ล้วนเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ เป็นของที่ใช้มารักษาตนถึงแพง

ก็ไม่พูด กลับไม่รู้ว่ายาเหล่านั้นกลับค่อย ๆ กัดกร่อนทำลายเนื้อเยื่อของตนเองทีละน้อย หากแต่การทำบุญก็เป็นเพียงใบอนุโมทนาเพียงแผ่นเดียวที่นำไปเผาเท่านั้น ไม่เห็นมีอะไรแม้แต่น้อยที่ใช้รักษาตัวเหมือนพวกหยูกยาเหล่านั้น น่าเวทนาที่ชาวโลกกลับไม่รู้ว่า ด้วยบุญที่ทำนี้จึงไม่ทำลายเนื้อเยื่อของกายเรา ในทางตรงข้ามกันเป็นผลดีต่อการซ่อมแซมของเนื้อเยื่อ เพราะฉะนั้นชาวโลกอย่างไง ๆ ก็ยังสงสัยอยู่ดีว่าบุญกุศลนั้นมีอานิสงส์จริงหรือ ทำไมง่าย ๆ อย่างนี้หนา

เฟยหลวน : ก็เพราะง่าย ๆ อย่างนี้ จึงทำให้ผู้ที่ไม่เคยปฏิบัติธรรมหรือไม่เชื่อในกฎแห่งกรรมเกิดความเคลือบแคลงสงสัย เพราะฉะนั้นทางโรงเจจึงทำแต่พิมพ์หนังสือธรรมะแจกจ่ายเป็นวิทยาทานบ้าง อัดเทปบ้าง อัดวีดีโอบ้าง และก็บรรยายธรรมตามสถานีวิทยุ เป็นงานทางด้านกล่อมเกลาจิตใจ มุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือฟื้นฟูจิตวิญญาณ และเลิกการบริการทางด้านการเจ็บป่วยทางกาย พูดง่าย ๆ ไม่เน้นงานบริการเป็นหลัก ถ้าหากพบว่ามีผู้ที่ใจบุญ เมื่อมีเจ็บป่วยมาขอความช่วยเหลือก็เพียงแนะนำให้พวกเขาไปทำบุญทำกุศล เพื่อชดเชยเวรกรรม การเจ็บป่วยก็จะค่อย ๆ หายไปเอง ถ้าหากเชื่อก็ให้ไปทำกันเอง หากไม่เชื่อก็ตามแต่ธรรมชาติ ไม่คะยั้นคะยอให้ไปทำ

พระจี้กง : ถูกต้อง! “วิถีธรรมคือธรรมชาติ” การแนะนำตามแต่กรรมสัมพันธ์ก็พอแล้ว

เฟยหลวน : หากแต่ไม่รู้สาเหตุที่ทำให้หญิงสาวผู้นี้ต้องอาเจียน

ว่าเป็นเพราะอะไร ขอท่านอาจารย์โปรดชี้แจงเพื่อให้ชาวโลกไว้เป็นอุทาหรณ์

พระจี้กง : เออดี! เรื่องนี้มีสาเหตุทั้งปัจจุบันและอดีตชาติ โดยปกติมักมีใจอกุศล และไม่บำเพ็ญทางวจี (ปาก) ควรจะรู้ว่า การระมัดระวังวาจาเป็นกุศล อย่าสร้างวจีกรรม อย่าพูดจาพร่ำเพรื่อ คำพูดเสียดแทงคนอื่น หรือชอบพูดในสิ่งที่ไม่ควรพูด เช่น พูดจาลามก หรือเป็นคนชอบอิจฉาริษยาคนอื่น ไม่เคยเห็นความดีของผู้อื่น เห็นความสำเร็จของคนอื่นก็พูดจานินทา เหล่านี้ล้วนเป็นจิตอกุศลทั้งสิ้น พวกที่ก่อกรรมเช่นนี้ ทางนรกคนเป็นก็จะไปจับเอาวิญญาณเป็น ๆ ของเขามาทำการ “ล้างท้อง” เริ่มจากปากไปจนถึงกระเพาะ รสชาติช่างทรมานยิ่งนัก เพราะฉะนั้น อาตมาขอเตือนชาวโลก อย่ามีใจอกุศลเลย มิฉะนั้นก็จะเชิญยมทูตจากนรกคนเป็นมาช่วยชำระล้างขยะในกระเพาะของเจ้าฟรี ๆ หวังว่าชาวโลกอย่าใช้ความสามารถของลิ้นให้มากนัก ที่พูดว่า “โจมตีคนอย่าเปิดโปงให้เกินเลยนัก” กับเรื่องราวต่าง ๆ ก็อย่ามีใจอกุศล ก็จะไม่ต้องถูก “ล้างท้อง” อย่างทุกข์ทรมานจากแรงกรรม

เฟยหลวน : ขอบคุณท่านอาจารย์ที่ชี้แจง เชื่อแน่ว่าชาวโลกต้องเข้าใจได้บ้าง

พระจี้กง : ถ้างั้นเฟยหลวน เจ้าจงยกตัวอย่างอีกสักอันซิ เพื่อให้ผู้คนเขาเพิ่มความเข้าใจ แม้แรงกรรมจะหนัก ขอเพียงให้ตั้งอกตั้งใจศรัทธาอ้อนวอนไกล่เกลี่ย ก็จะได้รับการตอบสนอง

ก็จะได้รับความช่วยเหลือ

เฟยหลวน : อืม! เอาเรื่องเร็ว ๆ นี้ก็แล้วกัน มีญาติธรรมผู้พี่ที่โรงเจนี้ ที่ชั้นบนของบ้านเธอมีครอบครัว ๆ หนึ่ง สองสามีภรรยามีบุตรหญิงสองคนชายหนึ่งคน ลูกสาวคนโตปีนี้อายุยี่สิบปี เติบโตมามีรูปร่างหน้าตาดี แต่โชคไม่ดี เกิดโรคร้ายขึ้นกับเธอ ผ่านการตรวจร่างกายของแพทย์แล้วพบว่าเธอเป็นมะเร็งในเม็ดโลหิต และบอกว่าเธอจะมีชีวิตอยู่ได้ไม่นานนัก ข่าวคราวเหมือนฟ้าผ่ากลางฤดูร้อน สองสามีภรรยาถูกคลื่นชีวิตถาโถมอย่างหนักหน่วง คนทั้งครอบครัวตกลงสู่ทะเลเศร้าอย่างฉับพลัน คุณแม่ของเธอล้างหน้าด้วยน้ำตาทุกวัน ญาติธรรมผู้พี่ของเราเห็นสภาพเช่นนี้ ถึงแม้จะรู้ว่าอาจารย์จ๋วงซิวของเราไม่ยอมบริการแก่ผู้ศรัทธาผู้ใดอีกแล้ว แต่ทว่าด้วยจิตที่เวทนายิ่งก็ยังบอกพวกเขาว่า น่าจะไปหาอาจารย์ของเราที่โรงเจจ๋วงเซินถังว่าจะมีความหวังอะไรบ้างไหม แต่ว่าอาจารย์ของเราไม่รับบุคคลภายนอกแล้ว แต่ถ้าพวกท่านมีใจศรัทธาเชื่อแน่ว่าเทพพุทธต้องช่วยเหลือเป็นแน่ เพราะว่าอาจารย์ของเรามีพื้นจิตที่เมตตา ท่านอาจารย์อาจยอมรับพวกท่านก็ได้ไม่แน่นะ แต่ถ้าอาจารย์บอกพวกท่านทำอะไร ท่านต้องปฏิบัติตามทุกอย่าง โดยเฉพาะต้องเชื่อใจห้ามไม่ให้มีจิตเคลือบแคลงเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง ถ้าหากทำได้เช่นนี้ ฉันก็จะพาพวกท่านไปอ้อนวอนอาจารย์ของเราให้สงสาร คุณแม่เธอเมื่อได้ฟังเช่นนั้นแล้ว ประดุจดั่งสายน้ำมนต์กลางทะเลทราย ประกอบกับความมีชื่อเสียงดี

ของโรงเจจ๋วงเซินถัง ซึ่งหล่อนได้กิตติศัพท์มานานแล้ว เพียงแต่ยังไม่มีโอกาสไปไหว้เท่านั้น ตอนนี้ยิ่งได้ยินว่ามีโอกาสแห่งการอยู่รอดจึงมีความยินดี พร่ำแต่พูดว่า "ได้ค่ะ! ได้ค่ะ!"

พระจี้กง : อืม! ต่อไปเป็นอย่างไร

เฟยหลวน : จริงอย่างที่ว่า "ใต้หล้าใจของพ่อแม่" คุณแม่ผู้นั้นเมื่อไปถึงที่โรงเจแล้ว พอพบอาจารย์จ๋วงซิวเท่านั้นรีบคุกเข่าลงพื้น ร้องขอให้อาจารย์จ๋วงซิวช่วยชีวิตลูกสาว อาจารย์จ๋วงซิวได้ฟังเรื่องราวของเขามาก่อนแล้วจากญาติธรรมผู้พี่ถึงสภาพการเจ็บป่วย ตอนนี้ยิ่งเห็นสภาพเช่นนั้นแล้วยิ่งสงสาร และเมื่อได้รับความเห็นด้วยจากเทพพุทธแล้ว จึงจัดให้พวกเขาได้ปล่อยชีวิตสัตว์ก่อน และทำบุญด้วยการซื้อเทปธรรมะเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้กับเจ้ากรรมนายเวร ปะเหมาะกับทางโรงเจกำลังจัดงานประชุมธรรมะขึ้น จึงให้เขาได้จุดดวงประทีปมงคลดวงหนึ่งในงานประชุมธรรมะเป็น "ประทีปดวงประธาน" เพื่ออุทิศให้กับแรงกรรม ทั้งยังได้สั่งให้มาถวายน้ำชาพระและขอวอนขอให้พระช่วย ทำแบบนี้ติดต่อกันมาครึ่งเดือน คุณแม่ที่น่านับถือเช่นนั้นปฏิบัติตามทุกประการ ได้มาวอนขอและถวายน้ำชาทุก ๆ วัน แต่ละครั้งเมื่อพบอาจารย์จ๋วงซิวจะคุกเข่าลงไหว้ จนทำให้อาจารย์จ๋วงซิวไม่กล้าให้เธอได้พบหน้ากันจัง ๆ

พระจี้กง : ต่อมาเป็นอย่างไร

เฟยหลวน : เวลาผ่านไปประมาณสองเดือนเศษ เด็กสาวที่ถูก

แพทย์ประกาศว่าหมดทางรักษาคนนั้นก็ได้ออกจากโรงพยาบาล และในวันที่ออกจากโรงพยาบาลวันนั้น ก็ได้มายังโรงเจกับมารดาก่อน เพื่อขอบคุณเทพพุทธที่เมตตาช่วยเหลือ ตอนนี้ได้ข่าวว่าเธอสามารถขึ้นรถไปไหนมาไหนได้แล้ว เมื่อเร็ว ๆ นี้ยังมาไหว้พระที่โรงเจด้วย แต่ศิษย์ยังไม่ได้พบเห็นเลย

พระจี้กง : ยอดไปเลย นี่คืออิทธิฤทธิ์แห่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และนี่คืออานิสงส์แห่งแรงกุศลที่ไม่อาจคาดคิด ผนวกกับมารดาของผู้ป่วยมีความเชื่อใจ มีความศรัทธาและจิตใจที่อดทนสะเทือนถึงเบื้องบน ทำให้สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ก็สามารถเป็นไปได้ ซึ่งเป็นหลักฐานยืนยันที่ดี

เฟยหลวน : แต่ไม่ทราบว่าเจ้า “มะเร็งเลือด” นี้มีแรงกรรมแบบไหนที่ทำให้เกิดขึ้น อยากให้ท่านอาจารย์ช่วยอธิบายหน่อยค่ะ

พระจี้กง : สาเหตุที่ทำให้เกิดโรคนี้ อาจเกิดจากชาติก่อนหรือชาติปัจจุบัน ที่ใช้ความสะดวกจากหน้าที่การงาน เบียดบังเอาเงินที่ผิดกฎหมาย คนที่มีแต่ความโลภไม่รู้เบื่อตลอดเวลาเอาแต่ละโมบโลภมากทุจริตถึงที่สุดแล้ว นรกคนเป็นก็จะให้คนมาจับไปอยู่ในบ่อเลือด เพื่อให้กายเนื้อของเขามีเลือดผิดปกติจนกระทั่งถึงที่สุดแห่งชีวิต จึงถูกยมทูตจับไปยังยมโลกเพื่อพิจารณาความ

เฟยหลวน : แล้วที่พูดกันว่า คนที่เป็นโรคที่ไม่มีทางรักษาแล้วนอนอยู่บนเตียงเป็นระยะเวลายาวนานจึงค่อยสิ้นชีวิต

ก็คงเป็นเพราะบุญกุศลไม่เพียงพอ หรือเพราะครอบครัวไม่มีคุณธรรมเป็นเหตุ

พระจี้กง : เช่นนั้นแหละ! ถึงแม้นรกคนเป็นจะจับวิญญาณเป็น ๆ ไปทำโทษ เพื่อให้ร่างกายเขาได้รับทุกข์ทรมาน แต่ยังมีอีกอย่างหนึ่งคือ "ด่าน" ที่คอยจับคนที่ป่วยเป็นโรคที่รักษาไม่หายเอาไว้ตอนถอดวิญญาณไปท่องเที่ยว อาตมาจะเชิญยมทูตพาเจ้าไปเยี่ยมชม เพราะฉะนั้นถึงแม้นรกคนเป็นจะแบ่งเป็นหลายแผนกก็ตาม วันก่อน ๆ ที่เราไปเยี่ยมชมนรกคนเป็นก็เพียงแต่จับวิญญาณเป็น ๆ มารับโทษเท่านั้น ยังไม่ถึงกับเอาชีวิต ยังมีอีกแผนกที่คอยทำโทษคนที่ได้ทำบาปหนัก ไม่ว่าจะเป็นปัจจุบันชาติหรืออดีตชาติ โดยต้องการให้ร่างกายของเขาต้องทนทุกข์ทรมาน ได้รับความเจ็บปวดจนถึงที่สุดจนสิ้นชีวิตจึงหยุด เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะบาปที่ทำหนักมากจำเป็นต้องอาศัยกายสังขารขอใช้กรรม ซึ่งโทษคนอื่นไม่ได้ ดังนั้นบางคนที่พูดว่าเป็นโรคของชาติปางก่อน พอเกิดมาก็เป็นโรคต้องทุกข์ทรมานจนตาย ก็เป็นสาเหตุนี้แหละ แต่สำหรับหญิงสาวผู้นี้ที่มีกรรมหนัก ซึ่งอยู่ในวาระที่จวนเจียนเต็มที่แล้ว เพราะได้พึ่งบุญกุศลจนได้รับการขจัดปัดเป่าจนหายได้ แต่อาตมาอยากจะให้เฟยหลวนเจ้าจงไปบอกเธออีกทอดหนึ่งว่า กรรมตามสนองครั้งนี้ที่จริงต้องทุกข์ทรมานจนกระทั่งสิ้นชีวิต แต่เป็นเพราะมารดามีความศรัทธาเชื่อถือปฏิบัติคุณงามความดี จนกระทั่งได้รับการขจัดปัดเป่า เบื้องบนสงสารเห็นอกเห็นใจในความ

เอื้ออาทรของมารดา ดังนั้นจึงอภัยโทษให้เป็นกรณีพิเศษ ซึ่งเป็นการผ่อนหนักเป็นเบา อีกอย่างคือชีวิตที่ได้คืนมาจากการทำบุญทำกุศล เพราะฉะนั้นบุญกุศลต้องกระทำอยู่ตลอดเวลาไม่หยุดหรือขาดตอน จึงสามารถปกป้องเธอไม่ต้องทุกข์ทรมานจาก “มะเร็งเลือด” อีก ที่ดีที่สุดคือช่วยให้เธอเข้าสู่ธรณีศักดิ์สิทธิ์ (บวช) จะได้ผลดีกว่า เพื่อให้กายได้ปฏิบัติจะได้เพิ่มพูนกุศลที่มองไม่เห็นเป็นการเพิ่มการป้องกัน ถ้าได้เช่นนี้จึงจะดี เจ้าเข้าใจไหม

เฟยหลวน : ที่แท้เป็นเช่นนี้เอง ขอบคุณท่านอาจารย์ที่ชี้แนะ ศิษย์จะบอกให้เธอได้ทราบ

พระจี้กง : อาตมาก็อยากจะตักเตือนชาวโลกไว้ ณ ที่นี้ อย่าพูดว่าเบื้องบนไม่มีหูไม่มีตา ข่มเหงรังแกคน ในที่ลับก็มีพระมีเจ้าเหนือหัวสามฟุตมีพระเจ้า ไฉนเลยเบื้องบนจะปล่อยเจ้าไปล่ะ คืนนี้พอเท่านี้ เฟยหลวนจงเตรียมตัวให้ดี คราวหน้าจะพาวิญญาณเจ้าไปท่องนรกคนเป็น เพื่อเขียนหนังสือให้ยอดเยี่ยมเลย อาตมาไปล่ะ

เฟยหลวน : ค่ะ! ขอบคุณท่านอาจารย์ ขอน้อมส่งท่านอาจารย์

บันทึกนรกคนเป็น

ตอนที่ 8

นรกคนตายไม่มีคนมีชีวิต
นอกจากบุญกุศลทำให้เปลี่ยนแปลง

พระจี้กงเสด็จลงประทับทรง กลอนนำเสด็จ

สถานธรรมจ๋วงเซินถังช่วยกล่อมเกลา
ผู้บำเพ็ญจิตต้องเฝ้าตลอดกาล
นรกคนเป็นฟ้ากำหนดปรากฏการณ์
พุทธจิตเพลาพิลาสไม่มีสอง

พระจี้กง : พุทธมีแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์ แต่ก็ขึ้นอยู่กับบุญสัมพันธ์ที่ต่างกัน จึงให้เลือกผู้มีบุญสัมพันธ์แล้วบำเพ็ญ น่าเสียดาย! สถานธรรมในปัจจุบันต่างก็มีกำแพงกั้นขอบเขต มีความเห็นที่ต่างกัน จึงเป็นเหตุให้การเผยแผ่มหาสัทธรรมไม่กว้างขวางเต็มที่ กลับกลายเป็น "ปู่พูดปู่มีเหตุผล ย่าพูดย่ามีเหตุผล" หาใช่เป็นความต้องการของเบื้องบนไม่ ด้วยเหตุนี้อาตมาหวังว่าผู้บำเพ็ญธรรมในโลกนี้ โดยเฉพาะหัวหน้าสถานธรรม หรือผู้รับผิดชอบต่อพระเจ้า ต้องไม่มีความคิดว่าตนเองเหนือกว่าคนอื่น ควรรู้ว่าพุทธธรรมมีความเสมอภาค เพียงแต่ละคนมีกรรมสัมพันธ์ไม่เหมือนกัน การบำเพ็ญ

จึงต่างกัน การบำเพ็ญกับการเข้าถึงธรรมจะสำเร็จได้ช้าหรือเร็วต่างกันเท่านั้น

ปัจจุบันชะตาฟ้ากำหนดแปรผัน ขอเพียงมีใจจะทำงานด้านธรรมะ เบื้องบนก็จะส่งเทพศักดิ์สิทธิ์มาให้ความช่วยเหลือในการเผยแผ่ธรรมะ เพราะฉะนั้นชาวโลกควรเข้าใจ ขอเพียงมีผู้จะขยายธรรมะโดยยอมปฏิบัติธรรมอย่างเท้าติดดินเท่านั้นก็จะรู้สึกได้ว่ามีเทพพุทธมาช่วยเหลือ

เฟยหลวน : ราตรีสวัสดิ์อาจารย์! ทำให้ท่านอาจารย์ต้องลำบากลำบนอีกแล้ว อาจารย์พูดเมื่อตะกี้นี้ ศิษย์มีความรู้สึกเห็นด้วยความเห็นผิดของคนในสถานธรรมปัจจุบันนี้ก็ถูกท่านอาจารย์พูดออกมาแล้ว

พระจี้กง : ปัจจุบันในท้องถิ่นภาคกลาง ความเจริญทางธรรมะของโรงเจจ๋วงเซินถังของเจ้านี้คงเส้นคงวามาตลอด ยึดมั่นในอุดมการณ์เพื่อการอบรม เบื้องบนรู้สึกอบอุ่น ดังนั้นจึงมอบหน้าที่ให้เป็นพิเศษ ด้วยเหตุนี้ขอให้บรรดาศิษย์ของจ๋วงเซินถังควรพิจารณาอย่างลึกซึ้ง ถึงความประสงค์ของเบื้องบนที่มอบภาระอันหนักนี้ แต่ละคนควรเตรียมตัวที่จะออกมารับใช้ได้ทันทีเพื่อบูชาพลังจิตของตนเอง อย่ามัวแต่เฝ้าเป็นห่วงแต่บ้านช่องต้องรู้ไว้ว่าชะตาฟ้ากำลังแปรเปลี่ยน ได้ทำให้งานด้านธรรมะของโรงเจก้าวหน้าไป ไม่เพียงแต่ศิษย์ของจ๋วงเซินถังเท่านั้นแต่เป็นมวลชนของจ๋วงเซินถังด้วย มิเพียงทำงานให้โรงเจเท่านั้น แต่ทำงานให้กับมหาชนอีกด้วย อันภารกิจเช่นนี้ก็เพื่อ

ต้องการให้พวกเราได้มีโอกาสสร้างบุญเพื่อชำระล้างหนี้กรรม สำหรับนายจ๋วงซิวก็หาใช่เป็นเพียงอาจารย์ของโรงเจจ๋วงเซินถัง เท่านั้น หากแต่เป็นอาจารย์ของมหาชน ก็อย่างที่พูดจุดมุ่งหมายของจ๋วงซิวตั้งแต่นี้ไป ก็เพื่ออบรมกล่อมเกลาให้มาก ๆ โดยทั่ว ๆ ไป มิเพียงอบรมแต่ศิษย์ของโรงเจเท่านั้น หวังว่าศิษย์ทั้งหลายคงเข้าใจ

เฟยหลวน : ที่จุดนี้ก็เหมือนอาจารย์จ๋วงซิวซึ้งรู้พอสังเขป เพราะฉะนั้นในทุกวันนี้งานที่ทำก็ได้บอกให้ผู้บำเพ็ญในโรงเจรู้ว่า ทิศทางที่จะเดินไปทางไหน กับงานธรรมะที่จะเผยแผ่ส่วนใหญ่ก็เพื่ออบรมกล่อมเกลาโดยทั่ว ๆ ไป

พระจี้กง : ที่ผ่านไปแล้วก็คือ........เกิดในจีนได้ยาก มหาสัทธรรมได้ยินได้ยาก เกิดเป็นมนุษย์ได้ยาก ธรรมาจารย์พบได้ยาก ตอนนี้อาตมาขอเพิ่มคำว่า "ทำกุศลได้ยาก" ขอให้ศิษย์หยั่งรู้ให้ล้ำลึก เอาล่ะ! คืนนี้เวลาก็ดึกแล้ว เฟยหลวนขึ้นบนปทุมาสน์ เราจะเดินทางกัน

เฟยหลวน : จะไปทัศนศึกษานรกคนเป็นอีก โอ้! ศิษย์คิดถึงสภาพการณ์ของวิญญาณคนเป็นที่กำลังรับทุกข์เหล่านั้นแล้ว รู้สึกใจคอไม่สงบ มือไม้หนาวเย็นไปหมด จิตใจก็ทนไม่ค่อยไหว แต่เพื่อการแต่งหนังสือปลอบเตือนชาวโลก ไม่อยากไปก็ต้องไป เห็นทีต้องทนฝืนไป

พระจี้กง : สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เวไนยสัตว์ได้ก่อกรรมเอาไว้เอง ก็จำเป็นต้องได้รับการตอบสนองจากผลกรรมอันนั้น มิใช่

เบื้องบนไม่เมตตา และก็มิใช่อาตมาจะใจจืด มันเป็นกรรมที่ตนเองก่อมาเองจริง ๆ ก็จำเป็นต้องให้ตนเองไปชดใช้กรรมบ้าง การไปเที่ยวนรกคนเป็นก็เพื่อให้ชาวโลกที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว จะได้หวาดเกรงคอยระมัดระวังถึงการกระทำของตนเอง สำหรับจิตเมตตาของเฟยหลวนก็ได้แผ่ให้บรรดาวิญญาณคนเหล่านั้น ทำให้พวกเขาได้ลดการเจ็บปวดลงไปได้บ้าง เพราะฉะนั้นเจ้าไม่ต้องหวาดหวั่นกับวิญญาณคนเป็นเหล่านั้นจนใจคอไม่สงบ รู้ไหม

เฟยหลวน : ศิษย์รู้ค่ะ ขอบคุณอาจารย์ ศิษย์นั่งเรียบร้อยแล้ว เชิญอาจารย์ออกเดินทางได้

พระจี้กง : เออดี! หลับตาเสีย ขึ้นได้............. ถึงแล้ว ยมบาลกำลังรอเราอยู่โน้นแล้ว รีบขึ้นไปคารวะเสีย

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์เฟยหลวน ขอคารวะท่านยมทูตและท่านเทพทุกท่าน ศิษย์มารบกวนท่านเทพอีกแล้ว

ยมบาล : มิต้องเกรงใจ ลุกขึ้นเถอะ ขอต้อนรับท่านพระอรหันต์จี้กงที่มาเยี่ยมอีก ขอเชิญน้ำชาข้างในขอรับ

พระจี้กง : คืนนี้อย่าดื่มน้ำชากันเลย อาตมาจะตามไปดูด้วย แต่วันนี้จะไปดูอีกแห่งหนึ่งของนรกคนเป็น หวังให้ท่านยมบาลรีบ ๆ นำไป

ยมบาล : ขอรับ! กระผมได้รับสัญญาณมือเมื่อวันก่อน รู้ว่าวันนี้จะพาเฟยหลวนไปดูผู้รับทุกข์จากโรคที่ไม่มีทางรักษาคือนรกที่รับโทษหนัก ก็เป็นขุมนรกคนตายที่วิญญาณคนเป็น

กำลังได้รับกรรมอยู่ขณะนี้เป็นส่วนหนึ่งของนรกคนเป็น เชิญขอรับ! เชิญท่านทั้งสองตามกระผมมาทางนี้.......

เฟยหลวน : หูได้ยินเสียงร้องตะโกนเป็นช่วง ๆ ฟังดูน่าสงสารนะ

ยมบาล : ถึงแล้ว! ที่นี่เป็นนรกคนตายที่ผู้รับโทษอยู่ในนรกคนเป็น

เฟยหลวน : ทำไมจึงเรียก "นรกคนตาย" คะ

ยมบาล : ที่นี่เปรียบเหมือนคุกตะรางในโลกมนุษย์ มีโทษจำคุก 2 ปีก็มี 5 ปีก็มี ที่มีกำหนดต่าง ๆ กันซึ่งในนรกคนเป็นก็เหมือนกัน วิญญาณคนเป็นที่ถูกจับมาลงโทษจะมีกำหนดแน่นอน ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับบาปของแต่ละคนที่ทำมาในชาติก่อน หรือชาติปัจจุบันว่ามีมากน้อยแค่ไหน แต่วิญญาณคนเป็นในนรกคนตายก็เปรียบเหมือนนักโทษประหารในโลกมนุษย์ ซึ่งต้องถูกทรมานจนถึงวันตายจึงจะจบสิ้นกัน กายเนื้อของคนนั้นได้ก่อกรรมทำเข็ญไว้หนักมากในชาติก่อนหรือชาติปัจจุบัน วิญญาณของเขาจะถูกจับมารับโทษที่นี่จนกว่าชีวิตจะหาไม่ เพราะฉะนั้น กายเนื้อจึงเป็นโรคที่ต้องตาย วิญญาณเป็น ๆ ของเขาก็จะถูกจับมาลงโทษที่นี่จนสิ้นชีวิต เป็นอย่างนี้ท่านเข้าใจไหม

เฟยหลวน : อ๋อ! เป็นแบบนี้เอง ศิษย์เข้าใจแล้วค่ะ ทำไมวิญญาณเป็น ๆ แต่ละคนจึงถูกจับแช่อยู่ในบ่อรูปสี่เหลี่ยม (มองไปข้างหน้า............) อุ๊ย...........ในบ่อมีหนอนเป็นเส้น ๆ เต็มไปหมด น่ากลัวจะตายแล้ว ศิษย์กลัวจะเห็นอย่างที่เห็นนี่แหละ

ดูแล้วขนลุกซู่เลย ดูซิเหงื่อออกเต็มฝ่ามือเลย หนอนเหล่านั้นอยู่เต็มบ่อไปหมด แถมยังเกาะติดบนตัวอีกด้วย ดูเหมือนกำลังดูดเลือด เห็นแขนขาถูกดูดแน่นจนคนในนั้นไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ ได้แต่ร้องไห้ตะโกน โอย...........อาจารย์ขา! น่ากลัวเหลือเกิน ที่จริงพวกนี้เขาเป็นโรคอะไรกันคะ

พระจี้กง : ดูเจ้ากลัวจนร้องเสียงหลง อย่ากลัว มีสติเอาไว้ ลองดูบางคนซิว่ามีสภาพอย่างไรในบ่อ แล้วค่อยอธิบายให้ชาวโลกได้รับรู้ว่า พวกเขา (เธอ) ว่าทำกรรมอะไรเอาไว้ จึงได้รับการตอบสนองอย่างนี้

เฟยหลวน : ศิษย์จะเป็นลมอยู่แล้ว ไม่กล้าดูต่อไปอีก

ยมบาล : พวกนี้มีโทษที่ต้องรับ เฟยหลวนเจ้าอย่ากลัว สภาพคนในบ่ออีกหลายคน ดู ๆ แล้วก็ไม่น่าจะกลัวอะไร

เฟยหลวน : ค่ะ.......(กลัว ๆ อยู่ แต่ก็ดูต่อไป กลับไปคงไม่กล้ารับข้าว ทานอะไรเข้าไปคงอาเจียนออกมาหมด)

พระจี้กง : เฟยหลวนเจ้าท่องกลอนอะไรหรือ พูดอะไรหรือ

เฟยหลวน : อ๋อ! ไม่มี ไม่มีอะไร (ก็ยังกลัว ๆ อยู่) ออกไปดูหนอนในบ่ออีก เห็นมันอยู่แถว ๆ คอหอย พวกวิญญาณเป็น ๆ เหล่านั้นร้องจนไม่มีเสียง บ้างก็มีหนอนเกาะติดอยู่แถว ๆ ตับ คนนั้นมีหนอนเกาะอยู่แถว ๆ จมูก ที่แท้พวกนี้เป็นอะไรกันนะ นอกจากที่เห็นครั้งแรกมีหนอนเกาะอยู่เต็มตัวไม่มีที่ว่างเว้นเลย นอกนั้นก็มีหนอนเกาะอยู่เป็นแห่ง ๆ ไป แต่ดูเหมือนว่าไม่เหมือนพวกวิญญาณเป็น ๆ ในนรกคนเป็นเลย การเจ็บปวดจะมีระยะ

เวลา แต่ทางนี้จะเจ็บปวดติดต่อกันไปไม่มีหยุด

ยมบาล : วิญญาณคนเป็นในนรกคนเป็น การรับโทษจะมีระยะเวลาการเจ็บปวด มิได้รับโทษตลอด 24 ช.ม. แต่ผู้รับโทษในขุมนี้เป็นเพราะบาปที่ทำบาปที่สุด กรรมหนักมาก ดังนั้นตลอด 24 ช.ม. ก็จะได้รับโทษอยู่ตลอดเวลา สำหรับกายเนื้อในโลกมนุษย์ไม่มีผลการรักษาจากยาแก้ปวดหรือมอร์ฟีน ดังนั้นกายเนื้อของเขาจะเจ็บปวดทรมานจนกว่าจะตาย ถึงแม้จะเป็นเช่นนี้ การใช้ยารักษาจะค่อย ๆ ลดประสิทธิภาพลงจนในที่สุดก็ไร้ผล พูดอีกทีคือว่า แต่ละครั้งของการใช้ยาพอยาหมดฤทธิ์ลง กายเนื้อจะเพิ่มความเจ็บปวดรุนแรงขึ้น ทั้งนี้เพราะยาที่ใช้หรือยาชาจะมีผลชั่วระยะเวลาหนึ่งที่ทำให้กายเนื้อหมดความรู้สึก พอกายเนื้อเริ่มความรู้สึกอีกครั้ง ก็เหมือนกับว่ามีหนอนกำลังดูดเลือด ซึ่งแน่นอนความเจ็บปวดจะเพิ่มทวีคูณ และนี่คือทำไมคนที่ฟื้นจากยาสลบจะเพิ่มความเจ็บปวดจนทนไม่ได้ ในที่สุดพอยาหมดฤทธิ์ก็จะร้องจนสิ้นใจตาย นอกเสียจากลูกหลานหรือญาติในครอบครัวที่มีความศรัทธาตั้งปณิธานมหากุศลทำมหากุศล หรือไม่ก็ต้องเป็นครอบครัวที่มีบุญกุศล มิฉะนั้นแล้วยากที่จะหลุดพ้นนรกคนตายไปได้

เฟยหลวน : ศิษย์เข้าใจแล้วค่ะ อย่างนี้หมายความว่า มีคนที่เป็นโรคร้ายที่รักษาไม่หาย หากคนในครอบครัวอธิษฐานขอสร้างมหากุศลแล้ว กลับหายจากโรคร้ายก็มาก อย่างนี้ใช่ไหมคะ

ยมบาล : ใช่แล้ว เบื้องบนจะดูบุญกุศลจากบรรพชน ดูผล

ที่ถ่ายทอดสู่รุ่นหลัง ๆ แล้วดูปณิธานของคนในครอบครัว ดูบุญกุศลที่กระทำไปและความศรัทธา มีความเชื่อและอดทนแค่ไหน และก็ดูอายุขัยด้วย บางครั้งก็ได้รับอภัยโทษครั้งใหญ่ แล้วก็อย่างที่เจ้าเห็นว่าหนอนมันเกาะอยู่ส่วนไหน เช่น เกาะอยู่ที่คอหอยก็เป็นมะเร็งที่คอ เกาะอยู่ที่ปอดก็เป็นมะเร็งที่ปอด เกาะอยู่ที่กระเพาะก็เป็นมะเร็งกระเพาะ เกาะอยู่ที่ตับก็เป็นมะเร็งที่ตับ คือหนอนเกาะที่ไหนก็มีปัญหาที่นั่นแหละ

เฟยหลวน : แต่ไม่รู้ว่าพวกนี้ ได้รับโทษหนักตอบสนองเพราะเหตุอันใด

ยมบาล : ก่อนอื่น ต้องเข้าใจถึงสาเหตุ ที่วิญญาณเป็น ๆ ได้รับเสียก่อน เขา (เธอ) อาจก่อกรรมในชาติก่อนหรือปัจจุบันชาติ ซึ่งบาปที่ทำมากกว่าพวกวิญญาณเป็น ๆ ที่รับโทษอยู่ในนรกคนเป็นมาก ซึ่งความบาปหนานี้มากจนสุดที่มนุษย์และฟ้าดินสุดจะทนได้ จึงได้ตกสู่ “นรกคนตาย” ในนรกคนเป็นเพื่อรับโทษทัณฑ์ ทำให้กายเนื้อเจ็บปวดทรมานจนตาย นี่แหละคือคนเป็น ๆ ที่อยู่ในนรกบนดิน จุดมุ่งหมายต้องการให้คนได้รู้ได้เข้าใจ น่าเสียดายที่ชาวโลกไม่รู้ความแยบยลภายใน ดังนั้นถึงการแพทย์จะก้าวหน้า แต่สำหรับการเจ็บป่วยไม่มีทางหายจนถึงปัจจุบัน บรรดานายแพทย์จนปัญญาหมดหนทาง นอกเสียจากพบเห็นในระยะเริ่มแรกก็ไม่ต้องรับทุกข์นาน ทั้งนี้เพราะบุญกุศลของบรรพชนที่มีเหลือคุ้มครองมาถึงทำให้พ้นจากนรกคนตายไปได้

เฟยหลวน : อ๋อ ที่แท้เป็นเช่นนี้เอง ศิษย์เข้าใจแล้วค่ะ พูดเป็นว่าทุกอย่างมีกำหนดจากการที่มีสาเหตุปางก่อนจึงมีผลปางหลัง ใช่ไหมคะ

ยมบาล : ถูกต้องที่สุด! อย่างสาเหตุเป็นมะเร็งที่คอ เป็นเพราะชาติก่อนหรือปัจจุบันเป็นคนที่มีบุญวาสนา แต่ไม่ถนอมรักบุญวาสนา กินดื่มอย่างฟุ่มเฟือย เป็นการล้างผลาญสมบัติของเบื้องบน ใช้อำนาจหน้าที่ข่มเหงคนดี ทั้งกินทั้งดื่มทั้งเล่นเสพสุขจนถึงที่สุด เบื้องบนจึงบันดาลให้ไม่ว่าอะไรก็ไม่มีทางเข้าปาก สำหรับคนเป็นมะเร็งที่ตับ สาเหตุมาจากฆ่าสัตว์ตัดชีวิตไปมาก จิตใจดุร้ายเป็นเหตุ สำหรับมะเร็งของลำไส้ก็เพราะจิตใจคับแคบ เพราะเขามีส่วนหนึ่งที่ใจคอไม่ดี คิดวางแผนทำร้ายผู้อื่น อิจฉาผู้อื่นที่มั่งมี จึงเกิดใจมุ่งร้าย ต่อไปก็คิดฆ่าเขาตีชิงวิ่งราว เพราะเหตุนี้ชาตินี้จึงได้รับกรรมชนิดนี้ตอบสนอง

เฟยหลวน : ขอเรียนถามท่านยมบาล อย่างประวัติบุคคลสำคัญก็ดี หรือท่านผู้อาวุโสของสถานธรรม หรือเป็นธรรมาจารย์ พวกเขาทั้งชีวิตโอบอุ้มแต่ความเมตตาของสวรรค์ ช่วยเหลือคนอื่น ช่วยชาวโลก แต่บางคนกลับไม่ได้ตายดี บ้างถึงกับเป็นโรคร้ายเจ็บปวดทรมานจนถึงสิ้นชีวิต อย่างนี้เป็นเพราะสาเหตุอะไร

ยมบาล : อันนี้เป็นเพราะเบื้องบน ต้องการให้กายเนื้อของเราชำระล้างหนี้จากเจ้ากรรมชาติก่อน เพื่อรับอริยมรรค เป็นวิธีการที่จะได้ไม่ต้องกลับมาเวียนเกิดอีก ก็อย่างที่เจ้าพูด

เมื่อครู่นี้ ท่านบุคคลสำคัญหรือผู้ทรงธรรม พวกเขาต่างจงรักภักดีต่อชาติ เพื่อประชาชน หรือประกอบคุณงามความดีตลอดชีวิต แล้วทำไมจึงต้องได้รับทุกข์ทรมานเช่นนี้ ถึงแม้ปัจจุบันชาติจะสร้างมหากุศล แต่บาปกรรมที่สั่งสมมาจากอดีตชาติยังมีอยู่ และเพราะเบื้องบนเมตตา ไม่อยากให้เขาต้องรับทุกข์ในการเวียนเกิดอีก ด้วยเหตุนี้ความเจ็บปวดของโรคร้ายนี้จึงเป็นการชดใช้หนี้กรรม ทำให้หนี้ที่ตกค้างอยู่หมดไป เป็นการชำระล้างให้หมดหนี้ในชาตินี้ แล้วแปรเปลี่ยนเป็น “อริยชน” ก็ตรงกับคำพูดที่ว่า “ผลบุญสำเร็จสมบูรณ์”

เฟยหลวน : ศิษย์เข้าใจแล้วค่ะ ขอบคุณท่านยมบาลที่ชี้แจ้ง อื๊ด! ทำไมเจ้าหนอนดูดเลือดคนนั้นจึงลดน้อยลงไป เมื่อครู่นี้ยังเห็นเกาะเต็มบริเวณท้อง ทำไมจึงเปลี่ยนไปเช่นนี้ เป็นเพราะอะไรกันคะ

ยมบาล : อ๋อ นี่ก็ยืนยันได้ว่า ญาติในครอบครัวต้องมีคนทำบุญกุศลเพื่อชำระล้างแรงกรรมจึงทำให้หนอนค่อย ๆ น้อยลง พอคนในโลกมนุษย์ทำบุญทำกุศลให้ ทางนี้ก็มีผลตอบรับก็ทำให้โทษกรรมของวิญญาณคนเป็นลดน้อยลงไปโดยอัตโนมัติ นี่แหละคือแรงกุศลที่ไม่อาจคาดคิดได้เลย ชาวโลกได้ทำบุญกุศลไว้มากน้อยแค่ไหนก็จะลดแรงกรรมลงได้มากน้อยเท่านั้น ไม่เพียงแต่ “นรกคนเป็น” แม้ใน “นรกคนตาย” ก็ยังได้ผล แม้แต่ผู้ป่วยก็รู้สึกได้ หากความรู้สึกของผู้ป่วยช้า ก็อย่าได้พร่ำบ่นจนต้องก่อวจีกรรม มิฉะนั้นแล้วบุญกุศลที่บรรพชน

สร้างไว้ก็พลอยไม่ได้ผลไปด้วย ขอให้ชาวโลกจงเข้าใจจุดนี้ไว้ด้วย

เฟยหลวน : อ๋อ! ที่แท้เป็นแบบนี้เอง ศิษย์ยังคิดว่าเป็นเพราะพวกหนอนมันดูดเลือดจนอิ่มแล้วพากันถอยหนีไปเสียอีก ที่แท้มิใช่ ก็ตอนที่เข้ามาทีแรกเห็นมีหนอนดูดกินอยู่เต็มตัวทั่วไปหมด พวกนี้เป็นโรคอะไรกัน ทำไมจึงดูน่ากลัวอย่างนี้

ยมบาล : อ๋อ! นั่นเป็นโรคที่ติดต่อกำลังฮิตอยู่บนโลก นั่นคือ "โรคเอดส์" ละ

เฟยหลวน : โรคเอดส์ โรคที่ภาษาฝรั่งว่ากันว่า AIDS นั่นหรือ! ศิษย์เองก็ไม่ค่อยจะเข้าใจกับโรคเอดส์นี้นัก เพียงได้ยินเขาว่ากันว่าคนที่เป็นโรคนี้มักเกิดจากเที่ยวสำส่อนหรือลักเพศ ศิษย์เองก็ไม่ค่อยรู้เรื่อง ท่านยมบาลจะช่วยอธิบายให้เข้าใจหน่อยได้ไหมคะ

ยมบาล : ถ้าพูดแล้วเรื่องมันยาว

พระจี้กง : คืนนี้ดึกมากแล้ว คราวหน้าค่อยมาฟังยมบาลอธิบายให้ละเอียดดีกว่า เฟยหลวนกราบลาท่านยมบาลเสีย พวกเรากลับกันเถอะ

เฟยหลวน : ว้า! กำลังเข้าเรื่อง ไม่รู้ว่าเวลาดึกไปเสียแล้ว ศิษย์ขอกราบลาท่านยมบาลที่ช่วยแถลงไขให้อย่างละเอียด ขอบคุณค่ะ!

ยมบาล : มิต้องเกรงใจ ขอน้อมส่งเสด็จท่านอรหันต์จี้กง

พระจี้กง : ขอบใจมาก เฟยหลวนขึ้นบนปทุมาสน์

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์นั่งเรียบร้อยแล้วเจ้าค่ะ เชิญอาจารย์ออกเดินทางได้

พระจี้กง : เออดี! ปิดตาเสีย..........ขึ้น............... ถึงโรงเจจิ๋วงเซินถังแล้ว เฟยหลวนลงจากปทุมาสน์ วิญญาณกลับเข้าร่าง อาตมากลับละ

เฟยหลวน : ขอน้อมส่งเสด็จท่านอาจารย์

บันทึกนรกคนเป็น

ตอนที่ 9
โรคเอดส์มาจากมนุษย์วิปริต
โรคร้ายแรงเพราะกรรมหนักหนา

พระจี้กงเสด็จลงประทับทรง กลอนนำเสด็จ

นรกคนเป็นฟ้ากำหนดยุคสาม
โอกาสงามจงอย่าฝืนจิตสวรรค์
งดบาปกอปรกุศลสร้างคุณธรรม
งานมหากัลปพฤกษ์แดนนิพพาน

พระจี้กง : บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็นใกล้อวสานแล้ว เบื้องบนเมตตา เพราะมิอาจทนเห็นเวไนยสัตว์ที่มืดมัวในกฎแห่งกรรมจนไม่รู้เรื่อง จึงเปิดโอกาสเผยความลับแต่งตำราเพื่อชาวโลกจะได้รู้ได้เข้าใจ มิใช่ต้องรอให้ตายก่อนค่อย “ตัดสิน” หรือ “ตอบสนอง” ควรรู้ว่าการจับเอา “วิญญาณคนเป็น” ไปรับทุกข์ เป็นการบอกชาวโลกอย่างประจักษ์แจ้งว่า ความเจ็บปวดของกายเนื้อนั้น เป็นการลงโทษชนิดที่ไร้รูปลักษณ์ หากชาวโลกล่วงรู้ถึงความเมตตาของจิตฟ้า โดยไม่โทษฟ้าเบื้องบนที่ลำบากใจ และก็ไม่โทษอาตมาที่พาเฟยหลวนเที่ยวตะลอน ๆ เหน็ดเหนื่อยเพื่อแต่งหนังสือ

เฟยหลวน : ราตรีสวัสดิ์อาจารย์! ถึงเวลาแต่งหนังสืออีกแล้ว ฟังอาจารย์ว่าเมื่อครู่นี้ว่า หนังสือบันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็นใกล้อวสานแล้ว ก็หมายความว่าคืนนี้หลังจากวิญญาณไปเที่ยวกลับมาแล้ว ก็จบอย่างบริบูรณ์ซินะ

พระจี้กง : วิญญาณเที่ยวนรกคนเป็นน่ะพอแล้ว เป็นไปตามกำหนดของเก้าสิบเก้าฟ้าดิน แต่กำหนดของเก้าสุริยะ ซึ่งโรงเจของเจ้าได้แต่งหนังสือท่องเที่ยวด่านเก้าสุริยะแล้ว เบื้องบนได้จัดให้เหมาะสมกับงานครบรอบ ๑๐ ปีของโรงเจเจ้า ดังนั้นพระแม่องค์ธรรมเหล่ามู่จึงเมตตาเป็นพิเศษ มีพระโองการให้อาตมาพาเจ้าไปเข้าเฝ้าสมเด็จแม่องค์ธรรมในคราวหน้าก็จะครบเป็นตอนที่ ๑๐ พอดี

เฟยหลวน : หา----- พบท่านเหล่ามู่ จริงหรือเปล่าอาจารย์ไม่ใช่โกหกหนูนะคะ เพราะนี่เป็นสิ่งที่ศิษย์ถวิลหาเชียวละ! (ดีใจจริงเลย)

พระจี้กง : อาตมาไม่พูดเล่น โกหกเจ้าได้หรือ! เอาละเวลาไม่มากนัก รีบ ๆ ขึ้นบนปทุมาสน์เถอะ

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์พูดพล่อยไปค่ะ ไม่ใช่ท่านอาจารย์จะโกหกหนูหรอก แต่เพราะหนูดีใจจนเกินไปจึงพูดเผลอพล่อย ๆ เห็นทีจะต้องแก้นิสัยกันจริงจังเสียที วันหลังจะได้พูดสิ่งที่ไม่ตั้งใจอันกลายเป็นวจีกรรมไป อาจารย์ขา! หนูขออภัยค่ะ! ขอบคุณอาจารย์ที่บอก ศิษย์นั่งเรียบร้อยแล้วค่ะ เชิญอาจารย์ออกเดินทางเถอะ

พระจี้กง : รู้ผิดแล้วแก้ไข กุศลใหญ่นะ ถึงแม้จะเป็นวจีกรรมโดยไม่ตั้งใจก็ต้องรู้ว่า แรงกรรมที่ทำไว้มากน้อยแค่ไหนก็ต้องแบกรับ เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะพูดจาหรือทำอะไรต้องระมัดระวังให้มาก เอาละ! หลับตาเสีย! ขึ้น..........ถึงแล้ว ท่านยมบาลกำลังรออยู่ข้างหน้าโน้น รีบเข้าไปคารวะ

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์เฟยหลวนขอคารวะท่านยมบาลและเหล่าเทพทั้งมวล ในช่วงแต่งหนังสือนี้ช่างรบกวนพวกท่านเสียจริง ทำให้เพิ่มภาระความวุ่นวายให้แก่พวกท่านไม่น้อย ศิษย์ขอถือโอกาสนี้กราบขอบคุณพวกท่านด้วยค่ะ

ยมบาล : เฟยหลวนมิต้องเกรงใจ นี่เป็นโองการสวรรค์ และก็เป็นงานที่มีเกียรติ เมื่อหนังสือพิมพ์ออกสู่ชาวโลกคงได้ฉุดช่วยคนไม่น้อย พวกเราก็ได้อาศัยบุญของโรงเจท่านได้ออกแรงเพียงเล็กน้อยไปกล่อมเกลาชาวโลก พวกเราก็รู้สึกอบอุ่นภายในใจ ทางโลกจิตใจวิปริตอย่างนี้ก็จำเป็นต้องใช้ทั้งหนังสือคำพูดต่าง ๆ ไปกล่อมเกลา จึงจะไปได้ยาวไกล

เฟยหลวน : ค่ะ! ขอบคุณท่านยมบาลที่ชี้แจง

ยมบาล : ไม่ต้องเกรงใจ! อย่างนั้นก็ขอเชิญท่านอรหันต์จี้กงและเฟยหลวนไปชมที่รับโทษหนักในนรกคนเป็นด้วยกันเถิด

เฟยหลวน : ว้า! คิดแล้วน่ากลัว โดยเฉพาะพวกหนอนเป็นเส้น ๆ ศิษย์น่ะกลัวมาก ที่จริงก็น่ากลัวนะ ว้า...........มีเสียงร้องน่าสงสารมาแต่ไกล ๆ ศิษย์ไม่กล้าฟังต่อไปอีกแล้ว

พระจี้กง : อย่ากลัวเลย! มีสติหน่อย อาตมาอยู่ด้วย..........

เฟยหลวน : ค่ะ! ที่เห็นวันนี้ทำไมจึงมีหนอนดูดเลือดอยู่เต็มตัวไปหมด วิญญาณเป็น ๆ เหล่านั้น อุ้ย!.....น่ากลัวจัง บางคนตัวแทบจะแตกสลาย พวกหนอนพวกนี้มันมาจากไหนกันนะ ดูพวกเขา (เธอ) น่าสงสารมากนะ

ยมบาล : นี่เป็น "หนอนกรรม" เป็นกรรมเวรที่ตนเองได้ก่อเอาไว้ ต้องได้รับผลตอบสนองเช่นนี้

เฟยหลวน : เอ้อ! พวกวิญญาณเป็น ๆ ที่พวกเขา (เธอ) ได้รับเคราะห์กรรมอยู่ที่นี่นั้น แล้วสภาพกายเนื้อของพวกเขาจะเป็นเช่นไรกันคะ

ยมบาล : นี่คือสิ่งที่ชาวโลกในศตวรรษที่ 20 พูดกันว่าเป็น "โรคแห่งความตายมืด" เป็นโรคร้ายแรงที่ไม่มีทางรักษา ชาวบ้านเรียกว่า "โรคเอดส์" วิญญาณเป็น ๆ ของผู้ป่วยเขา (เธอ) จะมีสภาพทุกข์ทรมาน

เฟยหลวน : โอ้ย! "เอดส์" ขอเรียนถามท่านยมบาลอะไรคือ "โรคเอดส์" แล้วมีสาเหตุความเป็นมาอย่างไร ศิษย์เห็นแต่ในหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์เท่านั้น เกี่ยวกับสาเหตุความเป็นมาของเอดส์ทั้งไม่รู้และไม่เข้าใจ รู้เพียงว่าเป็นพวกลักเพศ ทั้งเพศเดียวกันกับพวกสองเพศอะไรเหล่านั้น พวกเราก็พูดว่าเป็น "โรคเอดส์" ใช่แบบนี้หรือเปล่า ขอท่านยมบาลอธิบายหน่อย

ยมบาล : คนที่เป็นโรคนี้ มิใช่เป็นเพียงแต่พวกลักเพศ หรือพวกเพศเดียวกัน หรือพวกที่ชอบทั้งสองเพศ หรือสำส่อนชายหญิง

ยังมีพวกที่ชอบแบบตะวันตกที่ชอบ "เซ็กซ์หมู่" หรือแลกผัวแลกเมียกัน.......ต่าง ๆ เป็นต้น พวกที่ฝืนคุณธรรม ผิดประเพณีนิยม มักจะเป็นโรคนี้ได้ง่าย สาเหตุจากพวกสำส่อนทางเพศและไม่นับถือคุณธรรมจึงเกิดโรคนี้ขึ้น

เฟยหลวน : กับกายเนื้อ พวกเขาเจ็บป่วยกันอย่างไร ที่ทำให้หมอลงความเห็นว่าเป็นโรคเอดส์

ยมบาล : เอดส์เป็นโรคที่คนทันสมัยปัจจุบันเรียกขานกัน ที่จริงแล้วโรคนี้มีมาตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว แต่สมัยนั้นไม่มีชื่อเรียก มาสมัยนี้การแพทย์เจริญ จึงได้ตั้งชื่อว่า โรคเอดส์ แต่การแพทย์เจริญก็มิใช่จะสามารถรักษาโรคนี้ได้ อันนี้ต้องรอเบื้องบนที่จะมีโองการให้มียาอะไรมาสกัดกั้นโรคนี้ ชาวโลกจึงจะมียาใหม่ผลิตออกมาได้ ทุกอย่างล้วนเป็นกำหนดการของเบื้องบนทั้งสิ้น

เฟยหลวน : ที่แท้เป็นอย่างนี้เอง แล้วสภาพอาการเป็นอย่างไร

ยมบาล : เริ่มแรกอาการจะมีเป็นไข้หวัดมีไข้ ทำให้ผู้ป่วยหมดแรง ต่อไปก็จะอาเจียนและอุจจาระร่วง ต่อมน้ำเหลืองบวม ปอดจะเป็นวัณโรค แล้วก็จะไอติดต่อกันนาน ๆ เมื่ออาการต่าง ๆ ปรากฏออกมาหมดแล้ว คนไข้ก็ถึงขั้นโคม่าและสิ้นชีวิตในที่สุด

เฟยหลวน : ว้า! ถ้าวันหลังมีไข้หวัดก็ต้องรีบ ๆ ไปหาหมอแล้วจะได้ไม่กลับกลายเป็นโรคร้าย

ยมบาล : ใช่แล้ว! ชาวโลกมักไม่สนใจกับไข้หวัดเกิดขึ้น มักจะคิดว่าเป็นโรคเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ทำอันตราย

ต่อร่างกาย หารู้ไม่ว่าเรื่องเล็ก ๆ อย่างโรคหวัดเป็นสาเหตุของโรคต่าง ๆ นี้เอง

เฟยหลวน : อื้อ! ขอเรียนถามอีกที คนเป็นโรคนี้ มีสาเหตุแบ่งออกกี่อย่าง

ยมบาล : นี่ก็แบ่งเป็นชาติก่อนกับชาตินี้ ที่ชาติก่อนก็คือจิตฟ้าปางก่อน (อยู่ในท้อง) ธรรมดาเรียกว่า เหตุกับผล ตอนมีท้องก็ได้รับเชื้อโรคเข้าไป หรือใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน อันเป็นผลตอบสนอง ที่ชาตินี้คือเป็นผู้ไม่รักตนสงวนตัว สำส่อนทางเพศหรือมีเพศสัมพันธ์โดยไม่แยกแยะ ซึ่งเป็นโอกาสที่เหมาะสมจึงถูกเบื้องบนลงโทษ

เฟยหลวน : เป็นเช่นนี้ ศิษย์พอเข้าใจบ้างแล้ว มองดูพวกที่แช่อยู่ในน้ำร้องโอดโอย ช่างน่าสงสาร น่าสมเพชเวทนายิ่ง พวกเขาน่าจะสำนึกผิดตั้งแต่แรก ดูพวกเขา (เธอ) แขนขาถูกตรึงแน่น ดูเหมือนพวกหนอนจะรุมเร้าขึ้นไปดูดเลือดบนตัว น่ากลัวมากนะ! แล้วแบบนี้จะอธิบายว่าอย่างไรกันคะ

ยมบาล : พวกหนอนเหล่านี้ในทางโลก ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ พวกมันถูกเรียกว่าเชื้อโรคจุลินทรีย์ ในร่างกายมนุษย์ก็มีภูมิคุ้มกันอยู่ ซึ่งมันจะควบคุมเชื้อโรค ในวงการแพทย์ได้ค้นพบว่าภูมิคุ้มกันถูกเชื้อโรคทำลาย ก็เท่าที่เธอเห็นสภาพอยู่ในขณะนี้ หากชาวโลกคิดที่จะมีชีวิตรอดจากนรกคนเป็นแล้ว ทางที่ดีก็อย่าไปรบกวนมัน แล้วตั้งใจบำเพ็ญ อย่าได้ฝืนขัดคุณธรรมแห่งมนุษยชาติซึ่งควรมีอยู่ ต้องไม่เห็นแก่อารมณ์ชั่ววูบ

โลภความสุขชั่วประเดี๋ยวประด๋าว พึงรู้ไว้ว่าภายใต้เปลือกที่เคลือบน้ำตาลมีพิษร้ายที่ถึงแก่ชีวิตได้ ชาวโลกพึงระวัง

เฟยหลวน : ค่ะ! ขอบคุณท่านยมบาลที่ชี้แจ้งละเอียด ก็เป็นอันว่าผู้ที่เป็นโรคเอดส์ เพราะสภาพภูมิคุ้มกันของร่างกายสูญเสียไป เพราะฉะนั้นจึงถูกพิพากษาให้โทษถึงตาย

ยมบาล : อือ! พวกวิญญาณเป็น ๆ ที่ถูกจับลงโทษใน "นรกแดนตาย" ก็เป็นทางที่จะให้พวกเขา (เธอ) ได้ลิ้มชิมรสแห่งการเจ็บปวด เขาจะได้รู้ "รสนิยม" ที่มีค่าตอบแทนสูงขนาดนี้ ซึ่งเป็นการตักเตือนชาวโลกว่า ควรรักษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงเอาไว้ อย่าทำสิ่งที่ทำลายคุณธรรม เสื่อมเสียจริยธรรม ทั้งทำลายผู้อื่นแล้วยังไม่มีประโยชน์แก่ตนด้วย ต้องรู้ว่าผลที่ได้จากความสุขก็คือ ความทุกข์ที่ตามมา ชาวโลกควรคิดสักครา

เฟยหลวน : อือ! ศิษย์เข้าใจแล้ว ขอเรียนถามท่านยมบาลอีกว่า ศิษย์ได้ยินเขาพูดกันว่า ถ้าตื่นขึ้นมาในตอนเช้าแล้ว พบว่าบนตัวมีที่เขียวบ้าง ช้ำบ้าง ห้อเลือดบ้าง บวมแดงบ้าง หรือก็เหมือนมีรอยไม้เรียวบ้าง หรือรอยแส้อะไร ๆ ทำนองนี้ ในความฝันอาจรู้สึกเล็กน้อยว่าถูกคนตี แต่ก็ดูเหมือนไม่มี แต่พอตื่นขึ้นมา บนตัวมีรอยบาดเจ็บหรือรู้สึกมีอาการเจ็บอย่างนี้เป็นเพราะอะไรกันคะ หรือเพราะวิญญาณพวกเขา (เธอ) ถูกจับไปลงโทษในนรกคนเป็นใช่ไหมคะ

ยมบาล : ถูกแล้ว! อันนี้เป็นเพราะแรงกรรมที่ตอบสนอง และ

ก็ถือโอกาสอันนี้ให้ผู้ที่ได้รับกรรมตอบสนองมีความรู้สึกและเกิดจิตสำนึกผิดขึ้น แต่ส่วนใหญ่ความรู้สึกอันนี้มักจะเกิดกับบนร่างกายของผู้ที่มีคุณธรรม หรือผู้มีจิตเมตตา หรือผู้ปฏิบัติธรรม

เฟยหลวน : อ๋อ! ถ้ารู้ว่าเป็นแรงกรรมตนเองตอบสนอง แล้วจะแก้ไขอย่างไรกับแรงกรรมเหล่านี้

ยมบาล : ตอนนี้ยิ่งต้องรู้สำนึกผิดในความคิดแต่อดีต แล้วรีบ ๆ ทำบุญทำกุศลเพื่อชดเชยบุญกุศลที่ขาดไป เพื่อชำระล้างแรงกรรม

เฟยหลวน : ศิษย์เข้าใจแล้ว ศิษย์อยากเรียนถามท่านยมบาลอีกสักข้อได้ไหม

ยมบาล : ไม่เป็นไร พูดมาเถอะ

เฟยหลวน : ขอบคุณท่านยมบาล พูดก็พูด ชาวโลกมีโรคหลายอย่าง นอกจากโรคมะเร็งที่เป็นโรคที่รักษาไม่หาย แล้วโรคอย่างอื่นยังสามารถผ่าตัดช่วยชีวิต อย่างเช่น เนื้องอก ก็สามารถผ่าตัดช่วยชีวิตได้ แต่เนื้องอกกับมะเร็งมีแรงกรรมที่แตกต่างกันอย่างไร ศิษย์หมายความว่า เป็นในที่ที่เดียวกัน สมมุติว่า "เนื้องอกในมดลูก" กับ "มะเร็งในมดลูก" ความแตกต่างของมันอยู่ที่ไหน

ยมบาล : อย่างนี้แตกต่างกันมากนัก "มะเร็ง" เป็นโรคแห่งฟ้าปางก่อน เป็นโรคกรรมที่วนเวียนมาตอบสนอง จึงได้ชื่อว่า

โรคสิ้นหวัง นั่นเป็นระดับความหนาของบาปกรรมที่หนักมาก สำหรับ "เนื้องอก" ส่วนใหญ่มักเป็นบาปกรรมที่ก่อไว้ในปัจจุบันชาติ อย่างที่เจ้าพูดถึง "เนื้องอกในมดลูก" ว่าทำไมจึงได้เป็นโรคนี้ มักเกิดจากความมักมากในกาม หรือไม่ก็เกิดจากแท้งลูกหลายครั้งเป็นสาเหตุ หรือบางครั้งก็เกิดจากเชื้อจุลินทรีย์ที่เข้าไปจนเกิดโรคนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่คนอื่นไม่รู้ไม่เห็นอย่ากระทำ เหนือศีรษะ 3 ฟุตมีเจ้าอยู่ ในที่ลับตาหรือที่ไม่มีคนเห็นอย่ารังแกผู้อื่น ตาสวรรค์เห็นเสมอ มิใช่ไม่มีการตอบสนองเพียงแต่เวลายังมาไม่ถึง เมื่อถึงคราวตอบสนองแล้วสำนึกผิดก็สายไปเสียแล้ว

เฟยหลวน : การตอบสนองของกรรมไม่มีผิดเพี้ยนแม้แต่น้อยนิด ฟังดูแล้วขนลุก ท่านยมบาลหมายถึงว่า ชาวโลกที่เจ็บป่วยหากเอาชื่ออะไรมาเรียกก็มักจะเกี่ยวข้องกับเวรกรรมที่กระทำซึ่งเป็นผลของกรรมนั้น ที่แสดงออกมาให้เห็นใช่ไหมคะ

ยมบาล : ถูกแล้ว!

พระจี้กง : คืนนี้ท่านยมบาลอธิบายให้อย่างชัดเจน ได้พูดถึงสาเหตุของโรคที่เปลี่ยนแปลง หวังว่าชาวโลกจะเข้าใจว่าทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ย่อมมีกรรมกำหนด อย่าทำอย่างไม่ดีมิฉะนั้นตนเองต้องรับทุกข์เอง และก็หวังให้ชาวโลกรู้ว่าการที่เบื้องบนรั่วไหล "นรกคนเป็น" ให้ล่วงรู้มีความลำบากใจเพียงใด เอาละเวลาดึกแล้ว เฟยหลวนรีบอำลาท่านยมบาลและเหล่าเทพทั้งมวลเสีย เราจะได้กลับโรงเจกัน

เฟยหลวน : ค่ะ! ขอบคุณท่านยมบาลที่หลายวันมานี้ได้อธิบายอย่างละเอียดลออ เชื่อว่าชาวโลกคงเข้าใจ ศิษย์ขอขอบคุณท่านยมบาลและเหล่าเทพที่เมตตากรุณาแทนชาวโลกไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย (คุกเข่าลงสามครั้งแล้วกราบเก้าครั้ง)

ยมบาล : มิได้! มิได้! รีบ ๆ ขึ้นมา นี่ก็เป็นหน้าที่อยู่แล้ว หากมีที่ขาดตกบกพร่อง หวังว่าท่านอรหันต์จี้กงจะกรุณา

พระจี้กง : ท่านยมบาลและเทพทั้งหลายช่างเกรงใจจริง รบกวนมานาน ขอบใจทุกท่านที่เหน็ดเหนื่อยมาหลายวัน

ยมบาล :
เหล่าเทพ : } มิบังอาจ! มิบังอาจ! ขอน้อมส่งเสด็จท่านอรหันต์จี้กง

พระจี้กง : เฟยหลวนรีบ ๆ ขึ้นบนปทุมาสน์

เฟยหลวน : ศิษย์นั่งเรียบร้อยแล้ว ขอเชิญอาจารย์ออกเดินทางได้

พระจี้กง : เอ้อดี! หลับตาเสีย........ ขึ้น........ ถึงโรงเจจ๋วงเซินถังแล้ว เฟยหลวนลงจากปทุมาสน์ วิญญาณกลับเข้าร่าง อาตมากลับละ

เฟยหลวน : ศิษย์ขอน้อมส่งเสด็จท่านอาจารย์

บันทึกนรกคนเป็น

ตอนที่ 10

ทางอริยะประจักษ์แจ้งชื่อก้อง
สู่งานเลี้ยงสระทิพย์เข้าเฝ้าสมเด็จพระมารดา

พระจี้กงเสด็จลงประทับทรง กลอนนำเสด็จ

หนึ่งชี้ทางสว่างญาณทวาร
สองเทพเจ้านิมมานคอยสอดส่อง
สามบุปผาชูช่อทารกผ่อง
สี่ฤดูทองไม้บานทั่วใต้หวัน
ห้าทะเลสาบสี่สมุทรต่างสรรเสริญ
หกหกเพลินราบรื่นสร้างสถานธรรม
เจ็ดนางฟ้าเมตตาช่วยงานธรรม
แปดเซียนนำโอวาทช่วยเผยแพร่
เก้าสุริยะด่านอบรมให้เบ็ดเสร็จ
สิบเต็มเปี่ยมรู้สำเร็จบริบูรณ์

พระจี้กง : ใกล้จะสิ้นปี คืนนี้หลังแต่งหนังสือเล่มนี้แล้วก็ถึงกาลอวสาน หนังสือ “บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น” เป็นหนังสือที่ใช้ปลอบเตือนผู้คนที่อยู่บนโลก ถึงผลการกระทำต่าง ๆ ไม่อาจหลบหลีกจากสายตาของเทพพุทธไปได้ กับการตอบสนองของกรรมตนเองเป็นผู้ก่อเหตุไว้ก็ต้องให้

ตนเองแบกรับผลกรรม ไม่มีใครสามารถจะรับแทนกันได้ ก็เหมือนกับตนเองปวดศีรษะ คนอื่นก็ไม่เข้าใจถึงรสชาติของการปวดศีรษะ ดังนั้นหากใครมีใจคิดอวดดี พอถึงเวลาผลกรรมตามสนอง ก็มิอาจหลีกผลกฏแห่งกรรมนั้นไปได้ ในขณะที่กรรมตอบสนอง กายเนื้อก็จะปรากฏอาการความเจ็บปวดต่าง ๆ กัน ถึงแม้จะเป็นการยกตัวอย่าง แต่จุดมุ่งหมายก็ต้องการให้ผู้คนเข้าใจว่า การเจ็บป่วยต่าง ๆ ย่อมมีสาเหตุ หวังว่าชาวโลกจะเข้าใจ เพียงตัวอย่างอันหนึ่งก็สามารถนึกเห็นได้ถึงสามอย่าง

เฟยหลวน : ขอต้อนรับท่านอาจารย์ ครั้งที่แล้วได้ยินอาจารย์ว่าจะพาศิษย์ไปเฝ้าสมเด็จแม่ที่สระทิพย์ ศิษย์ดีใจจนนอนก็นอนไม่หลับ แต่ทว่ายังกระปรี้กระเปร่าอยู่ เพียงแต่รู้สึกว่าเวลามันผ่านไปช้ามาก คืนนี้สองเราอาจารย์ศิษย์จะได้ไปเที่ยวยังสระทิพย์แล้ว ศิษย์ดีใจจนไม่รู้ว่าจะนำคำพูดอะไรมาเปรียบเปรยจึงจะเหมาะสม ขณะเดียวกันความดีใจนี้ก็ได้ขจัดความไม่สบายอกสบายใจและความหวาดผวาไปได้

พระจี้กง : เอ้อ! วิญญาณท่องเที่ยวนรกคนเป็น เพื่อแต่งหนังสือเป็นงานศักดิ์สิทธิ์ หากพูดว่ารู้สึกไม่สบายอก อาตมาก็พอเข้าใจได้ แต่ที่หวาดผวานี่ซิ มีอะไรทำให้เป็นเช่นนั้นหรือ

เฟยหลวน : อาจารย์เจ้าขา! ท่านไม่รู้อะไร สภาพของ "นรกคนเป็น" ช่างน่ากลัวเสียนี่กระไร ทำให้คนทนสภาพนั้นได้ยาก หากมิใช่เป็นโองการให้วิญญาณท่องไปเพื่อแต่งหนังสือเป็น

ภาระอันยิ่งใหญ่แล้ว ศิษย์ก็มิกล้าออกปากบ่นหรอกค่ะ ถ้าเป็นธรรมดา ป่านนี้ก็เผ่นแน่บไปถึงไหนแล้ว จริง ๆ นะ! สภาพเช่นนั้นก็เหมือนนรกบนดิน "โรงฆ่าสัตว์" อะไรอย่างนั้น ทำให้คนยากที่จะลืมเลือน ยังไม่รู้ว่าจะต้องใช้เวลาอีกนานเท่าไร การกินการอยู่ของศิษย์จึงจะเข้าสู่ภาวะปกติ นี่แหละคือการหวาดผวาของศิษย์ละ

พระจี้กง : ว้า.........ที่แท้เป็นเช่นนี้เอง นี่ก็โทษไม่ได้ อาจารย์เข้าใจแล้ว แต่ว่าคราวนี้บุญกุศลของเจ้าไม่น้อยทีเดียว และก็เป็นความขยันของโรงเจเจ้าที่ทำงานด้านเผยแผ่ทางอริยะเป็นเหตุและบรรดาศิษย์ภายใต้การนำของนายลิ้มจ๋วงซิวได้ยืนหยัดในอุดมการณ์อันแนบแน่น จึงประสบความสำเร็จในวันนี้ เป็นสิ่งที่น่ายินดีและน่าสรรเสริญ อีกทั้งเทพพุทธในสามโลกต่างยกย่อง

เฟยหลวน : ท่านอาจารย์เยินยอเกินไปแล้ว ศิษย์คิดว่านี่เป็นสิ่งที่ควรทำจึงทำไปเท่านั้น แต่เป็นเพราะสมัยและสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมือนกัน สังคมก้าวไปสู่สิ่งใหม่ ๆ อย่างไม่หยุดยั้ง หรือที่พูดว่าก้าวไป น่าจะพูดว่าถอยหลัง เพราะจิตใจของชาวโลกยึดอยู่กับความเจริญของวิทยาศาสตร์ จึงพยายามสร้างสิ่งใหม่ ๆ แล้วก็ไม่พอใจสภาพปัจจุบัน ทำให้จิตใจที่ปกติธรรมดาเปลี่ยนแปลงไปจนน่าเบื่อ ทำให้รู้สึกว่าจิตใจของคนในสังคมฟุ้งซ่านไม่สงบ

พระจี้กง : ชาวโลกก่อบาปมหันต์ ล้วนเพราะความโลภอยากได้

นำไป จนทำให้คน เรื่องราว สิ่งของ ล้วนเกิดความไม่พอใจ ใจไม่สงบ สังคมจึงฟุ้งซ่านไม่สงบเช่นนี้ เพราะฉะนั้นจึงต้องมีโรงเจศักดิ์สิทธิ์อย่างโรงเจจิ้วงเซินถังของเจ้า ให้มีการก่อตั้งกันหลาย ๆ แห่งทุกที่ เพื่อจะได้ฉุดช่วยจิตใจผู้คน เพื่อให้จิตใจได้คืนสู่ความปกติที่แท้จริง

เฟยหลวน : ท่านอาจารย์กล่าวถูกค่ะ! ขอเพียงให้ผู้คนรู้ถึงความทุกข์ร้อนห่วงใยของเทพพุทธบ้างก็พอแล้ว

พระจี้กง : อื่ม! ปณิธานที่ดีของเจ้าคงปรากฏให้เห็นสักวันหนึ่ง เวลาดึกแล้ว รีบขึ้นบนปทุมาสน์ พวกเราเตรียมตัวออกเดินทางเถอะ

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์เตรียมตัวนานแล้วค่ะ ศิษย์นั่งเรียบร้อยแล้ว ขอเชิญอาจารย์ออกเดินทางได้

พระจี้กง : โคะโดโมะมิไต (ภาษาญี่ปุ่น แปลว่า เหมือนเด็ก) ดี! ปิดตาเสีย! นะโม...... ขึ้น..........

ลอยละลิ่วสู่เมฆเบื้องบน
ท่ามกลางนพเมฆินทร์ไร้ช่องพาย
หากปล่อยว่างเรื่องในใจให้สบาย
ทอดสายเนตรแดนสวรรค์สุขารมย์

ถึงแล้ว! เฟยหลวนลงจากปทุมาสน์ ลืมตาดูรอบ ๆ ได้แล้ว

เฟยหลวน : อาจารย์! แดนสวรรค์อากาศดีอะไรเช่นนี้ ใหม่สดชื่นจัง! ต้องสูดซักหลาย ๆ ครั้ง เพราะกลับไปแล้วก็สูด

ไม่ได้อีก เห็นรอบ ๆ มีแต่เมฆหมอกลอยฟ่อง มีแสงประกาย แว้บ ๆ อยู่หลายแห่ง อย่างกับหนังอิทธิฤทธิ์ที่พูดกันว่า "ปล่อยแสงเฮ่ากวงแว้บ ๆ " แต่ที่ไม่เหมือนกันที่นี่เป็นแสงทองที่สว่างสดใสสวยงามมาก ขอเรียนถามท่านอาจารย์ ที่นี่เป็นที่ไหนกันคะ

พระจี้กง : ที่นี่เป็นทางเข้ายังสระทิพย์ เราศิษย์อาจารย์เตรียมตัวเข้าเฝ้าสมเด็จแม่กันเถอะ

เฟยหลวน : นี่เป็นทางเข้าไปยังสระทิพย์หรือ ทำไมจึงเร็วอย่างนี้ แต่อาจารย์ขา! การเข้าเฝ้าสมเด็จแม่ครั้งนี้ ทำไมไม่ต้องผ่านด่านทักษิณเล่าคะ

พระจี้กง : ครั้งนี้เป็นเพราะสมเด็จพระมารดามีพระราชโองการด้วยพระองค์เอง เพื่อเป็นการชมเชยส่งเสริมให้กำลังใจแก่เธอที่ลำบากลำบน จึงมีรับสั่งให้อาตมาพาเธอมายังสระทิพย์โดยตรง และทางด่านทักษิณก็ได้รับพระราชโองการเช่นกัน เพราะเหตุนี้อาตมาจึงไม่นำเจ้าไปรายงานที่ด่านทักษิณ แต่กลับนำเจ้ามาโดยตรง

เฟยหลวน : อ๋อ! ที่แท้เป็นเช่นนี้เอง ศิษย์เข้าใจแล้ว เอ! ดูเหมือนจะมีพระวิสุทธิณีกำลังรอการมาถึงของเรากันอยู่ข้างหน้า เหนือศีรษะมีรัศมี ในมือมีแส้ปัดฝุ่น มิทราบว่าท่านวิสุทธิณีผู้นี้เป็นใคร ด้านหลังยังมีนางฟ้าอีก (ว้า! แม่นางรูปงามสง่าเสียจริง! อย่างนี้ซิจึงสมควรเรียกว่าหญิงงาม)

พระจี้กง : เฟยหลวน! อย่าพูดมากไปเลย รีบ ๆ เข้าเฝ้า วิสุทธิณีผู้นี้คือพระนางเก้าฟ้า (กิ่วเทียงเฮี้ยงนึ้ง : จิ่วเทียนเสียนหนี่)

และที่อยู่ข้างหลังของพระนาง คือ วิสุทธิณีที่หกแห่งสระทิพย์ พวกท่านคงได้รับราชโองการจากสมเด็จแม่มาคอยต้อนรับเรา อาจารย์ศิษย์กระมัง

เฟยหลวน : ต้อนรับ! มิกล้ารับกระมัง รีบเข้าไปคารวะจะดีกว่า ศิษย์หลอเฟยหลวนเป็นคนทรงแห่งโรงเจจ๋วงเซินถัง เมืองไถจง เป็นทวีปขึ้นตรงต่อด่านทักษิณ ขอกราบคารวะท่าน พระนางเก้าฟ้า และวิสุทธิณีที่หก ศิษย์ได้รู้เกี่ยวกับท่านวิสุทธิณีทั้งสองนานแล้ว โดยเฉพาะวิสุทธิณีที่หกมีความสัมพันธ์กับโรงเจอย่างลึกซึ้ง วันนี้ได้พบท่านวิสุทธิณีทั้งสอง นับว่ามีบุญวาสนายิ่ง คงมีบุญสัมพันธ์กันมาแต่อดีตชาติ ศิษย์มีความดีใจอย่างล้นเหลือ

พระนางเก้าฟ้า
วิสุทธิณีที่หก : เฟยหลวนลุกขึ้นมาเถิด มิต้องมีมารยาทมากนัก เธอได้รับราชโองการให้มาแต่งหนังสือ ครั้งนี้หนังสือ "นรกคนเป็น" ได้อาศัยโรงเจเจ้ามาจัดทำ ทำให้ผู้คนได้รู้ถึงกลไกของยมโลก นับเป็นพระเมตตาของสมเด็จแม่ พระองค์ทนไม่ได้ที่เห็นเวไนยสัตว์จมปรักอยู่ในโคนตมแห่งโลกนี้ เห็นผู้คนต่างแก่งแย่งชิงทรัพย์เกียรติยศชื่อเสียง ผลที่สุดก็มีโรครุมเร้าทั้งตัว หารู้ไม่ว่านี่คือสาเหตุของกรรมผูกพัน น่าจะรู้ว่ายาขนานแท้รักษาได้แต่โรคปลอม ๆ โรคจริง ๆ ไม่มียารักษา การเจ็บป่วยของกายเนื้อกับโรคแห่งเวรกรรม มีความแตกต่างกันมากนัก โรงเจของเจ้าได้รับราชโองการให้วิญญาณท่องเที่ยวเพื่อแต่งหนังสือในครั้งนี้ ก็เหมาะสมกับกาลเวลาและความสัมพันธ์

ของมนุษย์ นับว่าบุญคุณของเจ้ายิ่งใหญ่นัก

เฟยหลวน : มิได้ค่ะ! การเผยแผ่แทนเบื้องบน ศิษย์ขอรับหน้าที่อย่างสุดความสามารถ เมื่อมองเห็นความเมตตาของเทพพุทธ และความยากลำบากในการอบรมแล้ว สิ่งที่ศิษย์กระทำนับว่าน้อยนิดไม่เพียงพอ มิกล้าที่จะรับเป็นบุญคุณเจ้าค่ะ

พระจี้กง : เออแน่! เฟยหลวนกล่าวขานก้าวหน้าไปมากเลยนะ

เฟยหลวน : ฮิ ฮิ! อาจารย์อย่าหัวเราะศิษย์เลยน่า ศิษย์เขินแย่เลย

พระนางเก้าฟ้า : สมเด็จแม่ได้ตระเตรียมอาหารไว้โต๊ะหนึ่งในมหาตำหนัก กำลังรอพบเฟยหลวน เราไปกันเถอะ! อย่าให้สมเด็จแม่ต้องรอนาน

วิสุทธิณีที่หก : ถูกแล้ว! ขอเชิญพระอรหันต์จี้กงและเฟยหลวนเถิด

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์รับคำบัญชา โอ้! ของแปลก ๆ ทั้งสองข้างทาง หอมระรื่นงามนัก สีสันแปลกตา แต่ละอย่างแต่ละแบบอีกทั้งกลิ่นสีไม่อาจจะพบได้ในโลกมนุษย์ ช่างทำให้ศิษย์ดูจนตาลาย เป็นบุญตายิ่งนัก ทั้งดอกไม้ใบหญ้าเปล่งรัศมีระยิบระยับ สวยงามอะไรเช่นนี้ ไม่รู้ว่าจะบรรยายแบบไหนจึงจะถึงความงดงามของที่นี่ เออนั่น! มีนกน้อย นี่เป็นนก............

วิสุทธิณีที่หก : นกเหล่านี้เป็นนกเทวดา มิใช่เป็นนกที่มีกรรมอย่างในโลก เพราะสามารถเข้าใจในพุทธธรรม และรู้ใจเธอได้ดีด้วย

เฟยหลวน : อ๋อ! เป็นเช่นนี้เอง นกแต่ละตัวมีขนแวววาวดูโปร่งใส ไม่มีฝุ่นละอองเกาะ น่ารักเสียจริง โอ้! บินมาที่ตัวศิษย์ ดูเหมือนศิษย์จะมีบุญสัมพันธ์กับนกมากอยู่ ฮิ ฮิ! จิ๊บ จิ๊บ........เอ๊ะ! ไม่ใช่จะไปเข้าเฝ้าสมเด็จแม่กันหรอกหรือ ทำไมเดินกันมายังสระน้ำนี่

พระจี้กง : จะเข้าเฝ้าสมเด็จแม่ต้องชำระล้างฝุ่นในตัวเจ้าก่อน ถึงแม้จะเป็นกายทิพย์แต่ก็มีคุณกับเจ้ามากนะ

เฟยหลวน : ไม่ได้! อาจารย์ท่านลืมไปแล้วหรือว่าศิษย์ว่ายน้ำไม่เป็น อีกอย่างก็ไม่ได้นำเสื้อผ้ามาเปลี่ยน หากเปียกแล้วจะเป็นหวัด แล้วจะเข้าเฝ้าสมเด็จแม่ได้อย่างไร อาจารย์ขาศิษย์ไม่ลงไปได้ไหมคะ

พระนางเก้าฟ้า : เฟยหลวน! ไม่ต้องกลัว! ลงไปเถอะ! มีเราอยู่ที่นี่

เฟยหลวน : แต่ศิษย์ว่ายน้ำไม่เป็น ขอล้างหน้าแต่เพียงอย่างเดียวได้ไหม

พระจี้กง : ยิ่งพูดก็ยิ่งเหลวไหล เอ้า! ลงไปเถอะ!

เฟยหลวน : โอ้ย ๆ !........อย่าอาจารย์ อย่า! (ตูม) ช่วยด้วย! ช่วยด้วย! ท่านวิสุทธิณีช่วยศิษย์ด้วย ศิษย์ว่ายน้ำไม่เป็น (จับมือวิสุทธิณีไว้แน่นไม่ยอมปล่อย)

วิสุทธิณีที่หก : เฟยหลวน! เจ้าร้อนรนไปแล้ว ปล่อยมือเถอะ ไม่จมหรอก

เฟยหลวน : เออ! จริงด้วย! ทำไมไม่จมนะ แปลกจริง ดูเหมือนมีแรงดันให้ลอยอย่างนั้น ทำให้อยู่ได้ โอ้! น้ำก็มีรสชุ่ม ชุ่มคอด้วยไม่เลวเลย! ฮิ ฮิ! ไม่จมด้วย น่าเล่นจริง ๆ เย็นสบาย เย็นสดชื่นไม่เป็นไรแล้ว! ทำให้กลัวแทบแย่!

พระจี้กง : พอแล้ว! ขึ้นมาได้ เมื่อกี้นี้ให้ลงไม่ยอมลง ตอนนี้ก็ไม่ขึ้นเลยนะ

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์รับบัญชา เอ้อ! พอพ้นจากน้ำ กายก็ไม่เปียกด้วย แม้แต่เสื้อผ้าก็แห้ง น่าแปลกจริง ๆ ! แต่ภายหลังการอาบน้ำรู้สึกเย็นสบาย สดชื่นขึ้นเป็นทวีคูณ สบายจริง ๆ

วิสุทธิณีที่หก : ที่นี่เป็นน้ำจากสระทิพย์ไหลมาสู่ที่นี่ เพื่อให้มนุษย์มือทรงมาถึง จะได้ชำระล้างให้วิญญาณสะอาด

เฟยหลวน : อ๋อ! เป็นอย่างนี้เอง จึงรู้สึกไม่เหมือนเดิม

พระนางเก้าฟ้า : เวลาสายแล้ว รีบไปกันเถอะ

เฟยหลวน : ค่ะ! ตำหนักระหว่างทางล้วนงามตระการตา แต่ละแห่งมีแสงระยิบระยับ สระทิพย์แดนสวรรค์ช่างแตกต่างอะไรเช่นนี้

วิสุทธิณีที่หก : ถึงหน้าพระตำหนักแล้ว เฟยหลวนจัดแต่งตัวให้เรียบร้อย เตรียมตัวเข้าเฝ้า

พระนางเก้าฟ้า
วิสุทธิณีที่หก : } กราบเข้าเฝ้าสมเด็จพระมารดาเจ้าค่ะ บัดนี้ได้นำท่านพระอรหันต์จี้กงและหลอเฟยหลวน มือทรงโรงเจ

จ๋วงเซินถังแห่งไต้หวันมาแล้วเจ้าค่ะ

พระจี้กง : อาตมาเต้าจี่กราบเฝ้าสมเด็จแม่เมตตาทรงพระสำราญ เฟยหลวนรีบเข้าไปกราบข้างหน้า! อย่าหันรีหันขวางมองไม่เสร็จ สงบสติหน่อย

เฟยหลวน : อ่อเอ่อ! ค่ะ! ศิษย์หลอเฟยหลวนขอกราบพระมารดาทรงพระสำราญเจ้าค่ะ ขอองค์เหล่ามู่มีพระชนม์มายุยิ่งยืนนานเจ้าค่ะ (มือไม้สั่นไปหมด ไม่รู้เป็นอะไร ยิ่งกว่าเข้าหาเจ้านายผู้ใหญ่เสียอีก ไม่เชื่อขอเชิญท่านผู้ปฏิบัติธรรมมาลองดูก็ได้)

เหล่ามู่ : ขอให้ทุกท่านลุกขึ้นเถิด! ลำบากมากแล้ว! ท่านพระจี้กงคราวนี้ก็ลำบากท่านอีกแล้ว

พระจี้กง : มิกล้า! เพื่อเวไนยในยุคไตรกัป อาตมามิกล้าว่าลำบาก

เหล่ามู่ : เป็นเพราะเพื่อเหล่าวิญญาณเก้าสองไม่คิดกลับแดนนิพพาน จมปรักลุ่มหลงอยู่ในโลกีย์ ถูกภาพปลอมทำให้ลุ่มหลง จึงต้องทำให้ท่านทั้งหลายต้องลำบากเที่ยวไปมา

พระจี้กง : สมควรแล้ว สมควรแล้ว เหล่ามู่ทรงเมตตา

เหล่ามู่ : เฟยหลวนเจ้าก็ลำบากด้วย

เฟยหลวน : ศิษย์มิกล้าพูดว่าลำบาก (สิ่งที่ถูกต้อง มิกล้าแม้แต่ขยับ)

เหล่ามู่ : ทั่วบริเวณไต้หวันระยะนี้มีหนังสือธรรมะออกมาน้อยลง ในครั้งนี้โรงเจของเจ้าน้อมรับโองการสวรรค์แต่งหนังสือ "บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น" สำเร็จลง·แล้วก็ให้ลูกหลินจ๋วงซิวผู้มีปัญญาใช้ทั้งวิทยุและโทรทัศน์เพื่อเผยแผ่ธรรมะ

ให้กว้างขวางไปถึงทุกท้องที่ เพื่อได้ปลูกบุญสัมพันธ์ไปทั่ว จักได้เปลี่ยนแปลงบรรยากาศอันเลวร้ายของสังคม ทั้งหมดนี้ได้ผ่านมติของที่ประชุมของบรรดาวิสุทธิเทพเบื้องบนมาแล้ว กาละเวลาแปรเปลี่ยน จิตคนยิ่งเปลี่ยนแปลงจนแม่นี้เจ็บปวด เพื่อเป็นการฉุดช่วยจิตคนที่จมปรัก มติของที่ประชุมของบรรดาวิสุทธิเทพต้องการประกาศธรรมให้กว้างขวาง นำสัจธรรมมาอบรมให้สอดคล้องกับการสอนในปัจจุบัน ในขณะที่ลูกหลินจ๋วงซิวต้องการลงไปฉุดช่วยเวไนยนั้น เป็นผู้แบกรับราชโองการเบื้องบนอันอาจยืนหยัดได้โดยเฉพาะขณะบรรยายอยู่บนแท่นปราศรัยจะมีช่วงเสียงทำนองและความกระปรี้-กระเปร่าที่ดี ล้วนเป็นของที่ประทานให้จากเบื้องบน ขณะนี้โอกาสและเวลากำลังมาถึง วันหลังเมื่อมีบุญสัมพันธ์ก็จะบอกให้ลูกรู้โดยผ่านมายังประธานโรงเจ แม่ก็จะคัดเลือกโรงเจแห่งหนึ่ง เพื่อนำบุญสัมพันธ์บอกให้ชาวโลกได้รู้ได้เข้าใจ ด้วยเหตุนี้อนาคตภาระของโรงเจก็ยิ่งจะหนักขึ้นอีก และหวังว่าบรรดาลูก ๆ ของโรงเจนี้จะไม่บ่นว่าลำบากในการเผยแผ่ธรรมะให้กว้างขวางขึ้น อย่าได้ขี้เกียจ มิฉะนั้นก็ยากที่บรรลุถึงปณิธาน การที่ลูก ๆ สามารถอยู่ร่วมโรงเจเดียวกันและปฏิบัติธรรม นับว่าในอดีตชาติมีการให้คำมั่นสัญญาว่าจะช่วยเหลืองานธรรมเพื่อให้ถึงปณิธาน หวังว่าลูก ๆ จะไม่ละทิ้งปณิธาน การจัดงานประชุมธรรมะใหญ่ที่โรงเจจ๋วงเซินถังจัดขึ้นก็ขอให้จ๋วงซิวเป็นผู้จัดการ รวมถึงหัวข้อธรรมที่จะบรรยาย

ก็สุดแต่นายจ๋วงซิวจะกำหนด ทั้งหมดเป็นการนำปัญญาของนายจ๋วงซิวมาปลอบเตือนให้ผู้หลง ให้รู้กลับสู่นิพพาน รู้ถึงจิตดั่งเดิม รู้ถึงจิตใจตนเอง เพราะฉะนั้นเวลาบรรยายธรรม เทพพุทธก็จะเพิ่มความช่วยเหลืออย่างเงียบ ๆ เริ่มงานในตอนแรก ๆ ก็มีสิ่งขัดข้อง งานต่าง ๆ ก็ต้องอาศัยเจ้าสามีภรรยาเริ่มลงมือจัดแจง แต่ต้องให้บรรดาลูก ๆ ของโรงเจยึดถืออุดมการณ์เริ่มแรกไว้ ย่อมประสบความสำเร็จล้ำหน้าคนอื่นแน่แท้ กรรมเวรของตนเองก็จะหลุดน้อยหมดไปโดยเร็ว

เฟยหลวน : ค่ะ! แต่งานประชุมธรรมะมิใช่งานเล็ก ๆ โรงเจจะมีความสามารถจัดได้หรือ

เหล่ามู่ : งานอยู่ที่คน ไฉนเลยวิสุทธิเทพในสามโลก ประชุมกันให้นายจ๋วงซิวรับผิดชอบรับหน้าที่หนักวันนี้ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่สถานธรรม ด้วยแบบนี้จึงจะทำให้การอบรมของสถานธรรมในไต้หวันคึกคัก

เฟยหลวน : แต่ไม่ทราบว่าจะราบรื่นไหมคะ

เหล่ามู่ : ไม่ต้องหนักใจ นอกจากเทพพุทธจะช่วยเหลือแต่เงียบ ๆ แล้ว แม่ก็มีคำสั่งให้เบื้องบนจดบันทึกบุญกุศลของผู้ช่วยงานประชุมอบรม หรือผู้บริจาคเงินช่วยเหลือ เพื่อให้พ้นจากเคราะห์ร้ายได้ครั้งหนึ่งเป็นกำลังใจ

เฟยหลวน : ค่ะ! กราบขอบคุณสมเด็จแม่ทรงพระเมตตา เมื่อศิษย์กลับโรงเจแล้ว ก็จะบอกกับนายจ๋วงซิวเอง

เหล่ามู่ : แต่งานประชุมธรรมะในแต่ละปีควรจัดงานใหญ่สองครั้ง เวลาแล้วแต่ลูกหลินจ้่วงซิวจะกำหนดก็พอ ครั้งนี้ที่เจ้าติดตามพระจี้กงมาท่องเที่ยวนรกคนเป็น ควรรู้ว่าในโลกล้วนเป็นทะเลทุกข์ มนุษย์ก็ยังไม่รู้จักบำเพ็ญเพื่อความหลุดพ้น ทำให้แม่ใจคอไม่สงบ หวังว่าเมื่อหนังสือเล่มนี้ออกสู่โลก ก็อาจทำให้ลูกผู้หลงจะสำนึกตัวได้ในเร็ววัน อย่างนี้จะได้ไม่โทษแม่ทุกข์ใจที่แพร่งพรายนรกคนเป็น

เฟยหลวน : ค่ะ! ศิษย์ขอทำจนสุดแรงเจ้าค่ะ เพื่อให้หนังสือเล่มนี้ได้พิมพ์เผยแผ่ เพื่อให้ชาวโลกสามารถมีโอกาสมาสัมผัสได้และได้เข้าใจถึงความลำบากใจของแม่ที่เมตตา เพื่อเป็นการสำนึกตัวในเรื่องที่ผ่านมา จะได้ปฏิบัติธรรมบำเพ็ญจิตเป็นการตอบแทนพระคุณแม่ที่เมตตา แต่ว่าสมเด็จแม่คะ สิ่งที่ศิษย์หนักใจกลับมิใช่เรื่องนี้ กลับเป็นเรื่องเงินที่ก่อสร้างโรงเจ ยังมีที่ยังก่อสร้างไม่สำเร็จอีกมาก รายจ่ายยังไม่มีทางออกเลย อันเป็นความหนักใจของศิษย์และจ้่วงซิว

พระจี้กง : อ๋อ! เฟยหลวน ทำไมจะเอาเงินจึงมาถึงสมเด็จแม่ได้

เหล่ามู่ : ฮ่า! เฟยหลวน! เรื่องนี้เจ้าไม่ต้องหนักใจ แม่จะช่วยจัดการให้ จะสั่งให้เทพพุทธไปช่วยเจ้า จัดให้ผู้มีบุญสัมพันธ์มาช่วยเหลือ ก็เหมือนงานเผยแผ่ธรรมะ เจ้าจงวางใจ โรงเจจ้่วงเซินถังเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ของเบื้องบนที่หนึ่ง ไม่ยอมให้มารมากล้ำกรายเจ้าไม่ต้องห่วง มีเทพพุทธคอยคุ้มครองอยู่ แม่ได้ส่งขุนพลแห่งเทพจาตุมหาราชิกามาคุ้มครอง ทั้งหมด

จะราบรื่น

เฟยหลวน : ค่ะ กราบขอบคุณสมเด็จแม่ทรงเมตตา (ในใจดีใจเป็นล้นพ้นจนเกือบจะร้องไห้)

เหล่ามู่ : เออ มา มาทางห้องข้าง ๆ แม่ได้เตรียมอาหารว่างเพื่อเจ้าเฟยหลวน มารับประทานเสีย! มา

เฟยหลวน : โอ้โฮ! เป็นอาหารที่ไม่เคยเห็นมาก่อนเลย ดูน่าเอร็ดอร่อย ฮิ คราวนี้มีลาภปากแล้ว (เผยให้เห็นจิตเดิมออกมา)

พระจี้กง : เฟยหลวน! อย่าเสียมารยาท

เฟยหลวน : ค่ะ ขอประทานโทษ ศิษย์เสียมารยาทไป พอเห็นของที่น่ารับประทานก็เผลอตัว ทำให้สมเด็จแม่และบรรดาวิสุทธิเทพต่างหัวเราะ ขอประทานอภัย (หน้าแดงหูก่ำจนทำอะไรไม่ถูก)

เหล่ามู่ : เออ ไม่เป็นไร ไม่เป็นไร อย่างนี้จึงจะเป็นจิตเดิมอย่างธรรมชาติ มา! พวกเรามานั่งลง เฟยหลวน! นั่งซิ!

เฟยหลวน : ศิษย์นั่งได้หรือคะ (ทั้งเกรงทั้งดีใจ)

เหล่ามู่ : งานวันนี้จัดเพื่อเจ้าโดยเฉพาะ ทำไมจะนั่งไม่ได้ล่ะ มา! เจ้านั่งลงข้าง ๆ แม่นี่แหละ

เฟยหลวน : ขา........ ฮือ.........(ดีใจเป็นล้นพ้นจนร้องไห้)

พระจี้กง : เฟยหลวน! เจ้าร้องไห้ทำไมน่ะ

เฟยหลวน : ขอประทานอภัย ศิษย์ตื่นเต้นจนเกินไป ตื่นเต้นมาก ๆ ประทานอภัยเจ้าค่ะ

เหล่ามู่ : อ้อ ร้องไห้เพราะดีใจ เร็ว! เช็ดน้ำตาให้แห้งเสีย มา! แม่จะแนะนำเหล่าวิสุทธิเทพที่อยู่ข้าง ๆ ให้เจ้าได้รู้จักทีละองค์องค์ที่อยู่ข้าง ๆ เจ้าก็คือ พระนางเก้าฟ้า ถัดไปคือ วิสุทธิณีตั้งซวนเซิน ถัดไปก็วิสุทธิณีที่หก แล้วถัดไปเจ้าลองดู ๆ ซิเป็นใครกัน

เฟยหลวน : อื่ม ดูคุ้น ๆ ท่านผู้นี้ดูเหมือน........ที่โรงเจใช่ไหมคะ

เหล่ามู่ : ถูกแล้ว เป็นท่านผู้นั้น นี่เป็นวิญญาณเดิมของท่าน แต่เป็นเพราะไม่ระมัดระวังได้ล่วงศีล และเพราะมีสัญญากับเจ้าและจ๋วงซิว ดังนั้น จึงให้ท่านจุติลงไปยังโลกเพื่อรับทุกข์ แม่ก็ได้ฝากให้ท่านไปช่วยงานธรรมที่นั่นเพื่อให้สิ้นปณิธาน เป็นการชดเชยความผิดและเป็นการบำเพ็ญธรรมต่อไปภายหน้าก็สามารถคืนสู่ตำแหน่งเดิม นี่เป็นความหวังของแม่

เฟยหลวน : อ๋อ เป็นเช่นนี้เอง ศิษย์เฟยหลวนขอคารวะบรรดาท่านวิสุทธิณี (ทุก ๆ ท่านช่างสง่างาม ราศีดี เห็นทีต้องฝึกฝนเอาอย่างท่านวิสุทธิณี เอาท่านเป็นเป้าหมายเพื่อความขยันขันแข็ง อือ จะทำอย่างไรดี)

พระจี้กง : เฟยหลวน เจ้ายังคร่ำครวญอะไรอยู่หรือ

เฟยหลวน : หา มิได้เจ้าค่ะ มิได้เจ้าค่ะ

เหล่ามู่ : ถัดต่อไปก็คือ ท่านเทพฟ้าจ๋วงหยวนซิวฉางฉุน และก็พระแม่ลี่ซาน ท่านพระจี้กงรู้จักดี ท่านเหล่านี้เฟยหลวนคงเข้าใจดีแล้ว

เฟยหลวน : ช่างซาบซึ้งยิ่งเสียกระไร ท่านเหล่านี้ต่างก็เคยลงมาประทับทรงที่โรงเจ นับว่าเป็นเทพสัมพันธ์นับว่าเป็นบุญยิ่งนัก ขอกราบทูลถามท่านเสด็จแม่ ทำไมไม่เห็นอาจารย์ของหม่อมฉัน (พระแม่ธรณี)

เหล่ามู่ : อ๋อ! พระแม่ธรณีมีภารกิจ ขณะนี้อยู่ในช่วงเวลาที่อวตารกายลงไปโปรดสัตว์ ดังนั้นจึงมิได้มาร่วมงานเลี้ยงนี้ แต่วันข้างหน้าจะมีบุญสัมพันธ์ เจ้าก็จะได้พบเอง

เฟยหลวน : อ๋อ! เป็นเช่นนี้เอง (ผิดหวังมาก)

พระจี้กง : เฟยหลวนรีบ ๆ รับประทานเสีย เวลาไม่มากแล้วต้องกลับโรงเจ

เหล่ามู่ : ถูกแล้ว ของที่ชอบก็รับประทานเข้าไปเสีย

เฟยหลวน : ค่ะ อร่อยจริง ๆ (ที่จริงทุกอย่างก็อร่อยไปหมดแต่ท้องเล็กไปบรรจุไม่ลง ไม่รู้จะเอากลับไปได้ไหมเนี้ย เอาไปแบ่งพรรคพวกที่ร่วมปฏิบัติธรรม)

พระจี้กง : เจ้าอยากได้ก็นำไปเถอะ เวลาดึกแล้ว รีบถวายบังคมลาสมเด็จแม่ เราจะได้กลับโรงเจกัน

เฟยหลวน : ว้า! อาจารย์มีอภิญญารู้หมด รู้กระทั่งว่าศิษย์กำลังคิดอะไรอยู่ รู้สึกเขินอายฟุ้งซ่านน้อยหน่อยจะดีกว่าจะได้ไม่ถูกเหล่าเทพพุทธหัวเราะเอา เฮ้อ! คิดว่าต้องกลับรู้สึกอ้อยอิ่งไม่อยากกลับ เวลาช่างหมดเร็วจริง นึกได้ว่าพึ่งจะมาถึงต้องกลับเสียแล้ว

เหล่ามู่ : วันหลังยังมีเวลานานกว่านี้อีก ขอให้ทำงานเผยแผ่แทนเบื้องบน ให้จดจำชะตาชีวิตของตนไว้ให้ดี ๆ อย่าขี้เกียจ สักวันหนึ่งก็จะได้มาพบกับแม่อีก อย่าได้กังวลเลย

เฟยหลวน : ก็คงอย่างนั้นกระมังคะ แต่ไม่ทราบว่าจะรอถึงปีไหนวันไหนจึงจะได้เข้าเฝ้าเสด็จแม่อีก อือ...........(ร้องไห้อีก)

พระจี้กง : อย่าร้องไห้เลย อาตมาขอกราบลาท่านเหล่ามู่

เฟยหลวน : ศิษย์จรดเข่าสามครั้งกราบเก้าครั้ง ลาเสด็จแม่แล้ว อือ..........

เหล่ามู่ : มิต้องมารยาทมากนัก พระวิสุทธิณีทั้งสององค์ไปส่งแทนแม่ด้วย (เสด็จแม่ก็ทรงกำสรวล)

พระนางเก้าฟ้า
วิสุทธิณีที่หก : ค่ะ ขอเชิญท่านพระจี้กงและเฟยหลวนตามมาทางนี้............

เฟยหลวน : ขอเรียนถามท่านอาจารย์ ศิษย์เรียกตนเองว่าศิษย์ พอพบหน้าสมเด็จแม่ก็เรียกตนเองว่าศิษย์ ที่จริงต่อหน้าสมเด็จแม่ต้องใช้สรรพนามตนเองว่าอะไรจึงถูกคะ

พระจี้กง : คราวหลังต้องพูดว่าลูก

เฟยหลวน : ค่ะ ขอบคุณอาจารย์ที่สอนสั่ง และก็ขอบคุณท่านวิสุทธิณีทั้งสอง หากทำให้ท่านยุ่งยากที่ไหนบ้างก็โปรดประทานอภัยนะคะ ศิษย์มาถึงปทุมาสน์แล้ว ขอกราบลาไปก่อน (จรดเข่าสามครั้งกราบเก้าครั้ง)

พระนางเก้าฟ้า
วิสุทธิณีที่หก : ไม่ต้องเกรงใจ ดูแลตนเองด้วย หากมีบุญสัมพันธ์จะได้พบกันอีก

พระจี้กง : เอ้อ......ปิดตา.......ขึ้น............. ถึงโรงเจจ๋วงเซินถังแล้ว เฟยหลวนลงจากปทุมาสน์ วิญญาณกลับเข้าร่าง

เฟยหลวน : กราบขอบคุณอาจารย์ที่สั่งสอนมาหลายวัน ศิษย์ขอจรดเข่าสามครั้งกราบเก้าครั้งเป็นการแสดงความขอบคุณ หวังว่าคงมีบุญสัมพันธ์ได้ร่วมไปเที่ยวกับท่านอาจารย์อีก (จรดเข่าสามครั้งกราบเก้าครั้ง)

พระจี้กง : ย่อมมีบุญสัมพันธ์แน่นอน หนังสือ “บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น” ได้อวสานลงแล้ว อาตมาต้องกลับเบื้องบนเพื่อรายงาน ศิษย์ทั้งหลายเหนื่อยมากแล้ว

เฟยหลวน : ศิษย์ขอน้อมส่งเสด็จท่านอาจารย์ (จรดเข่าอีกสามครั้งกราบเก้าครั้ง)

ท้ายบท

โดย พระอรหันต์จี้กง

ทอดพระเนตรสู่เบื้องล่างเห็นเวไนยสัตว์มากมาย แตกต่างที่หลงและเข้าใจคือนรกหรือสวรรค์

ใจคนไม่คร่ำครึ ติดตาข่ายไม่เคลื่อนไหวเป็นเนืองนิจ อันเป็นเหตุปัจจัยทำให้สังคมมีคุณธรรมเสื่อมทรามลงทุกวัน หากคน ๆ หนึ่งประพฤติไม่ถูกทำนองคลองธรรมไร้คุณธรรม ก็จะมีอะไรต่างไปจากสัตว์เดรัจฉานเล่า ควรรู้ว่า คุณธรรมและสัทธรรมเป็นคาถาศักดิ์สิทธิ์ที่ช่วยหล่อเลี้ยงและส่งเสริมให้จิตใจรุ่งโรจน์เป็นมงคล นับเป็นตำรับยาที่ช่วยรักษาคนที่ไร้โรคร้องครวญครางดีที่สุด น่าเสียดายชาวโลกยอมรับนับถือกลับเหินห่าง ปล่อยปละละเลยจนเจ็บป่วยยิ่งนานยิ่งหนัก จนในที่สุดก็สูญเสียโอกาสรักษาไป น่าสมเพชยิ่งนัก

ในกาลสมัยแห่งยุคปลายธรรมนี้ สถานธรรมเกิดขึ้นมากมายที่ได้รับโองการเบื้องบนให้แต่งหนังสือกล่อมเกลาชาวโลกกลับคืนสู่ฝั่ง (นิพพาน) ซึ่งจะพบเห็นได้ทั่ว ๆ ไป

เป็นเพราะเบื้องบนเมตตา เพื่อเป็นการโปรดเหล่าเวไนยสัตว์ จึงได้แพร่งพรายสิ่งที่ไม่เปิดเผยได้ง่ายมาก่อน ให้มนุษย์ได้มีโอกาสได้รู้เข้าใจ โดยมือทรงแห่งโรงเจศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับโองการเบื้องบนนำวิญญาณไปท่องเที่ยวแต่งหนังสืออย่างละเอียด เพื่อสนองบุญตาของชาวโลก

การที่หนังสือ "บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น" ได้ออกสู่ชาวโลก ก็เป็นเพราะเบื้องบนมีคุณธรรมที่ให้สรรพสิ่งกำเนิดขึ้น เวไนยสัตว์เบื้องล่างจึงมีโอกาสได้รู้ได้ฟังรัตนคัมภีร์เล่มนี้ แต่ก็ขอให้เมื่อหนังสือเล่มนี้พิมพ์ออกเผยแผ่แล้ว จะสามารถนำความสุขมาสู่เวไนยสัตว์เบื้องล่างได้ และยิ่งหวังเป็นอย่างมากว่า เหล่าแพะจำนวนมากที่หลงทางนี้จะได้กลับ (ได้รับการโปรด) อันเป็นความปรารถนาของอาตมา อีกทั้งจะได้ไม่เสียแรงลำบากในการพาเฟยหลวนเข้าไปใน "นรกคนเป็น" เพื่อแต่งหนังสือ

วันนี้เป็นวันที่หนังสือ "บันทึกปรากฏการณ์นรกคนเป็น" ได้สำเร็จลง อาตมาก็นำเอาหน้านี้เป็นคำท้ายบท

พระเต้าจี้ แห่งหนานผิง

ให้ไว้ ณ โรงเจจ๋วงเซินถัง เมืองไถจง ขึ้นตรงต่อ สวรรค์ทักษิณ

สนใจหนังสือ สามารถติดต่อได้ที่

มูลนิธิพุทธมหาคุณธรรม (โรงเจลั้งเต๊กตึ๊งจีซิวเกาะ)

235 ซอยสันนิบาตเทศบาล (รัชดาภิเษก 32)

แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร. 02-513-1056

มือถือ 061-421-7733

พิมพ์ที่ หจก.ป.สัมพันธ์พาณิชย์

1030/8-12 ซอยวัดจอมสุดาราม ถนนนครไชยศรี

แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์ 02-241-2321 โทรสาร 02-243-3356 มือถือ 087-052-8662

Email: porsamphan@gmail.com

เหนือสวรรค์แดนนิพพานแม่องค์ธรรม
พระอุปถัมภ์สรรพสัตว์คืนสู่องค์
มวลวิสุทธิ์เทพแซ่ซ้องมั่นดำรง
เข้าร่วมวงอวยพรทรงเกษม

มูลนิธิพุทธมหาคุณธรรม (โรงเจลั้งเต็กตึ้ง)

236 ซอยสันนิบาตเทศบาล (รัชดาภิเษก 32) ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร 02 513 1056, 02 939 0633, 061 421 7733